KOKKOLA
400 VUOTTA

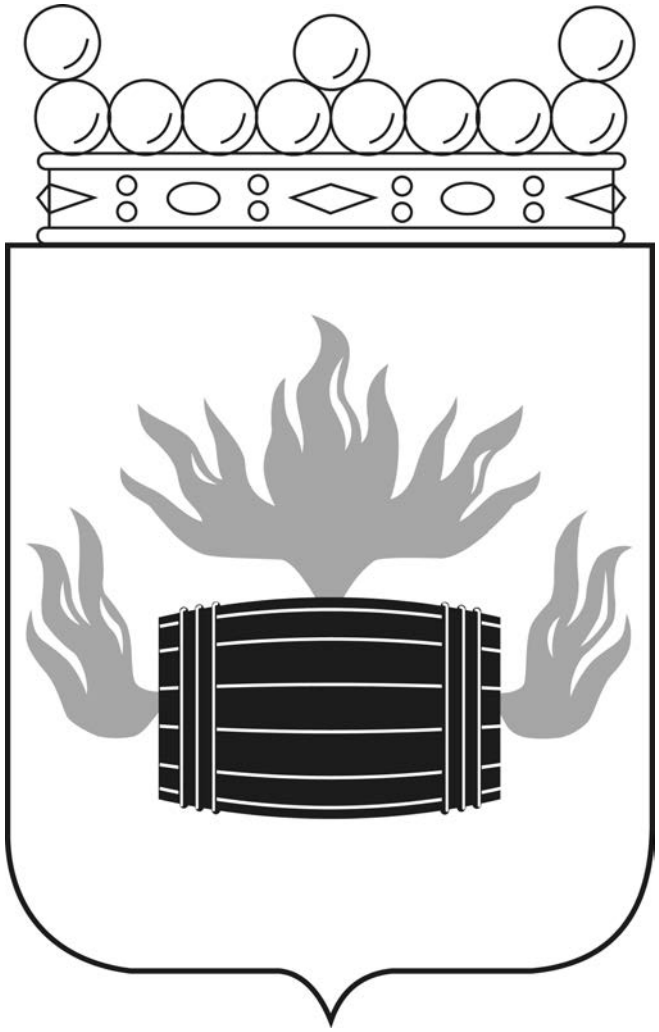

1620
-
2020

KOKKOLAN YHTEISLYSEO

"Tähän suomalaisten ensimmäiseen taloon Keski-Pohjanmaalle osoitukseksi kaikelle kansalle, että kauas ja korkealle me aiomme pyrkiä. Kauas laajoille aloille tahdomme levittää suomalaista kulttuuria ja kaikkialle uskallamme kohottaa kansallisen lippumme liehumaan ja sitä varten tarvitaan jykevää tornia, jota ei tuulet huiskuttele."

Edward Johansson (1859-1915), Kokkolan kirkkoherra, ensimmäisen koulurakennuksemme valmistuttua marraskuussa 1899

Kokkolan yhteislyseon toimipaikan 19. vuosikirja /
Kokkolan suomalaisen lukion 123. toimintavuosi
Toimitus ja talous: Raimo Lammi
Toimitus, taitto ja tekninen toteutus: Janne Hietalahti
Painosmäärä: 500 kpl
Painopaikka: Kirjapaino Välikangas

Lukuvuoden päättyessä 5.6.2021

Raimo Lammi
rehtori

Kokkolan suomalaisen lukion 123. lukuvuosi on päättymässä.

Viime lukuvuoden tapaan tämäkin vuosi on ollut poikkeuksellinen, ja se jää koulumme historiaan toisena koronalukuvuotena. Tämän lisäksi lukuvuosi on Kokkolan yhteislyseon toimipaikan viimeinen ja siten historiallinen. Viisi vuotta kestänyt Kokkolan suomalaisen lukion toimipaikkajako kahden koulurakennuksen välillä päättyy, ja uusi Kokkolan suomalainen lukio aloittaa täydessä laajuudessaan tulevan lukuvuoden aikana. Pitkä odotusaika on päättymässä, ja mielet ovat huojentuneita.

Koronavirus ei hellitä

Viime keväänä toivoimme kaikki, että koronaviruksen ote hellittäisi ja olisimme syksyllä taas normaalissa koulurytmissä. Olimme väärässä. Syksyllä tilanne paheni ja otimme käyttöön kasvomaskit, lisäsimme käsidesiä käytävillä jaettavaksi, porrastimme ruokailua ja peruimme useita koulun tilaisuuksia. Onneksi sentään saimme jatkaa lähiopetuksessa lähes koko lukuvuoden, tosin kevään viimeiset kolme viikkoa toteutettiin etäopetuksena. Nuo kolme viikkoa ovat merkittävästi vähemmän kuin viime kevään kymmenen viikkoa.

Peruutuslistalle tulivat perinneolympialaiset, pikkujoulut, puurojuhla, puhetaitokilpailu, eduskuntamatka, potkiaiset, penkkarit, penkkariajelut, vanhojen päivän tanssiaiset, laskettelumatka, kuntavaalit, konsertit, kevätretki ja viimeisenä ylioppilasjuhlat. Myös koko kansainvälinen toiminta ystävyyskouluyhteistyötä myöten jäädytettiin. Itse asiassa peruutusten osalta tämä lukukausi on ollut monin verroin ikävämpi kuin edellinen.

Koronavirusta ei tietojemme mukaan juurikaan esiintynyt omalla koulullamme, ja vältyimme pelottavan tuntuiselta koko Länsipuiston koulukiinteistön karanteenilta. Oikeastaan olemme selvinneet erinomaisesti. Varauksettoman kiitoksen ansaitseekin koko lukion opiskelijakunta. Olette olleet kuuliaisia ja noudattaneet annettuja ohjeita erinomaisen kiitettävästi. Olette kantaneet vastuuta kuin aikuiset ja huolehtineet yhteisestä turvallisuudestamme.

Lukuvuodessa voi nähdä useita valopilkkujakin. Onnistuimme järjestämään syksyn ja kevään ylioppilaskirjoitukset suunnitellulla tavalla. Kenenkään ei tarvinnut jäädä pois ylioppilaskokeista ja siten joutua ikävään tilanteeseen valmistumisen myöhästyttyä. Edelleen suuri ilon aihe ovat ensimmäiset luonnontieteiden ja teknologian erikoislinjalta valmistuneet ylioppilaat.

Kaiken kaikkiaan koronatilanteessa on mielestäni aihetta kohtuulliseen optimismiin. Saatamme olla jo voiton puolella viruksen nujertamisessa. Tätä tukevat hyvin onnistuneet rokotukset ja monien asiantuntijoiden toiveikkaat lausunnot. Aikoinaan espanjantautikin riehuttuaan muutaman vuoden hävisi lopullisesti kuin tuhka tuuleen.

Suuret muutokset edessä

Lukiokoulutuksen kehittämisessä kulunut lukuvuosi on ollut haastava.

Olemme tulevana syksynä siirtymässä uusien lukiolaisten myötä uuden opetussuunnitelman (LOPS 2021) aikakauteen. Muutokset opetussuunnitelmaan eivät ole sisällöllisesti kovin suuria, sen sijaan opintojen rakenteita muutetaan perusteellisesti: kurssit muuttuvat moduuleiksi ja opinto-

jaksoiksi, lukuvuoden viisi jaksoa periodeiksi ja opintojen laajuuden määrittelyssä kurssimerkinnöistä siirrytään opintopisteisiin. Muutokset koskevat siis syksyllä 2021 lukionsa aloittavia opiskelijoita, eivät toiselle ja kolmannelle vuosiluokalle siirtyviä.

Eduskunnan joulukuussa 2020 hyväksymä uusi laajennettu opetusvelvollisuuslaki ja sen nopea käyttöönotto 1.8.2021 alkaen koskettaa sekin lukionsa syksyllä 2021 aloittavia. Peruskoulun jälkeen on hakeuduttava toiselle koulutusasteelle ja jatkettava opintoja aina 18 vuoden ikään asti. Muutos ei koske nykyisiä lukiolaisia muuten kuin, ettei jo hankittuja paperisia oppikirjoja voi enää myydä eteenpäin. Ne ovat pois käytöstä.

Oppivelvollisuuden myötä aloittavat lukiolaiset saavat ilmaiseksi kannettavan tietokoneen, laskimen sekä oppikirjat ja -materiaalit. Koska useiden tuhansien perinteisten oppikirjojen hallinta on suuressa lukiossa hankalaa, olemme Kokkolassa valtakunnan suurten lukioiden tavoin siirtymässä digiaikakauteen. Jatkossa emme juurikaan käytä paperikirjoja, vaan kaikki oppikirjat ja oppimateriaalit ovat kätevästi tai haastavasti tietokoneella.

Laajennetun oppivelvollisuuden taustalla on halu estää nuorten syrjäytymistä, ja monet tutkimukset osoittavatkin oppivelvollisuusiän noston olevan jopa tehokkain yksittäinen syrjäytymisen vastainen toimenpide. Kuinka opiskelijat ottavat muutoksen vastaan ja kuinka uudistuksessa onnistutaan, jää taas kerran arvailujen varaan.

Yhteen koulurakennukseen

Ehkä merkittävin muutos ensi lukuvuonna on Kokkolan suomalaisen lukion hallinnon ja opetuksen keskittäminen kokonaisuudessaan Länsipuiston koulukiinteistöön. Erilliset lukio-opetusta antavat toimipaikat, Kiviniitty ja Kokkolan yhteislyseo, lakkaavat olemasta, ja niiden nimet siirtyvät historiaan. Nimet korvaa täydellisesti Kokkolan suomalainen lukio.

On sovittu, että kaikki tulevat ensimmäisen vuoden opiskelijat aloittavat Länsipuiston kiinteistössä. Sen sijaan tilan ahtauden vuoksi Kiviniityn toisen ja kolmannen vuoden opiskelijat jatkavat vielä muutaman jakson ajan Kiviniityssä, kunnes Länsipuiston yläkoulun uudet tilat valmistuvat Isokylän koululle. Viimeisimpien arvioiden mukaan kaikki Kiviniityssä opiskelevat siirtyivät Länsipuiston kiinteistöön tammi-helmikuussa.

Kiviniityn lukiossa ja toimipaikassa lukiopetusta ehdittiin antaa 58 vuotta ja Kokkolan yhteislyseossa tällä nimellä 102 vuotta. Menneet vuodet ovat molempien lukioiden osalta olleet upeita, tuhansia opettajia ja kymmeniä tuhansia eteenpäin pyrkiviä ylioppilaita. Ja on tärkeää, että uudessa lukiossa vaalitaan tasapuolisesti molempien koulujen arvokkaita perinteitä ja puhalletaan yhteen hiileen.

Lukioiden yhdistymisellä on merkittävä seuraus. Länsipuiston peruskoulun ja Kokkolan yhteislyseon 123 vuoden mittainen yhteinen taival päättyy Tiet eroavat ja muistot jäävät.

Kiitosten aika

Kiitokset kuuluvat tänä keväänä aivan erityisesti koko opiskelijakunnallemme ja sen aktiiviselle puheenjohtajalle Riia Pulkkiselle. Olette jaksaneet, sopeutuneet ja hyväksyneet monia muutoksia käytännön koulutyössä,

Kiitämme kouluna kasvatustyötämme edistävää vanhempainyhdistystä ja sen puheenjohtajaa Veli-Matti Haaralaa sekä koulumme perinteitä vaalivaa Hannu Pajunpään luotsaamaa entisten opiskelijoiden yhdistystä kiltaa. Molemmilla yhdistyksillä on paikkansa uudessa lukiossa.

Kiitokset kuuluvat koulultamme eläkkeelle siirtyneelle englannin kielen lehtorille Marjut Kontiokoskelle ja muihin opetustehtäviin siirtyvälle äidinkielen- ja historianopettajalle Vuokko Keskitalolle. Myös Länsipuiston peruskoulun ja lukion yhteisille opettajille, musiikinopettaja Piia Järvelle ja liikunnan lehtori Päivi Iivoselle ja tuntiopettaja Risto Haveriselle, heidän siirtyessään lukioiden yhdistymisen jälkeen peruskouluun, toivotamme onnea uusiin tehtäviin.

Hyvin sujuneesta yhteistyöstä erityiskiitos kuuluu koko Kokkolan suomalaisen lukion opettajakunnalle ja henkilökunnalle. Henkilökohtaisen kiitokseni haluan antaa joustavuudesta ja rakentavasta yhteistyöstä lukiokoulutuksen johtavalle rehtorille Markku Anttilalle ja apulaisrehtori Anneli Kaupille.

_____

Jäädessäni nyt pois työelämästä opintovapaalle ja hetkeä myöhemmin eläkkeelle haluan kiittää kaikkia oppilaitani ja opiskelijoitani sekä työtovereitani 33 vuoden ajalta.

Erityisesti haluan kiittää lähimpiä työkavereitani opintosihteeri Anita Kauppista ja TVT-vastaavaa Petri Linnaa huumorintajusta ja kärsivällisyydestä.

Kun aloitin vuonna 1988 Alajärven yläkoulun historian opettajana, en olisi ikinä uskonut saavani elää näin kauan ja päättää elämäntehtäväni opettajana ja rehtorina juuri täällä omassa nuoruuteni lukiossa.

Muistoja koulusta ja teistä kaikista on valtavasti. Muistot ovat kullattuja, ja ne ovat sydämessäni.

Toivotan teille kaikille onnea elämäänne, menestystä tehtäviinne ja ennen kaikkea hyvää kesää!

Ylioppilaan puhe

Roope Sarajärvi
ylioppilas

Puheen laatinut Roope Sarajärvi on opiskelijakunnan hallituksen kuniapuheenjohtaja.

Hyvät ylioppilaat, opiskelijat, rehtori, opettajat sekä koko muu koulun henkilökunta! Takana on kolme ikimuistoista vuotta. Tuttu koulurakennus on ollut koulumatkani määränpäänä jo niin monen vuoden ajan, että tuntuu tyhjältä, mutta samalla hienolta siirtyä elämässä eteenpäin.

Minulle koulu on ollut paikka, johon on aina ollut mukava tulla. Koulussa ovat odottaneet kaverit ja tutut opettajat. Välituntien keskusteluja ja ajanviettoa tulee ikävä. Tärkeintä on kuitenkin ollut oppitunneilla opittu tieto ja osaaminen. Lukio antaa yleissivistystä ja vankan pohjan tuleville jatko-opinnoille. Jokainen on voinut syventää tietämystään itseä kiinnostavissa oppiaineissa ja vahvistaa omia vahvuuksiaan. Tulevaisuus avaa eteen paljon mahdollisuuksia ja toivon, että jokainen uskaltaa lähteä seuraamaan omia tavoitteitaan ja unelmiaan matkalla aikuisuuteen ja itsenäisempään elämään.

Lukiotaival on ollut jokaiselle ainutlaatuinen, henkilökohtainen kokemus, joka on kasvattanut meitä tulevaisuuden haasteista selviämiseen ja voiton hetkistä nauttimiseen. Me saimme kokea useita vastoinkäymisiä, kuten esseiden deadlinet ja uuvuttavat koeviikot. Mieleen painuvimpana kuitenkin korona, jonka vuoksi jouduimme etäkouluun ja erityisjärjestelyihin. Sen vuoksi meiltä jäi myös yksi lukion kohokohdista, penkkarit, väliin. Elämä on epäreilua, ja niin se tulee olemaan tulevaisuudessakin. Vastoinkäymiset kuitenkin opettavat elämästä ja tuovat perspektiiviä siihen. Pettymykset ja epäonnistumiset tekevät ilon hetkistä merkityksellisempiä ja suurempia. Muistakaa vaikeinakin aikoina ajatella myönteisesti ja koettakaa löytää asioista positiivisia puolia. Ilon ja onnen koittaessa on aika elää hetkessä ja nauttia siitä.

Kukaan meistä abiturienteista ei omistaisi ylioppilaslakkia ilman tukijoukkojamme. Kiitos rakkaat vanhemmat, perhe, ystävät ja läheiset kaikesta tuesta ja avusta. Te olette uhranneet meidän eteemme paljon aikaa ja vaivaa. Suuri kiitos opettajille kaikesta siitä työstä, jota olette tehneet meidän eteemme. Olette todellakin alanne ammattilaisia. Kiitokset opoille kaikista neuvoista ja ohjeistuksesta. Kiitos opiskelijakunnan hallitukselle nuorten äänen esiintuomisesta koulun asioista päätettäessä. Kiitokset erinomaiselle rehtorille, Raimolle, esimerkillisestä työstä koulumme eteen. Kiitos erityisopettajalle, terveydenhoitajalle, koulupsykologille, kuraattorille, keittiöhenkilökunnalle, siivoojille ja vahtimestari-Tonille, kouluarjen tärkeille ihmisille. Ja lopuksi kiitos kaikille opiskelijoille tästä matkasta. Paljon onnea kaikille uusille ylioppilaille, olemme lakkimme ansainneet!

Vieläkin vetovoimaisempi.

**Audi A4 -mallisto kasvaa odotetulla uutuudella.
Luokkansa ikoni on saatavana nyt myös tehokkaana
204 hv 40 TFSI Mild Hybrid quattro -nelivetona.**

Hyödynnä kampanjaetu, erikoishinnoiteltu Progress-lisävarustepaketti. Se tuo Audi A4:n jo valmiiksi runsaaseen varusteluun lisää urheilullisuutta ja edistyksellisyyttä.

Audi A4 Sedan 40 TFSI Mild Hybrid quattro
alk. 42 258 €

Pörhön Autoliike Oy
Vaunumiehenkatu 4, Kokkola, puh 020 762 44
Automyynti: ma-pe 9-17, la 10-14
audi.porho.fi
Puheluhinnat 020-yritysnumeroon: 0,0835 € /puhelu + 0,1669 €/min. (sis.alv 24%)

Johan Skrabb
puh. 020 762 4370
Martti Kumpulainen
puh. 020 762 4373

Pörhö 65 VUODESTA 1956

Audi A4 Sedan Business 35 TFSI MHEV S tronic 110 kW (150 hv) alk. 38 648,82 €, hinta CO_2-päästöllä 139 g/km. Yhdistetty EU-kulutus 6,1 l/100 km. Audi A4 Avant Business 35 TFSI MHEV S tronic 110 kW (150 hv) alk. 40 634,11 €, hinta CO_2-päästöllä 144 g/km. Yhdistetty EU-kulutus 6,3 l/100 km. Audi A4 Sedan Business 40 TFSI MHEV quattro S tronic 150 kW (204 hv) alk. 42 257,40 €, hinta CO_2-päästöllä 142 g/km. Yhdistetty EU-kulutus 6,3 l/100 km. Suosituisvähittäishinnasto 19.3.2021 (WLTP). Hinnat sisältävät toimituskulut 600€. Kuvan autot erikoisvarustein. Maahantuoja K-Auto Oy.

Riemuylioppilaan puhe

Elisa Maunumäki
ylioppilas vuodelta 1971

Hyvät kevään ylioppilaat, onnittelen teitä lämpimästi monivuotisen urakan loppuun saattamisesta!

Näen katseessanne suurta helpotusta, kun urakka nyt on ohi, mutta myös epävarmuutta siitä, mikä on edessä.

Samanlaisia tunteita oli meilläkin viisikymmentä vuotta sitten, kun seisoimme koulun portailla, uudet, hohtavan valkoiset lakit kutreillamme. Ylläni minulla ja monella muulla tytöllä oli mikroshortsit ja maksiliivi ja jalassa valkoiset vinyylisaappaat.

Nyt nostan kellastunutta ylioppilaslakkiani korkealle, kun ajattelen olosuhteita, joissa teidän on pitänyt näihin viimeisiin koitoksiin valmistua. Lieneekö sodan jälkeen ollut mitään tähän aikaan verrattavaa?

Omiin viidenkymmenen vuoden takaisiin kokemuksiini verrattuna olette saaneet ponnistella melko erilaisten asioiden kanssa. Aloittaessamme lukiotaipaleemme syksyllä 1968 oli elämä aika turvattua. Luokallani oli 37 oppilasta, ja tällä samalla joukolla opiskelimme koko lukion ajan. Kielivalintojen mukaan saattoivat pienryhmät vaihdella jonkin verran, ja luokalle jääneitä saattoi tulla joukkoa täydentämään.

Kaiken kaikkiaan saimme opiskella kuin herran kukkarossa, hyvin valvottuina ja ohjattuina ja tuttujen ihmisten ympäröimänä. Tietotekniikasta ei tietenkään ollut tietoakaan, ja kokeissa testattiin paljolti, kuinka asiat olivat muistissa, mikä johti ulkoa lukemiseen. Kirjoista opiskeltiin ja niitä kannettiin mukana, käsin kirjoittaminen oli luonnollisesti ainut vaihtoehto.

Elinikäisen oppimisen vaatimus

Te taasen olette opiskelleet luokattomassa lukiossa ja opiskelukaverit ovat vaihtuneet sujuvasti. Kokeissa materiaali on pääosin käytettävissänne, ja tiedon ymmärtäminen ja kyky soveltaa sitä, on keskeistä. Ulkoa opetteleminen lienee jäänyt kielten opiskeluun. Vahvat verbit on kai edelleen “päntättävä”!

Tämä kaikki on vaatinut teiltä itsenäistä työskentelyä, ja olette joutuneet ottamaan paljon suuremman vastuun omasta edistymisestänne kuin me aikanamme ja valitsemaan opiskeltavat oppiaineet tuleva ala mielessänne. Uskon, että voitte myös nähdä tulevaisuudessa enemmän mahdollisuuksia kuin haasteita. Joka tapauksessa koulutusta ollaan viemässä kohti elinikäistä oppimista. Maailman muuttuessa näin nopeasti on pakko opiskella koko ajan lisää pysyäkseen kehityksessä mukana.

Meidän elämänpolkumme näytti hyvin suoraviivaiselta, kun taas teidän polkunne tulee epäilemättä olemaan vaihtelevampi. Polku tulee haarautumaan, ja joudutte tekemään uusia päätöksiä siitä, minkä haaran valitsette. Kiviäkin kannattaa kääntää matkan varrella. Sieltä voi löytyä ihan uusia motiiveja, ajatuksia tavoitteista, joita kohti pyrkiä. Polun kiviin ja kantoihin voi kompastellakin, mutta kannustan teitä: ylös vain, ja matka jatkuu!

Te olette myös hyvin tietoisia tämän päivän uhkista, joita me emme vielä osanneet murehtia, suurimpana varmasti ilmastonmuutos. Meidänkin maailmaamme hiipi huoli maailman tilasta, jonka televisio oli tuonut meidän tietoisuuteemme. Vietnamin sota, Afrikan nälänhätä, ja maailman poliittinen tilanne oli silloinkin hyvin tulenarka, samoin kuin se on tänä päivänä. Luonnonsuojelu alkoi olla tärkeä aate jo 50 vuotta sitten, kun hippiliike villitsi nuorisoa. Rock, rauha ja rakkaus olivat meidän mantramme.

Tulevaisuuteen uskoen te selviätte niin kuin mekin olemme selvinneet!

Vielä yhden asian tahdon nostaa esiin:

Joku teistä kantaa murhetta siitä, että ylioppilaskirjoitusten arvosanat eivät olleetkaan niin hyviä, kuin oli odotettu. Ne vaikuttavat elämässä hetken, mutta läpi elämän kannattaa pitää huolta sydämen sivistyksestä, joka näkyy mm. tavassa kohdella lähimmäisiä. Koulun vuosikirjassa on haastateltu pitkäaikaista koulun ystävää Johannes Cederbergiä. Hänellä on tuota sydämen sivistystä, hän kohtelee ystävällisesti kaikkia ihmisiä, arvostaen ja loukkaamatta. Siinä esimerkkiä meille kaikille.

Vaalikaa ystävyyssuhteitanne ja luottakaa, että elämä kantaa.

Kaikkea hyvää elämäänne!

Kokkolan suomalaisen lukion merkkipaaluja

1.6.1898	*Koulu perustetaan yksityisen pääoman turvin nimellä Kokkolan suomalainen yhteiskoulu*
1.9.1898	*Koulutyö aloitetaan useissa vuokratiloissa*
1.9.1899	*Uusi koulurakennus otetaan käyttöön*
8.7.1918	*Koulu siirtyy yksityisomistuksesta valtion kouluksi, nimeksi Kokkolan Yhteislyseo*
1.9.1954	*Nykyinen koulurakennus otetaan käyttöön, Vanhaa koulurakennusta ”Vanhaa yhteislyseota” käytetään aika-ajoin jatkossakin*
1.9.1974	*Kokkolan yhteislyseo siirtyy valtiolta Kokkolan kaupungin hallintaan, nimeksi Länsipuiston lukio (1974-1979)*
1.9.1979	*Koulun nimi palautetaan muotoon Kokkolan Yhteislyseon lukio*
1.8.1975	*Kokkolan yhteislyseon lukion aikuislinja aloittaa toimintansa*
3.1.1994	*Koulu aloittaa saneeratuissa ja laajennetuissa tiloissa*
1.9.1998	*Koulu täyttää sata vuotta*
31.5.2005	*Sata vuotta ylioppilaita maailmalle*
1.9.2008	*Koulu täyttää 110 vuotta*
1.8.2016	*Kokkolan suomalainen lukio aloittaa toimintansa. Toimipaikkoina Kokkolan yhteislyseo ja Kiviniitty.*
1.9.2018	*Kaupungin lukiokoulutus ja koulu täyttää 120 vuotta*
1.8.2021	*Toimipaikat yhdistyvät*

Rehtorit

Antti Aarne	*1898-1902*
Frans Lampola	*1902-1910, 1912-1919*
Veli Heikinheimo	*1910-1912*
Matti Herlevi	*1919-1948*
Bertel Mustonen	*1948-1951*
Kerttu Ylitalo	*1952-1973*
Aimo Juntunen	*1973-2001*
Marja-Leena Kjellbäck	*2001-2002*
Raimo Lammi	*2002-2021*
Markku Anttila	*2016-*

Opiskelijakunnan pettymysten vuosi

Opiskelijakunnan hallitus:1.alarivi vasemmalta: Herman Timonen, Siiri Kallio, Jere Sulkakoski, Leevi Syri, Viola Kuorikoski 2. rivi: Juuso Herlevi, Melissa Nurmi, Olivia Ohtamaa, Riia Pulkkinen, Emilia Koski, rehtori Raimo Lammi 3.rivi: Boyan Song, Milka Taskila, Roope Sarajärvi, Viivi Kellomäki, Ester Savela, ohjaava opettaja Matti Mäkitalo.

Kuva: Seppälän Koulukuvat

Riia Pulkkinen
puheenjohtaja

Kesä on taas edessä, ja saamme jäädä hyvin ansaitulle kesälomalle. Tämä lukuvuosi on ollut hyvin erilainen kuin aikaisemmat. Saimme onneksi olla suurimman osan lukuvuodesta lähiopetuksessa, vaikka koronavirus on jyllännyt edelleen. Kuitenkin viimeisten viikkojen ajaksi kevätlukukaudesta jouduimme siirtymään etäopetukseen Kokkolan heikentyneen koronatilanteen vuoksi.

Tapahtumien osalta lukuvuosi ei onnistunut suunnitelmien mukaan. Emme voineet järjestää minkäänlaisia tapahtumia. Jäimme kaipaamaan syksyn liikuntatapahtumia, perinneolympialaisia, matkoja, pikkujouluja, vanhojentansseja, potkiaisia, penkkareita ja kevätretkeä ja muita mukavia teemapäivä. Tietysti ikävin tilanne on ollut abeilla, sillä heidän abivuotensa tapahtumat menivät täysin ohitse, ja ylioppilasjuhliakin joudutaan siirtämään.

Abeille tj-pitsat

Koko lukuvuoden olemme keskittyneet vain opiskeluun, mikä on ollut pitkästyttävää. Pidimme koko vuoden aikana vain muutaman teemapäivän, kuten abien tj-100 päivän, kun heidän lukulomansa alkuun oli enää 100 päivää jäljellä. Opiskelijakunnan hallitus tarjosi pizzat abeille. Ennen hiihtolomaa halusimme piristää tunnelmaa, joten pidimme harrastusteemapäivän, palkitsimme pukeutuneet ja tarjosimme kaikille opiskelijoille jäätelöt. Lisäksi pidimme vaalit, joissa toimipaikastamme valittiin Kokkolan nuorisovaltuustoon edustajaksi Siiri Kallio, myös varasijalta Roseline Sesay pääsi mukaan.

Vaikka tapahtumat tänä vuonna jäivät järjestämättä, odotamme ensi lukuvuotta, jonne olemme suunnitelleet mukavaa toimintaa, mikäli tilanne sen sallii. Siihen asti jatkamme sopeutumalla. Toivottavasti saisimme järjestää ainakin vanhojentanssit, jotka olisi tarkoitus pitää ennen venetsialaisia, mutta tietenkään siitä ei ole vielä tässä vaiheessa varmuutta. Kaikki jää nähtäväksi.

Marraskuussa vietimme taks-

värkkipäivää. Taksvärkkikohteena oli tänä lukuvuonna Kokkolan seudun Hope ry, joka mahdollistaa vähävaraisille lapsille ja nuorille esimerkiksi harrastustarvikkeita, vaatteita ja leluja. Toisena kohteena oli perinteisesti Kenia, jossa erityisesti tukemme osoittautui Gakeron lukioon. Tänäkin vuonna saimme hyvän summan hyväntekeväisyyteen.

Katseet eteenpäin

Tästä lukuvuodesta oppineena voimme katsoa eteenpäin kohti jo seuraavaa lukuvuotta, joka toivottavasti olisi parempi. Joka tapauksessa ensi lukuvuosi on muutoksen aikaa, sillä Kokkolan suomalaisen lukion toimipaikat yhdistyvät. Suuret muutokset vaativat aina myös valmisteluja, jonka vuoksi opiskelijakunnan hallitus on yhdessä lukuvuoden aikana pohtinut yhdistymiseen liittyviä asioita. Huhtikuussa lukion opiskelijakuntien hallitukset pääsivät lukiolaisten liiton järjestämään koulutukseen, jossa pohdittiin tulevaa muutosta ja suunniteltiin tulevia tapahtumia, joita kovin toivomme järjestettäviksi. Me olemme myös esittäneet toiveita ensi vuonna aloitettavaa suurta remonttia koskien.

Olemme yrittäneet pysyä positiivisina, vaikka nyt yli vuoden kestänyt pandemia on varjostanut kaikkien elämää. Tuskin kukaan voi sanoa olleensa onnellinen tästä ajanjaksosta. Kukaan ei voi tietää, kuinka kauan tilanne vielä jatkuu. Me jäämme paitsi kaikista ainutlaatuisista lukioajan kokemuksista. Mutta me osaamme kuitenkin laittaa asiat oikeaan mittakaavaan, sillä onhan kaikkien terveys tärkeämpää kuin muutama tapahtuma ja reissu. Olemme kuitenkin tehneet oman osamme pandemian leviämisen estämiseksi.

Haluan kiittää kuluneesta lukuvuodesta koko koulumme opiskelijoita ja opiskelijakunnan hallitusta. Olemme kaikki varmasti enemmän tai vähemmän olleet väsyneitä tähän tilanteeseen, mutta olemme pärjänneet hyvin vaikeuksista huolimatta. Kiitän koulumme opettajia sekä koko henkilökuntaa. Iso kiitos kuuluu rehtori Raimo Lammille, joka jää nyt hyvin ansaitulle vapaalle. Onnittelut kaikille ylioppilaille ja hyvää kesää kaikille!

HARJUN
Est. 1957
LEIPOMO

Kunniapuheenjohtajat

Kokkolan yhteislyseon opiskelijakunta

Puumala Tuomo	2001
Salmela Maria	2002
Passoja Anna	2003
Kostas Irene	2004
Kåla Ville	2005
Puumala Emmi	2006
Uusitalo Anna	2007
Koskela Joonas	2008
Varila Emma	2009
Mäkinen Elina	2010
Harju Jessica	2011
Poutanen Laura	2012
Impiö Mikko	2013
Uusitalo Aleksi	2014
Karhukorpi Aleksi	2015
Möttönen Tommi	2016
Kossi Onni	2017
Ågren Laura	2018
Pietilä Oliver	2019
Rintala Sampo	2020
Sarajärvi Roope	2021

Vuosiluku kertoo, milloin opiskelijakunnan puheenjohtajana toiminut henkilö on valmistunut ylioppilaaksi. Kunniapuheenjohtajuus on elinikäinen.

Tutoreiden vuosi

Vasemmalta tutoreiden ohjaava opettaja Eija Hakunti sekä tutorit Iida Juola, Aleksantra Kokkoniemi, Oskari Nissilä, Milla Lågland, Ella Autio ja Leevi Sorvari..

Kuva: Seppälän Koulukuvat

Oskari Nissilä

Syksyllä 2020 oli aika saada uusia tutoreita. En ollut aluksi varma haluaisinko lähteä mukaan toimintaan, mutta pienen pohdinnan sekä vanhojen tutoreiden houkutuspuheiden jälkeen ilmottauduin vapaaehtoiseksi (olisihan tarjolla kaiken kukkuraksi pizzaa). Pienen alkuohjauksen jälkeen ja vanhojen tutorien vinkkien avulla toiminta sitten alkoi rullaamaan.

Ensimmäisenä tehtävänä meille tutoreille oli pitää uusien ykkösluokkalaisten ryhmäytymispäivä. Ryhmäytymispäivä tapahtui yhteistyössä Kiviniityn toimipaikan kanssa. Ryhmäytyminen tapahtui hyvässä hengessä Villa Elbassa, jossa sielläkin erinomainen ruoka antoi oman mukavan pikku lisän.

Vaihtelevan koronatilanteen vuoksi tämän vuoden tutor-toiminta jäi hyvin minimalistiseksi, mutta pientä toimintaa pääsimme ryhmäytymisien lisäksi toteuttamaan. Seuraavana meillä olikin vuorossa ysiluokkalaisten tutustumiskäynnit. Vastaanoton jälkeen kierrätimme heitä ympäri koulun ja kerroimme omia kokemuksiamme siitä, miksi olimme päätyneet juuri lukioon. Viimeisimpänä toimimme kahdeksannen luokan lukioesittelyissä yhdessä opojen kanssa.

Vaikka toimintamme jäi tältä vuodelta vähäiseksi, tiedän, että se oli tärkeää ja on sitä myös tulevaisuudessa. Kiitämmekin siis kaikkia lukiolaisia sekä opettajia kuluneesta vuodesta, erityisesti haluamme muistaa ohjaajaamme Eija Hakuntia ja opoamme Marja Ranta-Nilkkua. Kiitokset kuuluvat myös Kiviniityn toimipaikan tiimille hyvästä yhteistyöstä. Mukavaa kesän alkua kaikille!

Tutoreilla on tärkeä tehtävä olla uusien ykkösten tukena heidän koulun aloitusvaiheessaan. Kuva lukuvuoden ensimmäiseltä päivältä..

Kuva: Anneli Kauppi

Ylioppilasjuhlat venetsialaisina

Koronaepidemia siirsi kevään ylioppilaiden juhlinnan elokuun viimeiselle viikonlopulle ja lauantaina 29.8. saimme vihdoin juhlia uusia ylioppilaitamme Länsipuistossa järjestetyssä tilaisuudessa. Juhla oli yhteinen kaikille Kokkolan kaupungin lukioiden uusille ylioppilaille.

Lukion kuoro ja bändi esittivät mm. Ultra Bran kappaleen Minä suojelen sinua kaikelta. Mukana olivat musiikinopettajamme Pia Järvi ja Henna-Maria Harju.

Sivun kuvat: Anneli Kauppi

Juhlapuhujina olivat kaupunginjohtaja Stina Mattila (yllä) ja kouluneuvos Taina Lehtonen (alla).

Ennen juhlaa otettiin ryhmävalokuvia ja sitten ryhmittäydyttiin juhla-aukiolle.

PRISMA
HYVÄ MUTTA HALPA.
MEILTÄ SAAT BONUSTA
s-kanava.fi
KPO
PRISMA KOKKOLA ma-la 7-22, su 9-22
KODIN TERRA
MEILTÄ SAAT BONUSTA
s-kanava.fi
Kodin Terra Kokkola
Heinolankaari 4, 67600 Kokkola, puh. 020 780 8700
AVOINNA MA-PE: 07.00-20.00 LA: 08.00-18.00 SU: 10.00-18.00

Länkkärin muotoisen pilven alla

29.1. saimme tiedon, että Terveyden ja hyvinvoinnin laitos THL oli yhdessä opetus- ja kulttuuriministeriö OKM:n kanssa antanut ohjeen kaikkien penkkareihin ja vanhojen päivään liittyvien tapahtumien toteuttamisesta koronavirusepidemian vuoksi myöhempänä ajankohtana. Ohje koski koko maata, joten Kokkolan lukiotkin noudattivat sitä.

Niin abit kuin tietysti myös toisen vuoden opiskelijat ottivat tiedon pettyneinä vastaan. Olisihan ihan pian vietetty ikimuistoista penkkaripäivää ja kakkoset pyörähdelleet ihanissa asuissaan tanssilattialla ja tanssineet innolla harjoiteltuja vanhojen tansseja.

Tästä syystä ryhmä abeja halusi ilmaista tuntojaan laulamalla keskusradion kautta koko koululle uudelleen sanoittamansa Arttu Wiskarin kappaleen Suomen muotoisen pilven alla. Abien käsittelyssä laulu sai nimekseen Länkkärin muotoisen pilven alla.

Länkkärin muotoisen pilven alla

Entä jos oisin seitsemän ällää salissa skriivannut,
Entä jos Raimo ei olis kuullut et oisin luntannut?
Olisiko abien keskiarvo noussut kanveesista,
jos opettajat olisi kymppejä suoneet jo ekoista kursseista?

Yhtä auttaa vain Ranta-Nilkku, toista perjantainen valopilkku
Mut täällä pärjää ei luovuttamalla, Länkkärin muotoisen pilven alla.
Lakki on minun valontuoja, kunnes korona sen pois vie multa
Ei täällä pärjää kuin humaltumalla, Länkkärin muotoisen pilven alla

Entä jos oisi abien kanssa raksalle päädytty?
Entä jos 0pokursseja ei ois ämmiksi unohdettu?
Olisiko lukion oppikirjoille kenties vielä käyttöä,
jos LOPSi ei olisi vaatinut enää lisää täyttöä?

Yhtä auttaa vain Ranta-Nilkku...

Parannetaan maailmaa lukiossa opiskelemalla,
rillutellaan yhdessä, Cornersin tanssilattialla.
Ja aamuviideltä kun muiden abienkin viinat on juotu,
on hyvä mennä nukkumaan kun uusiks maailma on luotu

Yhtä auttaa vain Ranta-Nilkku...

Abiturientit Roope Sarajärvi,Hanna Breilin, Iiris Puutio, Ansa Puutio, Isabella Kuorikoski, Milja Jänkä, Salla Keronen ja Boyan Song esittivät koulun keskusradiossa abien laatiman laulun penkkareiden peruuntumisesta johtuneesta pettymyksestä huolimatta ja sen takia. **Kuva: Anneli Kauppi**

Penkkareista painajaiset

Kun kevään tapahtumat yksi toisensa jälkeen peruuntuivat, tunnelma laski kuin lehmän häntä, luonnehtivat abiturientit Joonas Lukkarila ja Juuso Erkkilä lukion lopetusta koronan kourissa.

Juuso Erkkilä
Joonas Lukkarila
abiturientit

Kun korona sotki kakkosvuoden kevään opiskelun, odotettiin sen menevän ohi jo ennen abivuotta, mutta toisin kävi. Koko kolmas vuosi kului koronarajoitteita noudattaen ja sen takia kaikki kiva oli kiellettyä; niin perinneolympialaiset, puurojuhla kuin penkkaritkin jäivät kokematta.

Opiskelusta katosi rytmi, ja kerta toisensa jälkeen peruuntuneet tapahtumat heikensivät motivaatiota. Ilman kohokohtia jääneet jaksot täyttyivät pelkästä puurtamisesta ja ylioppilaskokeisiin pänttäämisestä. Vaikka epätavallisesta opiskelusta selviäminen yhdisti luokkia, ei yhteishenkeä saatu nostettua uudelle, korkeammalle tasolle, sillä yhtenäisyyttä parhaiten luovat teemapäivät loistivat poissaolollaan.

Tapahtumia ei peruutettu pelkästään koulussa, vaan myös vapaa-aika kärsi koronarajoitteista, joten kontaktit kavereihin jäivät vähäisiksi ja uusia ystävyyssuhteita oli hankalampi luoda. Tämä poikkeuksellinen opiskeluvuosi aiheutti toivottomuutta tulevaisuuden suhteen. Kun jatkoa ajatellen ilmassa leijuu vain kysymysmerkkejä, on vaikea rakentaa kestäviä suunnitelmia eteenpäin.

Vaikka korona pilasi suurimmat tapahtumat, on se johtanut myös positiivisiin ilmiöihin. Arjen pienistä hetkistä ja ystävien näkemisestä on oppinut nauttimaan uudella tavalla. Jokainen koulun korttipeleistä ja kahvihetkistä sai uudenlaisen merkityksen. Korttien lätkimisestä tuli ajanvieton sijaan kaverisuhteiden rakentamista.

Viimeinen lukuvuosi oli vaikea, mutta se selätettiin yhdessä, ja niin meidän täytyy jatkaa myös tästä eteenpäin, joten pidetään yhtä ja yhteyttä. Yllekirjoittaneet eivät tunne meistä abeista kaikkia, niin hyvin kuin pitäisi, eivätkä pidä kaikista niin paljon kuin kuuluisi, mutta siitä huolimatta, kyllähän meillä oli mahtava matka.

Peruuntuneita tapahtumia:

- **TET-jakso**
- **Perinneolympialaiset**
- **Pikkujoulut**
- **Puurojuhla**
- **Opettajat vs. opiskelijat -ottelut**
- **Potkiaiset**
- **Penkkarit**
- **Lakkiaiset**
- **Tutustumiskäynnit**
- **Vierailut & muut tapahtumat**

Vanhojentanssit siirrettiin syksyyn

Janne Hietalahti

Lukion kakkoset joutuivat helmikuussa pettymään pahasti. Vanhojentanssit, yksi lukioajan kohokohdista, jouduttiin siirtämään hamaan tulevaisuuteen. Siihen oli tietysti kiusallisen tutuksi tullut syy: koronapandemia.

Liikunnanopettaja **Päivi Iivosen** mukaan tilanteeseen oli varauduttu jo ennakkoon niin, että hänen ja kollega Kim Huuhkan vetämät tanssiharjoitukset oli jaettu tänä vuonna kahteen 40 parin ryhmään. Samaa jakoa oli hänen mukaansa tarkoitus noudattaa sitten niin päivä- kuin iltaesiintymisissäkin, ja oli varauduttu myös siihen, että tilaisuuksiin ei oteta yleisöä vaan ne striimataan koteihin.

Uusi yritys oli sitten tarkoitus toteuttaa toukokuun puolivälissä. Selvää oli, että koulun ulkopuoliselle live-yleisölle tilaisuutta ei olisi voitu vieläkään avata, vaan vanhempien ja muun kotiväen olisi ollut tyydyttävä edelleen virtuaaliyhteyksiin. Mielipiteet jakautuivat Iivosen mukaan toukotanssien ja syksyyn siirron välillä. ”Nyt voidaan sanoa, että onneksi jälkimmäinen kanta voitti, kun epidemia on Soiten alueella puhjennut nopeasti näin vaikeaksi”, Iivonen näkee.

Tanssinsa vanhat kuitenkin vielä saavat, mikäli koronatilanne tasoittuu odotusten mukaisesti rokotusten ja kesän myötä. Ajankohdaksi on kaavailtu venetsialaisviikonlopun perjantaita 27.8. ”Tarkempi ajoitus selvinnee viimeistään ensi lukuvuoden alussa, samoin se, missä, kuinka monesti ja minkä kokoisina ryhminä päästään esiintymään”, Iivonen arvioi. Hän pitää mahdollisena, että osa tanssijoista ei ole enää syksyllä käytettävissä. Pyrkimys hänen mukaansa silti on, että viivästyksen aikana eri syistä paria vaille jääneidenkään harjoittelu ei valuisi hukkaan.

Liikunnanopettaja Päivi Iivonen harmittelee tanssien siirtymistä opiskelijoiden puolesta mutta uskoo, että syksyllä tilanne on parempi ja päästään esiintymään kotiväen silmien edessä.

Kuva: Janne Hietalahti

Kakkoset oli talven aikana jaettu kahteen 40 parin harjoitteluryhmään. Harjoitukset ja tanssiesitykset muodostavat opiskelijoille yhden kurssin arvoisen opintosuorituksen.

Kuva: Päivi Iivonen

Yhteislyseon viimeinen vuosikirja

Janne Hietalahti

Tänä keväänä julkaistu yhteislyseon vuosikirja on järjestyksessään 19. ja jäänee samalla nykykonseptissaan viimeiseksi. Kokkolan suomalaisen lukion kaksi erillistä toimipaikkaa sulautuvat yhteen ja aloittavat työskentelyn ensi lukuvuonna saman katon alla Länsipuiston koulurakennuksessa, ja sen jälkeen on uusien perinteiden luomisen aika.

Raimo Lammin aloitettua toimikautensa Kokkolan yhteislyseon rehtorina siirryttiin lukuvuonna 2002–2003 vihkomaisten vuosikertomusten julkaisemisesta kirjaformaattiin. Lammi on samalla toiminut julkaisun vastaavana päätoimittajana ja huolehtinut sen taloudesta. Yllekirjoittanut on puolestaan kantanut päävastuuta käytännön toimitustyöstä ja kirjan taitosta.

Edellisten kausien toimintakertomuksia on vuosikymmenten saatossa painettu yhtenäisempään kirjamuotoon, ja sama on tarkoitus tehdä 2000-luvun vuosikirjoille ja koota niistäkin muhkea yhtenäinen nide. Näin koulun perustamisesta vuodesta 1898 taltioitu yhteislyseon historiikki säilyy katkeamattomana 2020-luvulle saakka.

Viimeisten 19 lukuvuoden aikana on muun muassa laadittu kolme uutta lukion opetussuunnitelmaa, otettu käyttöön koulumaailmaa mullistanut opiskelijahallintojärjestelmä Wilma, siirrytty sähköisiin koejärjestelmiin ja osittain myös oppimateriaaleihin, yhdistetty kaupungin suomenkieliset lukiot ja jouduttu koronaepidemian pakottamana omaksumaan etäopiskelun ja -opetuksen sinänsä hyödylliset metodit. On tehty retkiä niin lähikuntiin kuin vaikkapa New Yorkiin, oltu vierailuilla oppilaitoksissa ja otettu vieraita vastaan, järjestetty penkkareita, vanhojentansseja ja perinneolympialaisia ja tietysti eletty tavallista kouluarkea. Kaikki tämä on dokumentoituna vuosikirjoihimme.

Vuosikirjoja on painettu vuosittain noin 550 kappaletta ja niitä on jaettu koulun opiskelijoille, opettajille ja jossain määrin myös koulun entisten opiskelijoden yhdistyksessä killassa toimiville aktiivisille jäsenille.

Kuva: Janne Hietalahti

Ilman lukuisten vapaaehtoisten avustajien työtä julkaisutoiminta ei olisi ollut mahdollista. Koulu-historian tallentamisessa on ollut mukana niin kirjoittajina, kuvaajina kuin haastateltavina ja kuvattavinakin jopa tuhansiin nouseva joukko koulun nykyisiä ja entisiä opiskelijoita, huoltajia, opettajia ja muita henkilökunnan edustajia sekä ulkopuolisia avustajia. Vuosikirjatoimitus kiittää lämpimästi teitä kaikkia!

Tunnelmia lukuvuoden päättyessä

Siiri Kallio, Matilda Pura ja Aurora Kleimola

Kysyimme toukokuun puolivälissä kevään viimeisenä lähiopiskelupäivänä ykkös- ja kakkosvuosikurssilaisten ajatuksia menneestä ja tulevasta:

1. Mikä on tärkeintä, mitä olet oppinut kuluneen lukuvuoden aikana?

2. Mitä ajattelet siitä, että siirrymme koronatilanteen pahentumisen vuoksi jälleen etäopiskeluun?

3. Mitä aiot tehdä ensimmäiseksi, kun korona-rajoitukset ovat ohi ja palataan taas normaaliin?

Amanda Ruisaho 19C
1. Olen oppinut ottamaan asiat vähän rennommin.
2. Harmi, jos kaikki kevään tapahtumat ja muut perutaan, mutta jos se auttaa tautitilanteeseen niin sitten ihan ok.
3. Lähteä ulkomaille ja johonkin isoon tapahtumaan.

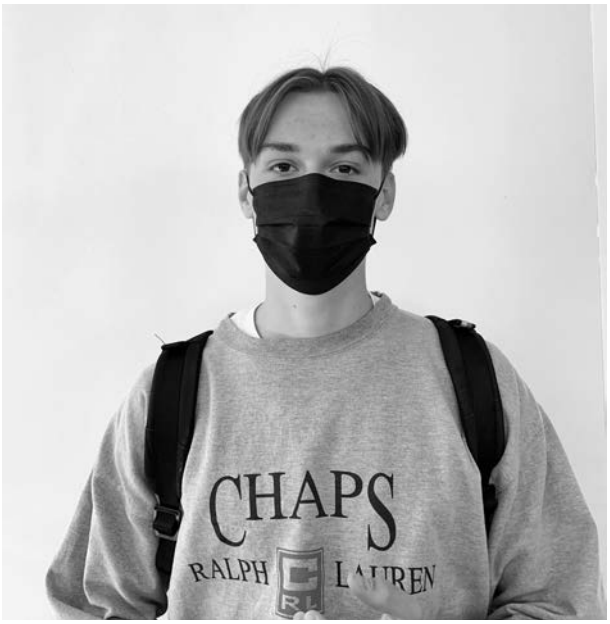

Rasmus Kuivanto 20B
1. Enkun ja ruotsin sanoja.
2. Mää en kyllä tykkää yhtään.
3. Varmaan perheen kaa ulkomaille.

Liisa Järvelä 20A
1. Toisen asteen yhtälön ratkaisukaava.
2. Huono opiskelun kannalta, kun ei opi niin hyvin, mutta kiva vapaa-ajan kannalta ,kun saa tehä asioita vapaammin eikä korona leviä.
3. Meen ulkomaille.

Olivia Ohtamaa 19E
1. Oon oppinut olemaan vähemmän ankara itselleni.
2. Ei haittaa niin paljon.
3. Lähteä ulkomaille ja olla isolla porukalla ulkona.

Eemeli Nissilä 19E
1. Olen oppinut tuntemaan uusia ihmisiä.
2. En tykkää.
3. Nähdä kavereita, jotka asuu eri puolilla Suomea.

Kerttu Backman 20A
1. Sen että lukio ei oo niin rankkaa kuin yleensä annetaan ymmärtää, että tää on ihan lepposta hommaa
2. Kyllähän sen ymmärtää, että tilanne on mitä on, mutta ärsyttää ja masentaa, kun olisi kiva olla koulussa ihmisten kanssa.
3. Mennä kauppaan ilman maskia.

Zhibo Yang 19C
1. Koronan ja etäopetuksen kautta sen, kuinka tärkeitä kaverit ovat.
2. Se on kyllä viimenen asia, mitä haluan tälle vuodelle, mutta se on nyt pakko, kun tilanne niin vaatii. Lähteä reissulle, tai ihan vain salillekin riittäisi tältä keväältä.

Ada Asiala 19C
1. Varmaan se, ettei kannata ottaa pitkää matikkaa.
2. Minulla on hyvät kurssit, että silleen aika chillisti pääsee meneen. Ei ole mitään pitkän matikan kursseja, niin ehkä nyt selviää.
3. Varmaan lähden käymään Haaparannan Ikeassa kavereitten kanssa.

Jaakko Kaasinen 19E
1. Pitämään turvavälejä.
2. En syty.
3. Jos sitä pääsis vaikka ulkomaille.

Kasperi Levijoki 20E
1. Englannista uusia sanoja.
2. Ihan hyvä.
3. Olla ilman maskia.

Petra Rosenback 20C
1. Ystävät ovat tärkeitä.
2. Kyllähän sitä mieluummin olisi lähiopetuksessa kuin etäkoulussa. Tosi huono opiskelun kannalta.
3. Lähden Espanjaan.

Aarni Puolitaival 20A
1. Ympyrän pinta-alan laskemisen uudestaan.
2. Ihan jees tavallaan, mutta toiselta puolelta vähän tympeää.
3. Totta kai viettää kavereiden kanssa aikaa.

Leevi Sorvari 19E
1. Keskittymään vähän enemmän koulunkäyntiin.
2. Ihan kiva, kun vähän on alkanut tulla väsymys tähän koulunkäyntiin kakkosvuodelle. Vähän helpottaa.
3. En tiedä, mutta bileet pystyyn.

Ossi Honkala 20D
1. Olen oppinut kongnitiivisen toiminnan peruskäsitteet.
2. En tykkää ,kun ei nää kavereita. Ainut hyvä puoli on, ettei tartte lukea niin paljoa kokeisiin.
3. Lähden Italiaan.

Aliisa Hietaharju 20C
1. Olen oppinut arvostamaan semmoisia asioita, joita olen ennen pitänyt itsestäänselvyytenä, niin kuin vaikka sukulaisten näkemistä.
2. On se vähän harmi näin loppuvaiheessa, mutta terveys edellä, joten eihän sille voi oikein mitään.
3. Haluaisin päästä ulkomaille lomalle enkä ainakaan enää maskia käyttäisi.

Katsaus luma-linjan toimintaan

Teksti ja kuvat: Anneli Kauppi
LUMA-vastuuopettaja

Luonnontieteen ja teknologian erityislinjan opiskelijoille on kuluneenakin lukuvuonna pystytty tarjoamaan etäyhteyksin toteutettua ohjelmaa, vaikka koronapandemia onkin estänyt kaikki normaalit opintomatkat ja yhteiset tapaamiset. Muun muassa valtakunnallinen LUKEMA-verkosto ja Oulusta käsin toimiva Buutti Oy ovat lukiomme omien opettajien ohella järjestäneet nuorille ohjelmaa, josta seuraavassa katsaus.

Sähkötekniikan opiskelijat Joonas Patana ja Enni Marjamaa vierainamme marraskuussa. Nuorilta nuorille tieto välittyy parhaiten.

Tekniikan opinnot tutuiksi

Oulun yliopiston tieto- ja sähkötekniikan tiedekunta järjestää yhdessä Buutti Oy:n kanssa kouluille suunnattuja kiertueita, joilla tehdään opiskelijoille tutuksi tekniikan ja ICT-alan opintovaihtoehtoja ja innostetaan nuoria ja erityisesti tyttöjä suuntautumaan näille aloille.

Marraskuussa lukiollamme esittelyn pitivät sähkötekniikan opiskelija Joonas Patana ja elektroniikan ja tietoliikennetekniikan opiskelija Enni Marjamaa. He kertoivat alan opinnoista ja sekä tarjoutuvista uravaihtoehdoista. Konkreettiset esimerkit ICT-sovelluksista sekä opiskelijoiden harjoitustöinä tekemistä laitteista kuvien ja videoiden muodossa innostivat lukiomme luonnontiede- ja teknologialinjan opiskelijoita. Joonas ja Enni kannustivat nuoria opiskelemaan erityisesti luonnontieteitä ja kieliä.

Esittelijät kertoivat, että alalla on tällä hetkellä noin 10 000 työntekijän vaje ja että alalle toivotaan lisää erityisesti naisia. Esittelyssä tutuksi tulivat tekniikan alan eri opinto-ohjelmien opintojen rakenne sekä myös se, millaisiin ammatteihin ja työtehtäviin

Oman solunäytteen käsittelyä, jotta DNA vapautuisi soluista ja pysyisi ehyenä.

tutkinnon suorittanut voi sijoittua. Joonas ja Enni totesivat, että opinnot ja alalla työskentely on nykyään hyvin kansainvälistä.

Yhteistyötä Centrian kanssa

Kuluvana lukuvuonna luonnontieteen ja teknologian erityislinjalla aloitti yhteensä 34 opiskelijaa. Kaikki suorittavat erityislinjan opintojensa alussa Luonnontieteen johdantokurssin. Kurssilla tehdään mm. tutustumiskäynti Centria-ammattikorkeakoululle, jossa heille esitellään oppilaitosta ja sen toimintaa. Lisäksi opiskelijat kuuntelivat ns. orientaatioluennon, jossa heille kerrottiin ajankohtaisista globaaleista haasteista kuten kiertotaloudesta, jätteistä, ilmastonmuutoksesta ja energiantuotannosta.

Kurssilla tehtiin laborointeja biologian, kemian ja fysiikan aiheisiin liittyen. Centrian laboratoriossa opiskelijat eristivät omaa DNA:ta posken limakalvon soluista ja toisena työnä eristettiin lehtivihreän väriaineita ohutlevykromatografialla. Fysiikan työssä

määritettiin hyötysuhdetta.

Siellä sitä on, omaa DNA:ta valmiina pyydystettäväksi pulloon :)

Sinkintuotanto ja sen ympäristövaikutukset

Kurssin viimeinen viikko oli ns. Boliden-viikko, jolloin opiskelijat seurasivat etänä Boliden Oy:n asiantuntijoiden esityksiä sinkin tuotantoprosessista, sinkin tuotannon ympäristövaikutuksista ja niiden seurannasta sekä kiertotaloudesta.

Luennoilla todettiin, että moderni maailma tarvitsee yhä enemmän metalleja. Sähköautojen määrä tulee kasvamaan, ja uusiutuviin energiateknologioihin siirtyminen ja hiilineutraaliuden saavuttaminen vaativat paljon metalleja. Jotta metallien kasvava tarve pystytään kattamaan, tarvitaan sekä kaivostuotantoa että kierrätystä.

Suomessa ja EU:n alueella kierrättäminen on paljon tehokkaampaa kuin esim. USA:ssa tai Aasiassa. Niinpä metallien kierrättämistä tulee tehostaa maailmanlaajuisesti. Henkeä kohden laskettuna tuotamme elektroniikkaromua 7,3 kg vuodessa, joten kestävän kehityksen ja tehokkaan kiertotalouden kannalta olisi ehdottoman tärkeää, että romu käsitellään ja metallit kerätään asianmukaisesti talteen eikä romulla tehdä rikollista bisnestä ja sitä kuljeteta laittomasti esim. Afrikkaan ja Aasiaan.

Kiertotalouden luennolla mm. vertailtiin polttomoottoriauton ja sähköauton sisältämiä eri metallien määriä. Sähköautossa on huomattavasti enemmän metallia. Opiskelijoille esiteltiin myös, että yhdessä tuulimyllyn turbiinissa voi olla kuparia 400–4000 kg. Kuparin lisäksi tuulimyllyihin tarvitaan paljon muitakin metalleja ja mm. sen kestomagneetteihin harvinaisia maametalleja kuten neodyymiä ja dysprosiumia. Kuvaavaa on, että 1990-luvun kännykässä oli noin 30 elementtiä ja nykyisissä älypuhelimissa niitä on noin 60. Yleisesti ottaen keskiluokan kasvu globaalisti lisää korkean teknologian tuotteiden kulutusta. Mielenkiintoinen tieto oli myös se, että maailmassa on tällä hetkellä noin 425 000 sähköbussia, joista 99 % on Kiinassa.

Tiedekisassa mukana

Myöskään Harppi-festivaalia ei pystytty järjestämään Helsingissä Maunulan matematiikkalukiossa koronavirustilanteesta johtuen, joten Lukema-verkosto halusi tammikuussa 2021 järjestää ensimmäisen Harppi 2021-tiedekilpailun etänä lukiolaisten luonnontiedekunnon ylläpitämiseksi. Kilpailu oli avoin kaikille Suomen lukiolaisille ja alkukilpailuun ilmoittautuikin peräti 150 joukkuetta eri puolilta Suomea. Joukkueessa sai olla enintään viisi jäsentä. Kokkolan suomalaisessa lukiossa innostuttiin ottamaan haaste vastaan ja joukkueita syntyi peräti neljä.

Kilpailussa oli 100 monivalintatehtävää siten, että biologiasta, fysiikasta, kemiasta ja matematiikasta oli 25 tehtävää kustakin. Kaikki ilmoittautuneet joukkueet osallistuivat alkukilpailuun, jossa kilpailutehtäviin vastattiin nettilomakkeella etänä samanaikaisesti.

Kilpailijoiden mielestä kokemus

Tänä vuonna emme voineet vierailla Boliden Oy:llä pandemian takia, mutta onneksi etäyhteydellä saatoimme kuunnella asiantuntijoiden esityksiä. Kuvassa Yhteislyseon toimipaikan johdantokurssilaisia ja keskellä etäyhteyden päässä Boliden Oy:n tutkimuspäällikkö Justin Salminen.

oli kiva, koska sai miettiä vastauksia joukkueena ja kaikki apuvälineet olivat sallittuja. Tehtäviä saattoi jakaa joukkueen jäsenille kunkin vahvuusalueen mukaan. Silti vastaamisaika, vain 45 minuuttia, koettiin haasteellisena, ja kiirehän vastaamisessa tuli! Mutta nyt ollaan jälleen yhtä kokemusta rikkaampia, ja jos kilpailu pidetään ensi vuonna, niin joukkuetaktiikkaa osataan hioa jo paremmin.

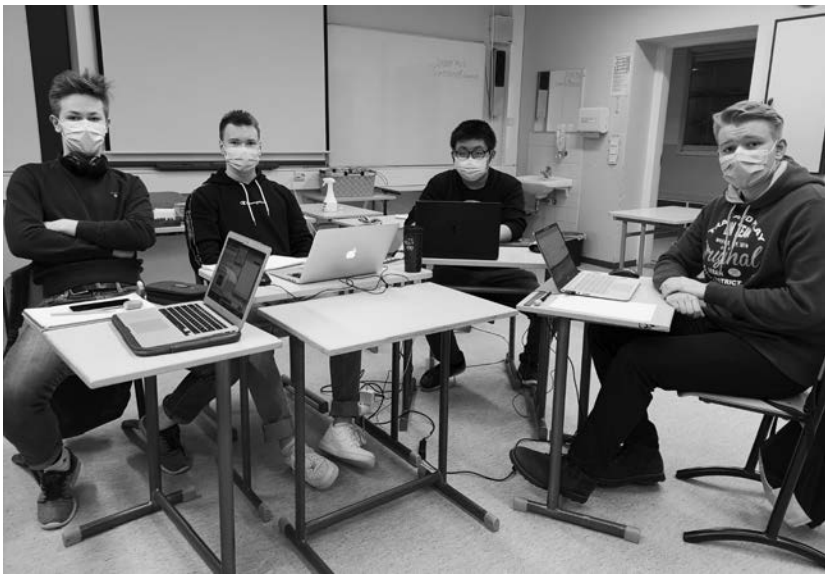

Mikko Rinne, Roope Sarajärvi, Boyan Song ja Alex Suopanki osallistuvat Harppi 2021 -tiedekilpailuun.

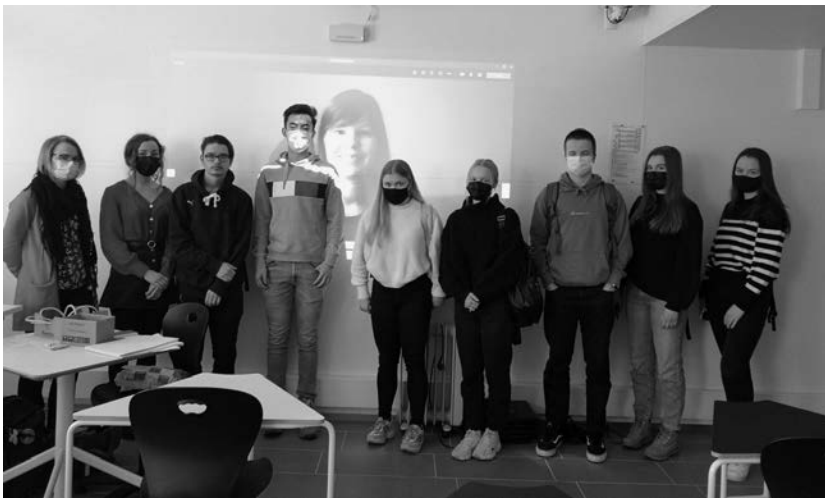

Koolla osa mikrobiologialuentoa seuranneista opiskelijoista. Vasemmalla opettaja Marika Myllylä ja keskellä Veera Pukkila etäyhteyden päässä. Myös osa opiskelijoista seurasi luentoa etänä.

Karanteenin etymologiaa ja kudosnäytteitä

Luonnontieteen syventävällä kurssilla saimme seurata etäluentoa mikrobiologiasta, luennoitsijana filosofian tohtori Veera Pukkila Päijät-Hämeen LUMA-keskuksesta.

Luentonsa aluksi Pukkila kertoi mitä mikrobit ovat ja mitä tauteja ne ihmiselle aiheuttavat. Eniten uhreja vaatinut maailmanlaajuinen epidemia on ollut mustana surmana tunnettu Yersinia pestis-bakteerin aiheuttaman rutto vuosina 1346-1353. Kirppujen levittämä tauti oli tuohon aikaan tuhoisa, koska antibiootteja ei lääkkeenä vielä tunnettu.

Itse asiassa karanteeni-sana juontaa juurensa noilta ajoilta. Silloin nimittäin huomattiin, että tauti levisi laivojen mukana eri puolille maapalloa ja määrättiin, että saapuvien laivojen tuli olla 40 päivää satamassa ennen kuin merimiehet saivat nousta maihin. Italiaksi 40 päivää on quaranta giorni, mistä siis sana karanteeni on johdettu.

Puhetta oli tietysti myös meneillään olevasta koronapandemiasta. Covid-19 viruksen aiheuttamaan tautiin oli luentopäivään 25.2. mennessä oli maailmalaajuisesti sairastunut 112 554 307 ihmistä. Menneiden vuosien SARS- ja MERS-virusten aiheuttamat epidemiat olivat niin ikään koronaviruksen aiheuttamia. Kaikkia näitä yhdistää zoonoosi eli taudinaiheuttaja siirtyy eläimestä ihmiseen. Virukset ovat muuntuneet jo ennen ihmiseen siirtymistä ja jatkavat muuntumista senkin jälkeen, aivan kuten nytkin Covid-19 viruksella on todettu jo useita mutaatioita.

Näitä eläinperäisiä viruksia ilmestyy niin usein, koska ihmisten ja eläinten välillä on yhä enemmän kontakteja. Maapallon väkiluku lähestyy 8 miljardia ja toisaalta eläinten elinympäristöjä raivataan ihmisten käyttöön. Tästä syystä kontaktit ihmisten ja eläinten välillä lisääntyvät ja taudit pääsevät leviämään uusille alueille. Epidemiat lähtevät liikkeelle usein Aasiasta, koska siellä väestömäärä on suurin.

Koronarokotteen nopea kehittäminen on hämmästyttänyt ihmisiä. Pukkila selitti, että syynä on nopeutettu aikataulu, jonka on mahdollistanut eri kehitysvaiheiden lomittainen toteutus. Jännityksellä seuraamme myös suomalaisten korona-rokotteiden kehittämistä.

Luonnontieteen syventävällä kurssilla opiskeltiin myös histologian eli kudosopin alkeita lääketieteen opiskelija Aaron Yli-Hal-

Opiskelijat kudosnäytteitä tunnistamassa. Aaron Yli-Hallila ohjaa taka-alalla.

lilan opettamana. Pari tuntia opiskeltiin etäyhteydellä ja viimeisellä kaksoistunnilla Aaron toi mukanaan valomikroskoopilla tarkasteltavia kudosleikkeitä, joista opiskelijat saivat tunnistaa eri kudostyyppejä.

Lääkekemiaa virtuaalikursseilla

Valtakunnallinen LUKEMA-verkosto on järjestänyt lukiolaisille myös etänä suoritettavia lyhyitä muutaman päivän mittaisia intensiivikursseja. Maaliskuussa järjestettiin lääkekemian kurssi yhteistyössä Aalto-yliopiston ja lääkeyhtiö Orionin kanssa. Kurssilla tutustuttiin siihen, miten lääkemolekyylit saavat alkunsa, eli miten ne keksitään ja miten niitä valmistetaan. Tutkittiin minkä muotoisia lääkemolekyylit ovat ja miten ne sitoutuvat kohteisiinsa elimistössämme sekä opiskeltiin miten molekyylit muuttavat muotoaan ja saavat aikaan erilaisia vaikutuksia. Kurssilla on luentoesityksiä, virtuaalilaboratoriotyö ja molekyylimallinnustöitä sekä virtuaalinen vierailu lääketehdas Orionille.

Nyt kesäkuun alussa on vielä viikon mittainen säteilyturvallisuuden ja sairaalafysiikan kurssi. Kurssilla tutustutaan sairaalafysiikkaan, kuten siihen, miten säteilyä käytetään diagnostiikassa ja syöpähoidoissa. Kurssilla opitaan esimerkiksi mitä on tietokonekerroskuvaus eli tomografia ja mikä on sen merkitys syöpien diagnostiikassa ja seurannassa. Kurssilla tehdään virtuaalivierailuja Suomalaisten yliopistosairaaloiden tutkimusyksiköihin ja kuunnellaan huippuasiantuntijoiden esitelmiä alan tutkimuksesta ja lääketieteellisistä sovelluksista. Kurssilla tutustutaan STUK:n eli säteilyturvakeskuksen tekemään säteilysuojelutyöhön Suomessa ja toteutetaan säteilyn mittaamiseen ja seurantaan liittyviä laboratoriomittauksia. Kurssin suosio yllätti järjestäjät ja kurssi täyttyikin ennätysajassa innokkaista opiskelijoista.

Näkemystä tieteen huipulta

Kevään aikana LUKEMA-verkosto tarjosi livenä striimatun kolmen luennon sarjan, jossa huippuasiantuntijat luennoivat mielenkiintoisista aiheista. Syksy Räsänen on Helsingin yliopiston teoreettisen fysiikan dosentti sekä yliopistotutkija hiukkasfysiikan ja astrofysiikan osastolla ja hänen luentonsa aihe oli ”Näkymätön ikkuna: Mustat aukot ja gravitaatioaallot”.

Tommi Tenkanen on Helsingin yliopiston teoreettisen fysiikan dosentti ja Aalto-yliopiston asiantuntija. Tenkasen tutkimusaiheita ovat mm. pimeä aine, alkuräjähdys ja gravitaatio. Hänen luennoi aiheesta ”Ratkeaako pimeän aineen arvoitus?”.

Hannu Rajaniemi on yrittäjä, kirjailija ja tutkija. Rajaniemi on opiskellut matematiikkaa ja teoreettista fysiikkaa Oulun ja Cambridgen yliopistoissa ja väitellyt tohtoriksi säieteoriasta Edinburghin yliopistosta. Rajaniemi asuu tällä hetkellä San Franciscossa ja on ollut perustamassa HelixNano-yritystä, joka kehittää syöpälääkkeitä ja rokotteita viruksia vastaan. Hän päätti luentosarjan puhumalla aiheesta ”Arkhimedeen tukipistettä etsimässä — Mikä auttaa menestymään muuttuvassa maailmassa?” Jos lukijalla heräsi kiinnostus näitä aiheita kohtaan, luennot ovat katseltavissa Youtuben Lukema tiedekanavalla.

Opiskelijoilla oli myös mahdollisuus käydä Centriassa tekemässä fysiikan mittauksia matematiikan ja fysiikan opettajan, FT Harri Aarnion opastuksella. Tässä määritetään aineen tiheyttä.

LUKEMA-päivä toukokuussa

Vielä toukokuun 4. päivä järjestettiin etänä koko päivän kestävä valtakunnallinen LUKEMA-päivä, johon oli koottu ohjelmaa niin opiskelijoille kuin opettajillekin. Meilläkin ohjelmaa seurattiin non-stoppina isolta screeniltä koko päivän. Ohjelmassa oli asiantuntijaluentoja seuraavista teemoista: Tieteen rooli SARS-CoV-2 viruksen leviämisen tutkimuksessa, suomalaisen nenäsumuterokotteen kehitys, koronakuolleisuuden tilastoimisen haasteet ja terminologia, miten maskit toimivat ja mitä saavat aikaan ja ovatko ne tehokkaita?

Opiskelijoille oli lisäksi tarjolla uratarinoita eli LukemaTalk-puhujat kertovat omista opiskeluja työuristaan. Aivotutkija Mona Moisalan luennoi siitä, miten nuori voi suojella aivojaan näinä haastavina aikoina. Opettajille oli järjestetty työpajoja eri aiheista.

Jutun alussa mainittu Buutti Oy järjesti myös keväällä etänä ohjelmointityöpajan, johon koulu sai valita mieleisensä aiheen. Lukiomme valitsi aiheeksi 3D-suunnittelun. Työpajassa suunnitellut esineet voidaan tulostaa 3D-tulostimella, jollaisen saimme hankittua lukiollemme.

Seuraavassa työpajaan osallistuneen toisen vuosikurssin opiskelijan Ada Asialan kuvaus ja kommentit työpajasta:

-Ekalla kerralla tutustuttiin vähän Autodesk Fusion 360 -ohjelman perusominaisuuksiin ja muotoiltiin perinteinen 2x2 legopalikka.

-Fusionista löytyi monia muiden ohjelmien kautta tuttuja ominaisuuksia, mutta paljon oli myös aivan uutta.

-Toisella kerralla kasattiin itse tehtyä ja muutamaa valmista osaa hyödyntämällä legoetana ja myös harjoiteltiin ominaisuuksien antamista palikoille.

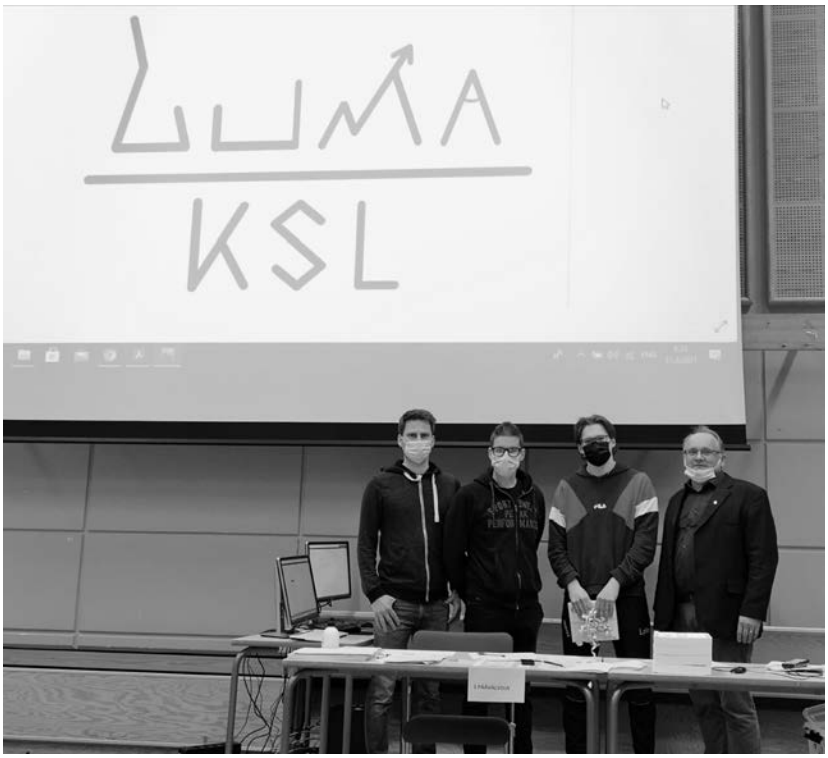

Luma-logon suunnitellut Juuso Erkkilä sai palkinnoksi digitaalisen piirtoalustan, jota luovuttamassa olivat opettajat Matti Mäkitalo ja Petri Linna. Onnitteluissa mukana myös rehtori Raimo Lammi.

-Pakko sanoa, että oikeassa maailmassa legoilla rakentaminen on huomattavasti helpompaa! Palikoiden kohdistuksessa oli alussa hieman haasteita, mutta niistä selvittiin :)

-Kurssi oli todella kiva ja informatiivinen ja itse ainakin tykkäisin, jos mahdollisuuksia päästä tommoisille kursseille olis useammin!

Luma-linjalle oma logo

Kevätlukukaudella järjestettiin lukiollamme vielä opiskelijoille kilpailu, jossa piti suunnitella logo KSL:n luonnontieteen ja teknologian erityislinjalle. Esiraati valitsi finaaliin kuusi ehdokasta, joiden joukosta LUMA-linjan opiskelijat äänestivät omaa suosikkiaan. Äänestyksen voitti abiturientti Juuso Erkkilän suunnittelema logo.

Yhteenvetona lukuvuodesta voisi todeta, että onneksemme saimme toteuttaa normaalia kontaktiopetusta melkein koko lukuvuoden, vaikkakaan emme voineet toteuttaa vierailuita ja opintokäyntejä normaalisti. LUKEMA-verkosto järjesti hienosti monipuolista ja tasokasta ohjelmaa koko lukuvuoden ajalle. Myös paikalliset yhteistyökumppanimme suhtautuivat etäpyyntöihimme myönteisesti ja suunnitellut aiheet pystyttiin toteuttamaan.

Olemme ottaneet pitkän digiloikan, joka on monella tapaa opettanut meitä kaikkia ja luonut yhteisöllisyyttä ja yhteenkuuluvuuden tunnetta tänä haastavana ja erilaisena aikana. Nämä etäyhteyksin toteutettavat ohjelmat varmaan osin jäävät pysyviksi käytänteiksi, vaikka toivommekin pian paluuta normaaliin arkeen.

Näyttää siltä, että tietoisuus valita lukiossa luonnontieteen ja teknologian erityislinja on saavuttanut yläkoulusta valmistuvat, sillä erityislinjalla aloittaakin ensi syksynä maksimimäärä eli 60 uutta opiskelijaa. Tervetuloa mielenkiintoisten opintojen pariin!

Taksvärkkituotto Afrikkaan ja Hope ry:lle

Raimo Lammi

Kokkolan suomalaisen lukion taksvärkki pidettiin perjantaina 30.11.2020.

Opiskelijakunnan yhteinen hallitus päätti keräyskohteiksi jo perinteisen Kenian Gakeron lukion ja sen lähialueella olevat koulut. Edelleen osa rahoista mahdollisesti siirretään Etelä-Sudanin alueelle koulurakennusprojekteihin. Etelä-Sudanissa käydyssä sisällissodassa on ihmisuhrien lisäksi hävitetty runsaasti kouluja. Kotimaiseksi keräyskohteeksi valittiin paikallinen Hope ry, jonka tehtävänä on tukea taloudellisessa vaikeuksissa olevia lapsiperheitä ja nuoria.

Taksvärkkityön hinta oli 10 euroa ja keräys tuotti yhteensä 5420 euroa. Keräykseen osallistui 542 opiskelijaa ja keräyskate oli 85,1 %. Syystä tai toisesta keräykseen ei osallistunut 95 opiskelijaa. Pohdittavaksi ensilukuvuodelle jää keräyskate, joka tuntuu vuodesta toiseen laskevan. Tämän vuoden keräyskate on poikkeuksellisen alhainen.

Afrikkaan opiskelijakunta tuloutti 2710 euroa. Raha ohjataan kohteisiinsa evankelisen opettajaliiton avustuksella ja liiton yhdyshenkilö Seija Annola on erikseen kiittänyt Kokkolan suomalaista lukiota pitkäkestoisesta yli 26 vuotta kestäneestä yhteistyöstä ja tämän vuoden lahjoituksesta. Hope ry sai toimintansa tukemiseen myös 2710 euroa, myös he ovat ilahtuneita lahjoituksesta.

Arkistokuvia vuodelta 2012. Yläkuvassa Gakeron lukiolaiset lähettävät terveisiä Kokkolaan ja alakuvassa Nyagesan koulun matematiikanopettaja Christopher Okambo ja hänen poikansa Adonijah Raimo Lammi (!) Okambo. Kuvassa myös kokkolalaiskaiman lahjoittama traktori.

Kuva: Arja Harjula

Moduuli ja jakso syrjäyttävät kurssin

Katariina Muuraiskangas

Ajatellessani taaksepäin kulunutta lukuvuotta ensimmäisenä mieleeni tuleva asia on lops. Mikä onkaan lops? Se on tietysti lukion opetussuunnitelma. Tuskin olimme toipuneet edellisestä, Lops 2016:sta, kun saimme jo uuden. No, on pakko myöntää, että Lops 2016 jäi torsoksi. Sitä eivät oikein omaksuneet opettajat eivätkä oppikirjojen tekijätkään. Luultavasti juuri siksi tämä uusi opetussuunnitelma synnytettiin hyvinkin pian edellisen perään.

Mikä sitten muuttuu? Jo edellisessä opetussuunnitelmassa oli pyrkimyksenä saada opiskelija toimimaan itseohjautuvasti tietoa hankkivana ja aktiivisena ryhmän jäsenenä, kun taas opettajan rooli oli olla ohjaajana pikemmin kuin valmista tietoa jakavana kansankynttilänä.

Ongelma oli se, että peruskoulusta lukioon siirtyvät opiskelijat eivät olleet tottuneet eivätkä näin ollen valmiit hyppäämään heille valmistettuun rooliin, eikä se opettajakunnallekaan ollut helppoa, varsinkin kun oppikirjat oli laadittu lähinnä opettajajohtoista mallia tukemaan. Sama tavoite on tässä uusimmassakin opetussuunnitelmassa, mutta sitä ei mielestäni korosteta niin vahvasti tällä kertaa.

Uudet termit käyttöön

Vanhat nimitykset jäävät nyt historiaan. Entiset kurssit muuttuvat opintojaksoiksi. Ne määritellään opintopisteinä ja voivat olla eri laajuisia ja jopa eri oppiaineiden yhteisiä. Nykyisten 75 kurssin sijaan opiskellaan vähintään 150 opintopistettä. Opintojaksot puolestaan kootaan paikallisesti moduuleista, toisin sanoen oppisisällöistä. Lisäksi opetussuunnitelmaan kuuluvat laaja-alaiset oppimiskokonaisuudet, jotka muodostuvat eri oppiaineiden yhteisistä tavoitteista ja joiden tavoitteena on kehittää yhteistyötä niiden välille. Laaja-alaisiin opintokokonaisuuksia ovat hyvinvointiosaaminen, vuorovaikutusosaaminen, monitieteinen ja luova osaaminen, yhteiskunnallinen osaaminen, eettisyys ja ympäristöosaaminen sekä globaali- ja kulttuuriosaaminen. Sangen kunnianhimoiset tavoitteet siis, ja ne tukevat erinomaisesti lukion yleissivistävää tehtävää.

Kieliprofiili ja itsearviointi avainkäsitteitä

Kielten- ja äidinkielen opintojaksoilla uutta on kieliprofiili, jonka opiskelija laatii itse. Hän ottaa vastuuta kielitaitonsa kehittämisestä ja hyödyntämisestä paitsi lukio-opintojen aikana, myös niiden jälkeen. Kieliprofiiliinsa opiskelija kokoaa tiedot kaikista kielistä, joissa hänellä on osaamista. Hän liittää siihen näyttöjä kielitaidostaan, esimerkiksi eri tyyppisiä tekstejä ja videoita. Keskeistä on myös itsearviointi, paitsi olemassa olevasta kielitaidosta, myös kieltenopiskelutaidoista ja niiden kehittymisestä.

Tähän kaikkeen tutustuen olemme kuluneen lukuvuoden aikana opettajakuntana käyttäneet useita iltapäiviä. Isoin urakkamme on ollut lisätä valtakunnalliseen opetussuunnitelmaan paikallisia sisältöjä kurssien tavoitteille, keskeisille sisällöille ja arvioinnille.

Olemme oppiaineryhmittäin pohtineet ja kirjanneet sähköiselle alustalle, ePerusteisiin, millä opintojaksoilla mitkäkin laaja-alaiset oppimiskokonaisuudet toteutuvat. Näin alkuvaiheessa emme ole vielä koonneet oppiainerajat ylittäviä opintokokonaisuuksia, sillä kurssitarjottimen laatiminen ja lukujärjestyksen kokoaminen isossa lukiossa asettaa rehtoreille omat haasteensa. Toisekseen, kiinnostavien opintokokonaisuuksien kokoaminen vaatii useita, eri oppiaineiden opettajista koostuvia aivoriihiä, jotta niistä saadaan koottua sellaisia, että ne ovat sisällöltään mielekkäitä ja että ne myös innostavat opiskelijoita.

Itsearvioinnin paikka myös opettajilla

Näin kesäloman alkaessa on hyvä katsoa taaksepäin, mitä olemme opettajakuntana saaneet aikaan. Olisimmeko voineet tehdä jotain toisin, jotta ensi syksynä olemme valmiit hyppäämään aika lailla uudenlaisen junan kyytiin?

Itse vastaan myöntävästi. Koska uutta opetussuunnitelmaa tulevat noudattamaan vasta syksyllä aloittavat ensimmäisen vuoden opiskelijat, olisimme mielestäni voineet paneutua syvällisemmin niihin opintojaksoihin, jotka toteutuvat ensi lukuvuonna. Olisimme voineet aineryhmittäin kehittää uusia käytänteitä, mahdollisesti yhteisopettajuutta, uusia tapoja mitata osaamista ja pohtia, miten hyödyntää digimaailman tarjoamia mahdollisuuksia oppitunneilla.

Me opettajatkin olisimme voineet olla paremmin itseohjautuvia. Uskon, että tulokset olisivat olleet hedelmälliset. Siteeraan tässä kuitenkin johtavaa rehtoriamme Markku Anttilaa, joka syksyllä työn alkaessa totesi, että kaiken ei tarvitse heti tulla valmiiksi. Ensi syksynä jatkamme taas lops-työtä, ja hyvä siitä tulee, näin uskon.

Koronaopettajana yhteislyseossa

Riikka Luikku
Niina Määttälä
resurssiopettajat

Aloitimme työmme resurssiopettajina yhteislyseon toimipaikassa marraskuun alussa. Hyppäsimme koulun arkeen kesken lukuvuoden, ja siksi alussa vei hieman aikaa päästä siihen mukaan. Hetken aikaa asioihin tutustuttuamme ja käytännön asioiden järjestyttyä pääsimme kunnolla kiinni töihin ja tapaamaan opiskelijoita.

Työssämme pyrimme auttamaan erityisesti niitä opiskelijoita, jotka kärsivät opinnoissaan ja oppimisessaan koronan vaikutuksista. Tämän takia seurasimme opiskelijoiden todistusten M-merkintöjä ja niiden takana olevia puuttuvia suorituksia sekä pyrimme tukemaan opiskelijoita opintojensa suorittamisessa. Työmme aloitimme kohta koulusta lähtevistä abiturienteista. Myöhemmin keväällä tapasimme myös 1. ja 2.vuoden opiskelijoita. Meillä oli ”koronaopettajina” enemmän aikaa keskittyä yksittäisen opiskelijan asiaan ja auttaa häntä siinä eteenpäin. Yhteyttä opiskelijoihin pidimme pääsääntöisesti Wilman välityksellä, toisinaan puhelimellakin. Opiskelijat ottivat meidät kivasti vastaan, ja heidän kanssaan oli mukava työskennellä.

Yhteistyö opettajien kanssa sujui hyvin, ja muut opettajat ja rehtorit auttoivat meitä kaikissa vastaan tulleissa asioissa. Toisinaan asioita joutui tarkistamaan ja sitäkin useammin pohtimaan yhdessä, miten toimittaisiin milloin missäkin asiassa. Koimme siis olevamme työyhteisön jäseniä ja osa sitä.

Kuluneet kuukaudet tarjosivat myös hyvän näköalapaikan juuri tämän hetken lukiomaailmaan. Oppivelvollisuusiän pidentäminen ja sen mukanaan tuomat haasteet näkyivät tulevan suunnittelussa, samoin opetussuunnitelmauudistukset ja lukion toimipaikkojen yhdistyminen saman katon alle. Lukiokentässä on siis käynnissä yhtäaikaisesti monenlaisia uudistuksia ja muutoksia sekä valtakunnallisesti että kaupungin tasolla.

Jäämme seuraamaan, miten muutokset etenevät, ja toivotamme aurinkoista ja rentouttavaa kesää kaikille Kokkolan suomalaisen lukion opettajille, opiskelijoille ja muulle henkilökunnalle!

Koronaepidemian ja etäopetuksen aiheuttaman paikkaamisen on palkattu resurssiopettajia, joilla on vakio-opettajia paremmin aikaa ohjata ja auttaa yksittäistä opiskelijaa hänen ongelmissaan. Niina Määttälä (vas.) on opinto-ohjaaja, ja Riikka Luikku opettaa matemaattisia aineita. **Kuva: Janne Hietalahti**

Aino Erkkilä virtuaalivierailulla

”Polamkin verkkotapahtuma oli viimeinen silaus päätökselleni hakeutua opiskelemaan sinne”

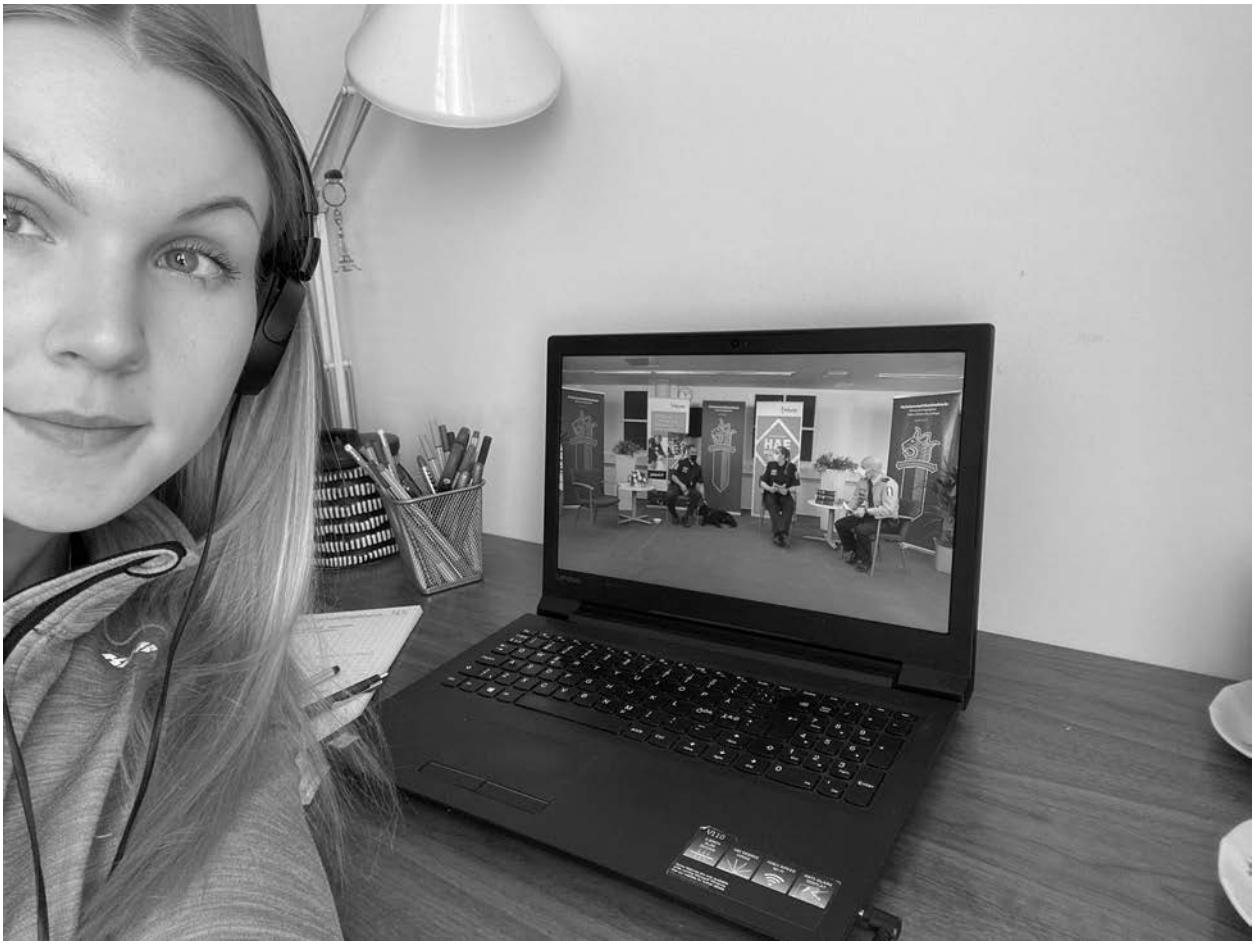

Aino Erkkilän mielestä Poliisiammattikorkeakoulnn tarjoama mahdollisuus tutustua korona-aikana oppilaitokseen virtuaalisesti oli onnistunut ja vaikutti ratkaisevasti hänen opiskeluvalintaansa.

Marja Ranta-Nilkku
opinto-ohjaaja

Aino Erkkilä on Kokkolan suomalaisen lukion kevään 2021 abiturientti. Hän on tutustunut lukioaikanaan jatko-opintomahdollisuuksiin sekä paikan päällä eri paikkakunnilla että virtuaalisesti. Seuraavassa hän kertoo omista kokemuksistaan ja tutustumisten merkityksestä hänelle.

Mihin virtuaalivierailuihin / -esittelyihin olet osallistunut lukioaikanasi?

Olen osallistunut lukioaikanani vain Polamkin (=Poliisiammattikorkeakoulun) avoimet ovet -virtuaalitapahtumaan, joka järjestettiin 12.5.2021. Se oli ainoa tapahtuma, joka minua kiinnosti. Tapahtumaa mainostettiin hyvin muun muassa Polamkin omilla some-kanavilla, ja ilmaisena tapahtumana osallistuin mielelläni.

Millaista oli osallistua virtuaaliesittelyyn, ja millä alustalla osallistuit siihen?

*Kokemus virtuaalitapahtumasta oli kokonaisuudessaan mukava ja monipuolinen. Nettisivuna oli **hopin.com**, jossa tapahtuma pidettiin. Se oli aluksi hieman vaikeakäyttöinen, mutta siihenkin tottui kun hieman osasi etsiä ja kokeilla. Etukäteisohjelma ei ollut kovin selkeästi esillä eikä tiennyt, mitä esittelyitä oli missäkin ”huoneessa” ja mihin kellon aikaan.*

Koneella istuminen oli pitkästyttävää, sillä välissä ei kerennyt pitää kunnon taukoja ja ohjelma

oli hyvin tiivis kello 10-18..

Virtuaalitapahtumassa oli mukavaa, kun kysymyksiä pystyi esittämään hyvin matalalla kynnyksellä ja niihin sai monipuoliset ja selkeät vastaukset. Myös oma innostukseni lähteä opiskelemaan Poliisiammattikorkeakouluun vain vahvistui.

Olet tutustunut jatko-opintovaihtoehtoihin sekä paikan päällä Oulussa, Jyväskylässä ja Kokkolassa että virtuaalisesti. Miten paikan päällä tutustumiset ja virtuaalitutustuminen eroavat? Kummasta pidät enemmän?

Paikan päällä olevissa tutustumisissa on mukavaa, kun niissä pääsee kunnolla siihen tapahtuman fiilikseen ja näkemään paikkoja sekä esittelijöitä ihan livenä.

Virtuaalitapahtumissa positiivista on se, ettei etukäteen tarvitse kummemmin suunnitella ja lähteä matkustamaan toiselle paikkakunnalle vaan tapahtumaan on kätevää osallistua ihan omalta kotisohvalta.

Lähtisin kuitenkin mieluiten paikan päälle tutustumaan, sillä tietokoneen äärellä on loppujen lopuksi aika puuduttavaa istua ja kuunnella esittelyitä.

Mikä merkitys tutustumisilla on ollut sinulle omia jatko-opintojasi ajatellen?

Tämä Polamkin järjestämä verkkotapahtuma oli ikään kuin viimeinen silaus päätökselleni hakeutua sinne opiskelemaan. Yleisesti ottaen kaikki jatko-opintovierailut ovat olleet kokonaisuutena mielenkiintoisia, sillä niissä on päässyt myös kurkistamaan muihin ammatteihin sekä uusiin ammattikorkeakouluihin ja yliopistoihin toisilla paikkakunnilla. :)!

Toivottavasti näitä vierailuita päästään vielä järjestämään myös tulevaisuudessa ihan paikan päällä.

Korona peruutti tet-jakson

Oman tulevaisuuden suunnitteluun tukea virtuaalitutustumisilla

Marja Ranta-Nilkku
opinto-ohjaaja

Normaalisti lukuvuoden 2020-21 aikana KSL:n opiskelijoita olisi käynyt tutustumassa jatko-opintomahdollisuuksiin paikan päällä ja saamassa konkreettista tietoa ja kokemuksia:

- Lukiopäivässä Vaasassa kiinnostuneet 2. ja 3.vsk:n opiskelijat.
- Oulun yliopiston Abipäivässä ja Oulun ammattikorkeakoulun Avoimet ovet -tapahtumassa kaikki 2.vsk:n opiskelijat.
- CentriaOpen -tapahtumassa Kokkolassa kaikki 2.vsk:n opiskelijat.
- Korkeakouluopiskelijaksi Tampereelle -tapahtumassa kiinnostuneet 1. ja 2. vsk:n opiskelijat.
- Studia-messuilla Helsingissä kiinnostuneet opiskelijat.

Tänä lukuvuonna mitään edellä mainituista tilaisuuksista ei voitu järjestää paikan päällä koronapandemian takia. Tapahtumat siirtyivät verkkoon virtuaalisina pidettäväksi. KSL:n 2.vuosikurssin opiskelijat osallistuivat kaikille yhteisiin Oulun yliopiston ja amk: n sekä ammattikorkeakoulu Centrian tapahtumiin etäyhteyksien välityksellä koulupäivän aikana. Tekniset ongelmat häiritsivät jonkin verran osallistumista.

Erityistä tänä lukuvuonna oli todella runsas virtuaalitutustumisten tarjonta. Opiskelijoilla oli mahdollisuus tutustua myös moniin sellaisiin yliopistoihin ja ammattikorkeakouluihin ja niiden tarjoamiin opiskeluvaihtoehtoihin, joihin lukiostamme ei järjestetä tutustumismatkoja. Näistä mahdollisuuksista tiedotettiin opiskelijoita Wilmassa.

Jotain hyvääkin koronapandemiasta on seurannut. Tässä vuosikirjassa on yhden myös virtuaaliesittelyä hyödyntäneen aktiivisen lukiolaisen kokemuksista kertova kirjoitus. Tuossa kirjoituksessa onkin hyvä vinkki lukiolaiselle: seuraa itseäsi kiinnostavan oppilaitoksen tai alan some-kanavia kotisivujen lisäksi! Näin pysyt uusimman tiedon äärellä.

Tavoitteena opintomatkoilla on tarjota lukioaikana ”täsmätiedonhakumahdollisuuksia” lukiolaisille ja helpottaa päätöksentekoprosessia lukion jälkeisestä omasta opiskelualasta ja -paikasta.

Toisen vuoden keväällä opiskelijoilla on opinto-ohjauksen kurssiin sisältyvä kahden päivän TET, jolloin opiskelijat menevät omaa tulevaisuuttaan ajatellen hankkimaan täsmätietoa uravalintaansa varten joko työpaikkaan ja / tai oppilaitokseen. Tänä keväänä koronapandemian takia TET jäi toteutumatta.

Lupaus kuunnella ja tukea nuorta

Katariina Muuraiskangas
kehittäjäopettaja

Kokkolan kaupunki on ollut mukana Unicefin Lapsiystävällinen kunta -kehittämistyössä vuodesta 2017 lähtien ja sai ensimmäisen, kaksi vuotta voimassa olevan Lapsiystävällinen kunta -tunnustuksensa 1.9.2020. Lapsiystävällisessä kunnassa lapset ja nuoret ovat tasa-arvoisia kunnan asukkaita ja ovat tässä kehittämistyössä vahvasti mukana.

Toimin Kokkolan suomalaisen lukion kehittäjäopettajana Yhteislyseon toimipaikassa, ja työparinani on Kiviniityn toimipaikan äidinkielenopettaja Nina Aro. Olemme mukana Kokkolan kaupungin opettajista koostuvassa työryhmässä, ja kehittämistyömme koostuu kolmesta kokonaisuudesta: lasten ja nuorten osallisuus, harrastustoiminta sekä heidän oikeuksistaan kouluttaminen ja tiedottaminen. Tältä pohjalta toteutimme lukiomme molemmissa toimipaikoissa sekä opiskelijat että opettajat osallistavan projektin kuluneen lukuvuoden aikana.

Ryhmänohjaajat ohjeistivat kukin oman ohjausryhmänsä pohtimaan, miten lapsen ja nuoren oikeuksien yleisperiaatteet toteutuvat omalla koulullamme. Kuinka voitaisiin edistää turvallista koulupäivää? Toteutuuko koulussamme syrjimättömyys? Saavatko opiskelijat vaikuttaa heille itselleen tärkeisiin asioihin ja huomioidaanko heidän mielipiteensä? Onko lapsen ja nuoren etu harkinnan lähtökohtana ja päätöksenteon tavoitteena?

Toivoimme myös ihan konkreettisia esityksiä ja toiveita, miten koulupäivä sujuisi mukavasti ja millaiset tilat olisivat mahdollisimman viihtyisät. Ajankohta olikin todella sopiva, sillä koulukiinteistössä tullaan kesän aikana toteuttamaan mittava remontti lukion molempien toimipaikkojen siirtyessä saman katon alle tulevan lukuvuoden aikana.

Toiveissa tilaa liikunnalle ja chillailulle

Vastauksissa oli ehkä kaikista eniten toivomuksia koskien yhteisten tilojen ja luokkahuoneiden viihtyisyyttä ja turvallisuutta. Toivottiin sohvia ja chillauspaikkoja ja liikunnallisia aktiviteetteja sisälle ja ulos, mutta myös hiljaisen työskentelyn tilaa ja rauhoittumistilaa. Ergonomian osalta taas toiveissa oli oikean kokoiset ja malliset kalusteet ja mahdollisuus työskennellä seisomapöydässä. WC-tilat mainittiin myös, koska

Nina Aro (vas.) ja Katariina Muuraiskangas ovat Kokkolan suomalaisen lukion kehittäjäopettajat.

Kuva: Linhua Muuraiskangas

useat opiskelijat toivovat voivansa käyttää tytöille ja pojille erillisiä vessoja.

Kouluruoasta saimme paljon kommentteja, ja tiivistetysti voisi sanoa, että kaikki eivät kokeneet jaksavansa koko päivää, jos proteiineja ei ole riittävästi tarjolla, ja jos haluttiin kasvisruokaa, sen rinnalla tulisi olla tarjolla myös lihavaihtoehto. Samoin toivottiin vaihtelevia välipaloja ennen iltapäivän viimeisiä tunteja. Koulupäivät ovat pitkiä, useimmiten 8–16 tai 8–15, ja jos syö lounaan klo 11:30, ehtii kyllä tulla kova nälkä ennen kuin koulupäivä on ohi.

Koulun kulttuuriperinteiden arvostus nousi esille monin tavoin, ja muun muassa joulukirkkoa toivottiin takaisin niin, että osallistuminen olisi vapaaehtoista.

Selkeästi esille nousi huoli omasta ja opiskelukavereiden hyvinvoinnista ja jaksamisesta. Opiskelijoilla oli hyviä ehdotuksia sen edistämiseksi: luki- ja tarkkaavaisuushäiriöiden huomioiminen opiskelutilanteissa, tukiopetus, yksilöllinen ja monikanavainen opetus, pienemmät ryhmät, lisää soveltavaa oppimista sekä oppitunteja, joilla panostetaan työrauhaan ja rakennetaan kannustava ilmapiiri. Kaikkien tulisi noudattaa koulun selkeitä, yhteisiä sääntöjä.

Koulupsykologi ja kouluterveydenhoitajat mainittiin useissa vastauksissa, ja heidän vastaanotolleen pitäisi olisi helpompi päästä. Luokkahengen nostattamista eri tavoin pidettiin tärkeänä, ja kaikkien tulisi ottaa vastuuta siitä, ettei kenenkään tarvitsisi jäädä yksin. Syrjintään ja ikävään käytökseen tulee puuttua, jos sellaista ilmenee.

Erään ryhmän vastauksessa oli hyvänä ja helposti toteutettavana ratkaisuna laatikko, johon voi kirjoittaa murheita tai ongelmia anonyymisti. Kaiken kaikkiaan kyp-

Kokkolan suomalaisen lukion opettajat sitoutettiin tekemään lupauksia siitä, kuinka he ottavat nuoret huomioon omassa toiminnassaan. Näistä lupauksista kehittäjäopettajat laativat koulun tiloissa näkyvästi esillä olevat julisteet.

sästä ajattelusta kertoo, että hyvän ilmapiirin luomisen todettiin lähtevän lukiolaisista itsestään.

Opettajille puolestaan tuli vastattavaksi kysymys, miten he huomioivat nuoren näkökulman omassa toiminnassaan päivän, vuoden, kurssin tai oppitunnin aikana. Heiltä saamamme vastaukset tiivistimme lupauksiksi ja koostimme niistä julisteet, jotka laitettiin esille koulumme ilmoitustauluille.

”Lapsen oikeuksien toteutuminen vaatii tekoja sekä lasten jokapäiväisessä arjessa että kunnan hallinnossa ja päätöksenteossa. Kokkola on tässä työssä hyvällä polulla. Ottakaa jatkossakin lapset ja nuoret vahvasti tähän työhön mukaan.”

Lapsiystävällisen hallinnon asiantuntija Sanna Koskinen, Suomen Unicef

Vanhempainyhdistys perinteiden jatkajana

Yhteispotretissa vanhempainyhdistyksen hallitus. Vasemmalta Sakari Ruisaho, Kimmo Erkkilä, sihteeri Tiina Similä Minna Ojanperä, Jari Peitso, puheenjohtaja Veli-Matti Haarala ja Timo Alatupa,

Kuva: Raimo Lammi

Veli-Matti Haarala
puheenjohtaja

Yhteislyseon vanhempainyhdistys on perustettu rehtori Aimo Juntusen aikana 21.11.1989 johtokunnan aloitteesta kodin ja koulun välisen yhteistyön lisäämiseksi. Ensimmäisen vanhempainyhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin Riitta Laari, varapuheenjohtajaksi Ensio Saarenpää, rahastonhoitajaksi Jan-Erik Sundell, sihteeriksi Marjatta Kentala ja muiksi jäseniksi Mirja Aunio, Mikko Karjunen, Alpo Loukiainen, Touko Myllymäki, Anita Pietilä, Ritva Saavalainen ja Seppo Varila.

2000-luvulla vanhempainyhdistyksen puheenjohtajina ovat toimineet Anti Rytioja, Eija Korkia-Aho, Pekka Tuikka, Hannu Kaitaluoma, Eeva Kaivosoja, Carita Laitala, Susanna Ahtinen, Kari Kaasinen ja Taru Alitalo.

Vanhempainyhdistyksen toiminta-ajatuksena on alusta alkaen ollut toimiminen yhdyssiteenä kodin, koulun ja päättäjien välillä. Vanhempainyhdistys on vaikuttanut monin tavoin opiskelijoiden viihtyvyyteen ja pyrkinyt tukemaan koulun tekemää kasvatustyötä ja luomaan nuorille hyvät, turvalliset oppimis- ja kasvuympäristöt.

Yhdistys on tuonut esille vanhempien kannanottoja koulua ja kasvatusta koskevissa kysymyksissä ja toiminut oppilaiden vanhempien yhteistyöelimenä.

Varoja vanhempienyhdistys on kerännyt jäsenmaksuilla, lahjoituksista ja lukion vuosikirjan ilmoitusmyynnillä. Pitkäaikaisen tradition mukaisesti vanhempainyhdistys on vastannut lukion kakkosluokkalaisten vanhojen tanssien lipunmyynnistä, kahvituksesta ja tanssien videotaltioinnista. Vastineeksi vanhempainyhdistys on saanut tapahtumasta kertyneet varat, jotka on käytetty opiskelijoiden hyväksi.

Nyt poikkeusolojen vuoksi koronapandemiasta johtuen näitä tuottoja ei tänä vuonna ole ollut. Tanssit jäivät pitämättä samoin kuin penkkaripäivän ajelu. Perinteinen munkkipossutarjoilu saatiin onneksi toteutettua, ja tanssit pyritään järjestämään syyskaudella, jos tilanne niin sallii.

Jo traditioksi muodostuneen Kalajoen kevätretken avustus jäi myös käyttämättä. Vanhempainyhdistys on kustantanut lukukauden aikana opiskelijoiden iltapäiväkahvit.

Vanhempainyhdistys on joka kevät jakanut stipendejä uusille ylioppilaille sekä ensimmäisen ja toisen luokan opiskelijoille. Tänä vuonna jaamme stipendejä kolmelle jokaisesta ryhmästä sekä

kahdelle uudelle ylioppilaalle.

Yhteislyseon lukion vanhempainyhdistyksen hallituksessa ovat kaudella 2020–2021 toimineet Veli-Matti Haarala puheenjohtajana, Tiina Similä sihteerinä, Timo Alatupa, Minna Ojanperä, Kimmo Erkkilä, Tuula Muuraiskangas-Nissilä, Sakari Ruissalo, Jari Peitso sekä koulun edustajana rehtori Raimo Lammi.

Pitkäaikainen rehtori Raimo Lammi on jäämässä eläkkeelle. Viimeinen virallinen työpäivä on 5.6.2021. Hän aloitti työnsä rehtorina elokuussa 2002 ja on ollut siitä lähtien aktiivisesti mukana vanhempainyhdistyksen toiminnassa. Rehtorina Lammi on koko ajan pyrkinyt huolehtimaan opiskelijoiden motivaatiosta ja kokenut tärkeäksi sen, että opiskelijoiden ääni tulee kuulluksi koulua koskevissa asioissa. Vanhempainyhdistys kiittää Raimoa erittäin hyvästä yhteistyöstä ja toivottaa antoisia opintovapaa- ja eläkepäiviä.

Vanhempainyhdistys kiittää kaikkia tukijoita ja toivottaa uusille ylioppilaille, lukion opiskelijoille, opettajille sekä koko henkilökunnalle mukavaa ja ansaittua kesälomaa! Toivottavasti voimme syksyllä palata normaaliin, koronapandemiaa edeltäneeseen opiskeluelämään.

Helmiina Mõttõnen,tulkinta teoksesta Poika ja kallo

Niina Heinonen nauttii työstään

Siiri Kallio

Terveydenhoitaja Niina Heinonen ja rakas lenkkikaveri Vilho.

"Koulu on tärkeää, mutta niin on muukin elämä", toteaa Kokkolan Yhteislyseon toimipaikan terveydenhoitaja Niina Heinonen. Hän työskentelee ensimmäistä vuotta yhteislyseon ja Länsipuiston koulun terkkarina. Heinonen puhuu voimasta ja vastapainosta, jota mielekäs tekeminen antaa koulutyöhön: "Että nuori voi jaksaa ahertaa koulua, tulee vapaa-ajan tarjota muuta mukavaa tekemistä. Sama asia ruuan kanssa. Vaikka tärkeää on, että syömme terveellisesti, välillä on hyvä sallia itselleen herkkuhetkiä."

Heinonen on kahden aikuisen lapsen äiti, puoliso ja innokas ulkoilija. Koira Vilho on Niinalle mieluisaa lenkkiseuraa. Erityisesti metsässä parivaljakko tykkää ulkoilla. "Luonnossa olo on ihanaa", Heinonen toteaa.

Kyselen Niinalta hänen lukioajoistaan. "Lukiosta on aivan ihanat muistot. Meillä oli nuoria opettajia ja ihana ryhmä", Heinonen kertoo. Lukiomuistot ovat hänelle kouluajoista kirkkaimpia. Vaikka ylioppilaskirjoitukset stressasivatkin häntä, lukio oli kouluajoista kaikista mielekkäintä. Heinonen kertoo, ettei itse ollut erityisen hyvä lukiossa, mutta kirjoitti kuitenkin ylioppilaaksi Nurmon lukiosta vuonna 1994.

Lukiosta Heinonen lähti opiskelemaan Kokkolaan sairaanhoitajaksi ja erikoistui sitten terveydenhoitajaksi. Kokkolassa hän teki ennen töitä Kiviniityn yhteiskoulussa. Kun tuli mahdollisuus valita, jäisikö Kiviniittyyn, joka tulisi myöhemmin muuttumaan täysin yläkouluksi, vai tulisiko meille Länsipuistoon, joka tulevaisuudessa tulee olemaan ainoastaan lukio, Heinonen päätyi jälkimmäiseen. Juuri uusien kokemuksien saaminen sai Heinosen valitsemaan Yhteislyseon. Ja Heinonen on tykännyt työstään omin sanoin "ihan hirvittävän paljon".

Mitä terveydenhoitajan töihin sitten kuuluu, saattaa joku miettiä. Perustyötä ovat terveystarkastukset, rokotukset sekä uni- ja ruoka-asiat, mutta Heinosen työnkuvaan kuuluu paljon muutakin. Uusimpana asiana on Soiten tarjoama maksuton ehkäisy kaikille alle 25-vuotiaille. Myös Heinosen sanoin "mielialajutut" kuuluvat hänen työhönsä. Oli kyse sitten koulustressistä, ahdistuksesta tai jostain muusta mieltä painavasta asiasta, Heinoselle saa siitä mennä puhumaan.

"Toivoisin, että nuoret tulisivat jo hyvissä ajoin puhumaan ongelmistaan. Kun ongelma on vielä alkuvaiheissa, on siihen helpompi puuttua kuin silloin, kun ongelma on jo paisunut suureksi", Heinonen valistaa. Hänelle toki saa mennä puhumaan myöhemminkin ongelman jo ollessa suuri, mutta mikään asia ei ole myöskään liian pieni puhuttavaksi.

Heinonen muistuttaa, että nuoren on parempi tulla puhumaan huolistaan kuin jäädä yksin murehtimaan. Jos hän ei itse osaa auttaa, hän ohjaa mielellään eteenpäin. Kaikkiin huoliin ja ongelmiin pyritään löytämään ratkaisu.

"Nauti elämästä, nuku ja syö hyvin!" on elämänohje jonka Heinonen haluaa jakaa jokaiselle lukiolaiselle ja miksei kaikille muillekin. Heinosesta välittyvä ilo ja positiivinen asenne on tarttuvaa. Kouluarjen tai työn lisäksi Heinonen pitää tärkeänä vapaa-aikaa ja elämästä nauttimista. Se vie elämässä eteenpäin ja antaa voimaa haasteisiin.

Mini-
hinta
Sujuva asiointi
Kotimaisuus arvossaan
Edulliset hinnat
minimani
Tehtaankatu 43, 67100 Kokkola • puh. 044 4013 737

Marjut opettelee kiireettömyyttä

Marjut Kontiokosken mielestä maailma on mahdollisuuksia täynnä - niin opiskelijalle, opettajalle kuin eläkeläiselle-kin. **Kuva: Janne Hietalahti**

Janne Hietalahti

Marjut Kontiokoski oli uuden edessä viime vuodenvaihteessa. Tiukkoja deadlineja noudattamaan tottunut, monessa mukana ollut koulumme englannin kielen lehtori ja ammattiyhdistysaktiivi jäi tammikuussa eläkkeelle ja on opetellut nauttimaan rauhallisista aamuista pitkine aamukahveineen. ”Jos joskus ei ehdikään päivässä tekemään kaikkea suunnittelemaansa, nyt voi aina siirtää osan töistä huomiseen. On siinä vielä opettelemista”, Kontiokoski kuvailee eläketaipaleen alkuaskeleitaan.

Kontiokoski on palvellut valtaosan työvuosistaan nykyisen Kokkolan alueella. Kuuden Kauhajoella vietetyn opettajavuoden jälkeen hän sai englannin ja ranskan kielen lehtoraatin Kälviän lukiosta, jota hän kuvailee unelmiensa työpaikaksi, ja hän muistelee edelleen lämmöllä ihania työtovereitaan ja motivoituneita opiskelijoitaan.

Muutoksia ja haasteita

Kouluverkon uudistamisen myötä vuonna 2015 oli edessä muutto isompaan yksikköön Kokkolan yhteislyseoon. ”Työyhteisö on ollut täälläkin mukava ja kollegat avuliaita, mutta suurempien ikäluokkien ja isompien opetusryhmien vuoksi oppilaantuntemus heikkeni”, Kontiokoski erittelee muutoksen seurauksia. Osansa tähän on ollut myös sillä, että sisäilmaongelmien vuoksi hänen oli siirryttävä opettamaan väistötiloihin Länsipuiston toiselle laidalle vanhaan puukouluun. Se irrotti hänet jossain määrin koulun perusarjesta parina viimeisenä työvuotena.

34-vuotisen opettajauransa aikana työnsä suurimmiksi muutoksiksi Kontiokoski näkee tietotekniikan mukaantulon opetukseen ja siirtymisen paperista ja kirjoista digimateriaaleihin ja sähköisiin kokeisiin. ”Viimeiset vuodet ovat olleet hurjaa kehitystä tällä saralla, kun muistelee, että ensimmäisinä työvuosina ainoat tekniset apuvälineet kielten opetuksessa olivat mukana kannettava kasettisoitin ja luokkien piirtoheittimet”, hän muistelee.

Työnkuva on myös Marjut Kontiokosken mukaan muuttunut myös niin, että varsinaisen opettamisen oheen on tullut enenevässä määrin varsinaisen opetuksen ulkopuolista työtä, mm. opetussuunnitelma-, tiimi- ja aineryhmäyhteistyötä, palavereita, kokouksia sekä Wilma-yhteydenpitoa opiskelijoiden ja huoltajien kanssa. ”Tärkeitä tehtäviä toki kaikki, mutta vievät aikaa tärkeimmältä eli keskittymiseltä opettamiseen ja opiskelijoihin”, Kontiokoski pohtii.

Parasta työssä ovat nuoret

Kontiokosken mielestä parasta työssä ovat olleet nuoret, joiden opinpolussa hän on saanut olla mukana. ”On sisäisen opiskelumotivaation omaavia opiskelijoita, joiden tietää pärjäävän niin jatko-opinnoissa kuin myöhemminkin elämässä, sillä he kykenevät itsenäisestikin tekemään töitä menestyäkseen. Toisaalta haasteita tarjoavat opiskelijat, joilla saattaa olla opiskelu- tai muita vaikeuksia, jolloin opettajana yrittää etsiä oikeita tapoja auttaa nuorta eteenpäin. Huippuhetkiä on, jos tässä onnistuu ja huomaa, että opiskelija sinnikkäästi pyrkii voittamaan vaikeutensa ja tekee töitä sen eteen”, hän kiteyttää.

Työn valopuoliin kuuluu Kontiokosken mielestä myös se, että opettaja saa itse valita opetusmetodinsa eli saa suunnitella ja toteuttaa opetustaan suhteellisen vapaasti, kunhan tekee sen opetussuunnitelman tavoitteiden suuntaisesti.

Suomalainen koululaitos on Kontiokosken mielestä maailman paras, ja hän näkee, että meillä on huippuopettajat joka asteella varhaiskasvatuksesta lukioon ja ammatillisiin oppilaitoksiin.

Kehittämisen varaakin silti on kokeneen ammattilaisen mielestä: ”Päättäjiltä toivoisin lisää resursseja koulutyöhön kaikille asteille ja koulumuodoille. Erityisesti ryhmäkokoja tulisi pienentää, sillä opettajilla on halua, taitoa ja kunnianhimoa kehittää opetusta aina vain paremmaksi.” Pienemmissä opetusryhmissä kautta linjan lapsi ja nuori voitaisiin huomioida yksilöllisemmin ja mahdolliset oppimisvaikeudet ottaa paremmin huomioon niin, että niihin saisi tukea läpi koko oppimispolun. Kontiokoski arvioi, että näin ehkäistäisiin ennakolta nuorten syrjäytymistä tehokkaasti – myös talouden näkökulmasta.

Lukio-opetusta Kontiokoski haluaisi kehittää keskustelevampaan, pohtivampaan ja opiskelijoiden aktiivisuutta ja osallisuutta lisäävään suuntaan kaikissa oppiaineissa. ”Tiimityötaitojen ja monipuolisen kielitaidon hankkimisen tärkeyttä tulevaisuuden työelämän kannalta tähdentäisin erityisesti”, hän lisää.

Ay-toiminta palkitsee

Marjut Kontiokoski toimi pitkään varsinaisen työnsä ohella keskeisissä tehtävissä ammattiyhdistyksessä. Kälviän vuosinaan hän oli paikallisen opettajien ammattiyhdistyksen puheenjohtaja ja JUKOn (Julkisalan Koulutettujen Neuvottelujärjestö) pääluottamusmies. Kokkolan, Kälviän, Lohtajan ja Ullavan kuntaliitoksen myötä vuonna 2009 hän jatkoi Kokkolaan siirryttyään alueluottamusmiehenä liitoskuntien edustajana. Lisäksi hän on toiminut hallituksen jäsenenä niin Kokkolan Opettajien Ammattiyhdistyksessä kuin OAJ:n Kokkolan paikallisyhdistyksessäkin ja entisen Keski-Pohjanmaan piirin piirihallituksessa.

”Ay-toiminnassa ovat kiehtoneet sekä toiminta itsessään että sen parissa olevat ihmiset. Se on mitä parhain harrastus, sillä siinä yhdistyvät niin opettajien yhteisten asioiden ajaminen kuin sosiaalisuus. Siinä tutustuu uusiin, upeisiin, mielenkiintoisiin ihmisiin ja saa valtavasti tietoa omaan ammattiin liittyvistä ja muistakin yhteiskunnallisista asioista ja pääsee omalta osaltaan vaikuttamaan välillisesti kuntatason päätöksentekoon”, Kontiokoski summaa.

Uutta voi oppia aina

Marjut Kontiokosken lisääntynyttä vapaa-aikaa täyttävät konserteissa käyminen, sauvakävely, ”sunnuntaipyöräily”, vesijuoksu ja Qigong, joista tosin kaksi jälkimmäistä ovat nyt olleet koronatauolla ja joita hän yrittää korvata omaehtoisella jumppaamisella. ”Eläkepäivät alkoivat mukavasti runsaalla lepäämisellä sekä opiskelijoiden arvosanatäydennyksiä hoitelemalla. Nyt keväällä olen omakätisesti tehnyt makuuhuoneremonttia mieheni kanssa ja olen suuresti nauttinut uusien taitojen oppimisesta”, hän kertoo.

Samalla hän jatkaa pohtimista, mitä kaikkea kivaa voisi aloittaa syksyllä: ”Uusia harrastuksia voisivat olla käsi- ja puutyöt, askartelu, vaatteiden tuunaus, teatterissa käyminen ja kirjallisuuden lukeminen, joihin ei töissä ollessa oikein jäänyt aikaa. Uuden oppiminen kiinnostaa edelleen - vaikka jonkin uuden kielen opiskelu tai opiskelu ja itsensä sivistäminen ihan yleensäkin.”

Kontiokoski toivottaa opiskelijoille onnea ja menestystä lukio-opinnoissa ja kehottaa ottamaan ne sopivan vakavasti: ”Älä panosta liikaa, mutta älä myöskään lusmuile! Opiskele ja tee läksysi säännöllisesti, sillä opiskelet itseäsi ja omaa elämääsi varten, et opettajan, kotiväen tai suvun mieliksi. Hanki itsellesi monipuolinen kielitaito ilmaiseksi jo lukioaikana; siitä on sinulle hyötyä myöhemmin työpaikkaa hakiessasi - pelkkä hyvä tai erinomainen englannin kielen taito ei riitä globaaleilla työmarkkinoilla!”

Hän kehottaa myös rentoutumaan ja harrastamaan ulkoilua ja liikuntaa sekä nukkumaan tarpeeksi: ”Uni on aivojen eliksiiri: anna siis aivojesi levätä välillä, niin ne toimivat paremmin. Luota itseesi ja omiin kykyihisi.”

Kollegoille Marjut Kontiokoski toivottaa terveyttä ja jaksamista vaativassa tehtävässään sekä etenkin voimia tässä hyvin haastavassa koronatilanteessa etäopetuksineen. ”Älkää vaatiko itseltänne liikaa, ’kyllin hyvä’ riittää, täydellisyyteen ei tarvitse pyrkiä”, hän muistuttaa – ehkäpä itseäänkin.

Raimo vaihtaa vapaalle

Janne Hietalahti

Rehtori Raimo Lammin lukuvuoden päättäminen ja Suvivirren odottelu sujuvat tänä vuonna poikkeuksellisissa merkeissä. Toki on koronaa, uutta opetussuunnitelmaa, oppivelvollisuuden laajennusta ja toimipisteiden yhdistämistä, joista jokainen olisi jo yksittäisenäkin iso juttu. Mutta Lammille tästä keväästä tekee erityisen poikkeuksellisen se, että se on jäämässä hänen viimeisekseen koululaitoksen palveluksessa. Lammi nimittäin jää ensi elokuussa kahden vuoden opintovapaalle ja siirtyy siitä eläkkeelle.

Lammin elämässä yhteislyseo on ollut keskeinen kiintopiste. Hän valmistui lukiostamme ylioppilaaksi vuonna 1981. Sen jälkeen väliin mahtuivat maisteriopinnot Oulussa, parivuotinen opettajakomennus Alajärvellä sekä kahden vuoden pesti opetuspäällikkönä Kokkolan kouluvirastossa, kunnes oli aika palata vanhaan opinahjoon.

Vapunaaton tunnelmissa rehtori Raimo Lammi ympärillään opettajat Anne Kinnunen (vas.), Anne Hautamäki, Kamilla Pollarikoski, Pirjo Alatupa, Elina Suutari ja Tuula Heikkilä. **Kuva: Anneli Kauppi**

Arpa ratkaisi rehtorinvaalin

Lammi toimi ensin Länsipuiston yläkoulun historian ja yhteiskuntaopin opettajan virassa vuosina 1992—1997, kunnes hänet valittiin lukion puolelle lehtoriksi samoja oppiaineita opettamaan. ”Arvalla tulin valituksi, kun lautakunnan äänestystulos oli 4-4. Oli kerrankin tuuria”, hän muistelee.

Rehtoriksi Lammi valittiin vuonna 2002, joten jos kevätjuhlia päästään viettämään tänä keväänä edes virtuaalisesti, ne tulevat olemaan hänelle jo 33:nnet kouluyhteisössämme joko opiskelijan, opettajan tai rehtorin roolissa.

Vaikka ajallista perspektiiviä on siis ehtinyt jo kertyä, perusasiat opetustyössä ovat Lammin mielestä pysyneet samoina. Nuoret ovat hänen mukaansa edelleen innokkaita ja ystävällisiä ja opettajat yhtä tarmokkaita. ”Kaikki muu on sitten muuttunut enemmän tai vähemmän”, Lammi summaa.

Erityisesti tietotekniikka ja sen hyödyntäminen on Lammin arvion mukaan muuttanut koulutyötä rajusti. ”Uraa aloittaessani Alajärven yläasteella ei edes ollut tietokoneita, nyt kaikki käyttävät niitä niin hallinnossa kuin opetuksessa. Opiskelijahuoltoon ja opintojen seuraamiseen kiinnitetään nyt entistä enemmän huomioita erityisesti lukion siirryttyä luokattomaan jaksolliseen järjestelmään”, hän vertailee.

”Sinänsä erilaisia koulua koskevia muutoksia on tullut viime vuosina entistä enemmän. Olen jäänyt pohtimaan useasti, mitä näillä muutoksilla halutaan aikaan ja mistä moinen valtava hoppu? Maailmaa ei saada koskaan valmiiksi, vauhtia tulisi hiljentää”, Lammi näkee.

Parasta niin opettajan kuin rehtorinkin työssä ovat Lammin mielestä opiskelijat. ”Olen nauttinut suunnattomasti niistä hetkistä, kun olen rehtorina voinut pitää taloustiedon ja lakitiedon tunteja – olisin mielestäni voinut olla opettaja koko urani ajan. Rehtorin työ on ollut runsain mitoin vaativampaa ja haasteellisempaa”, hän pohtii.

Lammi arvioi, että rehtorin työn suurimmat haasteet ovat liittyneet kouluyhteisön ihmissuhteisiin, opettajien ja opiskelijoiden terveyskysymyksiin. ”On pitänyt toimia sovittelijana ja välillä tuomarina, usein kuuntelijana, ohjaajana ja asioiden eteenpäin viejänä. Raskainta ovat olleet opiskelijoiden ja opettajien asiat, joita on selvitetty terveyshenkilöstön kanssa”, hän muistelee

”Toisaalta ison laivan luotsaaminen on aina haastavaa. Talouden pi-

tää pysyä aisoissa, opetuksen tasosta ja työpaikan pelisäännöistä täytyy huolehtia, eikä sisäilma-asioita voi ohittaa olankohautuksella. Rehtorilla on ympärillään myös vahvoja sidosryhmiä, joiden kanssa asiat pitää hoitua: yläkoulu, vanhemmat, media, yritykset, toisen asteen koulutuskenttä, ystävyyskoulut, kaupungin sivistysjohto jne. Hyvin on yhteistyö mielestäni toiminut, vaikka olenkin jäävi tätä arvioimaan", Lammi tiivistää rehtorintyön haasteita.

Lammin mielestä rehtorin työssä ei voi myöskään laskea työaikaa: "Työtä tehdään virka-aikana ja iltaisin, ja varsinkin keväiset viikonloput sopivat vallan mainiosti kurssitarjottimen suunnitteluun, eipä ole kukaan koululla keskeyttämässä. Ylityötuntien määrä on suuri."

Uudistusvauhti liian kova

Hypoteettinen kysymys siitä, mitä Lammi muuttaisi maamme koulujärjestelmässä, jos saisi diktaattorin valtuudet, saa hänet mietteliääksi. "Diktaattoriksi en koskaan ryhdy. Olen demokraatti, joka haluaa kuulla kaikkia osapuolia. Toivottavasti olen onnistunut arvovalinnassani", hän arvioi itseään.

Parannettavaa Lammi silti näkee: "Maamme kouluhallintoa vaivaa realiteettien puute. Työryhmissä ja komiteoissa on edustettuina hallintomiehiä, joilla ei välttämättä ole vähäisintäkään kokemusta koulun arjesta ja opettajana toimimisesta. Hallintoon tarvittaisiin kovan luokan opettaja- ja rehtoriammattilaisia, joilla on monipuolinen kokemus. Enkä tarkoita tässä ammattiyhdistysaktiiveja."

Lukiopetuksen uudistusvauhtia Lammi kuvaa juuri nyt käsittämättömäksi: "Viimeisimmät opetusministerit ovat halunneet jäädä uudistajina historiaan ja toteuttavat kukin vuorollaan hallitusohjelmaan kirjattuja muutoksia. Opetussuunnitelmat muuttuvat muutaman vuoden välein, yo-tutkinnon toteutusta ja rakenteita muutetaan jatkuvasti ja kouluille määrätään lisätehtäviä. Suurin muutos on juuri tulolla, lukiolaiset siirtyvät laajennetun oppivelvollisuuden piiriin ja kaikki oppimateriaali siirretään digiaikaan. Tämä kaikki vaatii aikaa, eiköhän hitaampikin vauhti riitä?"

Tulevien vuosien koulusuunnitelmiin Lammi ei halua puuttua: "Olen halunnut antaa täyden tukeni rehtoreille Markku Anttilalle ja Anneli Kaupille. He luovat uutta toimintakulttuuria. Jatkan entisten opiskelijoiden yhdistyksessä killassa taloudenhoitajana ja saatan vierailla koululla silloin tällöin."

Lammi on kiitollinen kaikille oppilailleen, joita on elämänsä aikana kohdannut: "Te olette tehneet elämästäni upean, olen saanut olla ikuisen nuoruuden lähteellä. Toivotan teille kaikille mitä parhainta menestystä elämäänne!"

Hän haluaa kiittää myös työyhteisönsä opettajia, rehtorikollegoita ja sivistysjohtaja Terho Taarnaa yhteisistä vuosista: "Yhteistyö on ollut kaikin puolin sujuvaa – jään teitä kiitollisuudella muistamaan."

Monta rautaa yhä tulessa

Vaikka työt opetusalalla ovat jäämässä taakse, Lammi ei aio jämähtää vielä kiikkutuoliin. Vaihtoehtoja monipuolisella osaajalla tuntuu riittävän. "Aloitan teologian tai metsätieteiden – tai molempien – opinnot Joensuun yliopistossa. Nämä aiheet kiinnostivat minua historian ohella jo lukioikäisenä. Ehkä voisin jonain päivänä aloittaa vielä italian kielen opinnot", hän suunnittelee.

"Toisaalta saatanpa vielä istahtaa rekkakuskinkin paikalle, ammattipätevyyden sisältävä rekkakorttini on ollut käyttämättömänä useita vuosia", Lammi visioi.

Tärkeimmäksi harrastuksekseen Lammi nimeää metsänhoidon aina istutuksesta raivaukseen ja päätehakkuuseen asti. "On ollut upeaa nähdä metsän kasvu etenkin taimikoissa", hän tunnelmoi.

"Toisaalta olen pikkupojasta asti ollut kiinnostunut autoista ja tekniikasta, laskeskelin juuri olleeni Tekniikan maailma -lehden kestotilaaja 30 vuoden ajan. Myös veneily, tähtitaivas, matkustaminen, pyöräily, kirjallisuus, sukututkimus, Lions-toiminta ja osin myös musiikki ovat lähellä sydäntäni. Itse asiassa ainoat asiat, joista en ole kiinnostunut ovat tupakka ja alkoholi. Ne eivät kuulu elämääni", Raimo Lammi listaa arvojaan.

Omaa elämänpolkuaan tarkastellessaan Lammi summaa ironisesti, ettei ole päässyt kovin pitkälle: "Olen palannut samaan kouluun töihin, jossa opiskelin, valinnut vaimoni Maijan lukioluokaltani ja asunut puolet elämästäni lapsuuden ja nuoruuden koulujeni naapurissa, vesitornin takana."

Maija-vaimon lisäksi Lammin lisääntyvää vapaa-aikaa ovat jakamassa aikuiset lapset Elina ja Juho, äiti Helmi ja isoisän silmäterä, Elinan pikkuinen poika Lenni, 6 kk.

Veneily on yksi Lammin sydäntä lähellä olevista harrastuksista.

Kuva: Elina Lammi

Tie taidekasvattajaksi

Reetta Breilin

Reetta Breilin palasi vanhaan yläkouluunsa ja lukioonsa kuvataiteeen opettajana. **Kuva: Mari Parpaja ja Emmi Kinnunen**

Olen Länsipuiston koulun ja yhteislyseon lukion kasvatti, joka valmistui Lapin yliopistosta kuvataidekasvatuksen koulutusohjelmasta kuvataideopettajaksi joulukuussa 2020.

Taide ja taiteen harrastaminen ovat kuuluneet elämääni lähes aina. Kävin Kokkolan lasten ja nuorten kuvataidekoulun ja pidin aina kuvataiteesta oppiaineena. Lukiossa suoritin kuvataiteen lukiodiplomin. Saavutetut tiedot, taidot ja motivaatio johtivat minut myös opiskelemaan kuvataideopettajaksi. Innostavilla ja kannustavilla opettajilla on ollut suuri vaikutus alalle hakeutumisessa.

Pääsin opiskelemaan kuvataidekasvatusta Lapin yliopistoon vuonna 2015. Olin valmistunut samana keväänä ylioppilaaksi Kokkolan suomalaisesta lukiosta. Olin jo pidemmän aikaa tiennyt haluavani kuvataideopettajaksi. Olin onnekas päästessäni opiskelemaan haaveammattiani ensimmäisellä hakukerralla. Opinnoissa innostuin erityisesti erilaisista projekteista, yhteisötaiteesta ja valokuvauksesta. Toteutin opinnäytetyöni taideperustaisena toimintatutkimuksena, joissa kehitin työparin kanssa Kylän kuva -yhteisötaideprojektin. Yliopisto-opintojen aikana tiedot ja taidot kuvataiteen ja muun visuaalisen kulttuurin osa-alueiden tarkasteluun, tulkintaan ja tuottamiseen syventyivät ja vahvistuivat.

Omaa taidetta valokuvaten

Pidän taiteen tekemisessä kokeellisista menetelmistä ja tutkivasta otteesta. Minulla on lähes aina jokin taideprojekti suunnitelmissa tai työn alla, ja haluan jatkossakin kehittää omia kuvallisen ilmaisun taitoja.

Innostun kaikenlaisesta toiminnasta, jossa on mahdollista luoda uutta ja hyödyntää luovaa ongelmanratkaisukykyä. Taiteen parissa pääsee haastamaan itseään, ajattelemaan luovasti, kokeilemaan laajasti erilaisia menetelmiä ja kehittämään omia vahvuuksiaan.

Valokuvaus on minulle luontevin keino käsitellä ja tulkita visuaalisia havaintoja ympärilläni. Mieluiten kuvaan luontoa ja sen monimuotoisuutta sekä ihmisiä omana itsenään. Minua inspiroi luonnon ja ihmisten liikkeet ja toisaalta pysähtyneisyys. Innostun valokuvauksessa kokeellisista menetelmistä ja työskentelystä erilaisten kame-

roiden ja materiaalien parissa.

Toimin kevätlukukauden 2021 Länsipuiston koulussa ja Kokkolan suomalaisessa lukiossa entisen kuvataideopettajani Kirsi Karjalaisen sijaisena.

Oli hienoa päästä koululle uudessa roolissa, opettajana. Kevätlukukauden mittainen sijaisuus on opettanut valtavasti ja vahvistanut kokemustani siitä, että olen oikealla alalla.

Breilin kuvailee teostaan Alku (2020) seuraavasti: Se kuvastaa minulle oman luovuuden sekä luonnon heräämistä. Kuvanottohetkellä kevät oli kääntymässä alkukesään, Rovaniemen Koivusaaressa tulva alkoi nousta ja tämä kaksoisvalotus oli rullafilmin ensimmäinen kuva. Valoisa loppukevään yö innosti minut liikkeelle.

Ada Asiala, Hahmon kuvitus

Koulumme julkiset taideteokset

Teksti ja kuvat: Reetta Breilin

Ympärillämme olevat teokset kertovat tarinoita, ilahduttavat ja tarjoavat älyllisiä virikkeitä. Ne saattavat myös yllättää ja herättää kysymyksiä niiden aiheista ja tarkoituksista. Toisinaan teokset voivat jäädä huomaamatta arjen keskellä. Siispä nyt pysähdytään hetkeksi niiden äärelle.

Suurin osa koulun taideteoksista kuuluu Kokkolan kaupungin taidekokoelmaan, jota hallinnoi K.H. Renlundin museo. Kokoelmaan kuuluvat esimerkiksi koulujen ja laitosten omistuksessa olevat taideteokset, julkiset taideteokset ja niin kutsutulla prosenttiperiaatteella hankitut teokset, sekä kaupungin lahjoiksi saamat teokset.

Jaana Erkkilän grafiikkatyö ”Tynnyrityttö” koulun ala-aulassa.

Tynnyrityttö

Jaana Erkkilän Tynnyrityttö (1994) on grafiikan carborundummenetelmällä toteutettu teos. Se on kooltaan 151x142 cm. Tynnyrityttö kuuluu Kokkolan kaupungin taidekokoelmaan.

Teos kuvaa vedenalaisissa maailmoissa olevaa tyttöä, joka ei ihan sovi ympärillään olevaan tynnyriin, Jaana Erkkilä kertoo. Hänen mukaansa tynnyrin voi tulkita esimerkisi suojana tai valtavana kahleena. “Haluan aina jättää katsojalle mahdollisuuden erilaisiin tulkintoihin, joten kuvan voi nähdä jokainen ihan omalla tavallaan”, hän kertoo.

Teoksen valmistumisen aikoihin, 90-luvun alkupuolella, Erkkilä oli erityisen innostunut carborundum-tekniikasta, joka antaa mahdollisuuden tehdä suurikokoisia ja maalauksellisia grafiikan töitä. Erkkilän teoksissa maalauksellisuus lähtee jo luonnosteluvaiheesta, sillä hän luonnostelee usein maalaamalla piirtämisen sijasta. Carborundum-tekniikassa

Eetu Seppälän ”Koulutieni”-seinämaalaus koulun ruokasalissa.

kuva maalataan akryylipohjaisen maalin ja carborundumjauheen seoksella metallilevylle. Maalin kuivuttua kuva vedostetaan tavallisen metalligrafiikan tapaan.

Koulun aulassa sijaitseva Tynnyrityttö on kolmen vedoksen sarjasta toinen. Jaana Erkkilä kertoo, että hänelle itselleen "grafiikka on aina ollut ensisijaisesti ilmaisumuoto, ei niinkään mahdollisuus tehdä isoja vedossarjoja." Hän on tehnyt paljon uniikkiteoksia ja yhdistellyt teoksissaan eri tekniikoita kuten carborundumia, linoleikkausta, puupiirrosta ja metalligrafiikkaa. Erkkilä kertoo myös, että väri on aina ollut tärkeänä osana hänen kuvallista kieltään. Tynnyrityttö-teoksessa tummat ja viileät sävyt luovat merkityksiä ja vahvistavat tunnelmaa.

Koulutieni

Eetu Seppälän Koulutieni (2008) on koulun ruokalassa sijaitseva seinämaalaus, joka on noin 5 metriä leveä ja 3 metriä korkea. Teoksen lähtökohtana oli juhlistaa Kokkolan yhteislyseon lukion 110-vuotis juhlapäivää ja Kokkolaa kaupunkina. Teoksen nimen mukaisesti, maalauksessa on kuvattuna näkymiä Seppälän koulumatkan varrelta. Maalaus on kuin Kokkola pienoiskoossa. Kokkolan tunnistettavat rakennukset on sijoitettu saarelle ja se kuvastaa Seppälän mukaan Kokkolan merellistä sijaintia.

Alun perin tarkoituksena oli maalata merellinen aihe opiskelutila Akvaarioon. Lopulta paikaksi valittiin koulun ruokala. "Teos paisui suorastaan muraaliksi, rakennustelineet tilattiin ja pystytettiin. Lisäksi maalikauppaan meni euro poikineen," Seppälä muistelee projektin alkuvaihetta.

Koko projekti kesti kuusi kuukautta, joista viisi kuukautta kului rakennusten ja kuukausi taustan parissa. Seppälä muistelee, että haastavinta maalaamisessa oli saada rakennusten värisävyt kohdilleen.

Maalaus valmistui Kokkolan yhteislyseon lukion 110-vuotispäivään mennessä ja se paljastettiin lakanan takaa torvifanfaarin säestyksellä. "Tulihan siitä aivan törkeän hieno! Olen saanut paljon ihastunutta palautetta koulun henkilökunnalta ja olen sitä tässä vuosien varrella käynyt aina välillä ystävien kanssa ihailemassa," kertoo Seppälä ylpeänä saavutuksestaan. Hän on edelleen kiitollinen perheelleen, koulun henkilökunnalle ja kavereilleen kaikesta tuesta prosessin aikana.

Taide on läsnä Seppälän elämässä edelleen. Nykyään hän opettaa kuvataidetta Oulussa Myllytullin kuvataidepainotteisessa peruskoulussa sekä Oulu-opistossa. Koulutieni-teoksen valmistumisen jälkeen tilauksia alkoi tulla niin yhdistyksiltä kuin yksityishenkilöiltäkin. Seppälä on vuosien aikana toteuttanut tilauksesta tatuointisuunnitelmia, maalauksia ja seinämaalauksia.

Tie

Pekka Jylhän Tie (1994) on seitsenosainen ympäristöveistos, jonka materiaalina on läpivärjätty betoni. Teoksen valoi Lemminkäinen Oy. Teos kuuluu Kokkolan kaupungin taidekokoelmaan.

Jylhän lähtökohtana oli toteuttaa teos, joka muodostaisi turvallisen muurin vilkasliikenteisen Torikadun ja koulupihan välille. Ajatuksena oli luoda turvaa ja rauhallisuutta ympäristöön, jossa elämä on hyvin hektistä ja eläväistä. Turvallisuuden lisäksi teoksella on muitakin tarkoituksia: teoksen seinämiin liitettiin pyörätelineitä, jotta pyörät saataisiin pysymään hyvässä järjestyksessä koulun pihassa. Jylhä halusi tuoda nuorten maailmaan myös väriä, sillä koulun värimaailma on muilta osin vaalea.

Taiteilijan mukaan "keskeinen ajatus teoksessa oli raikkaat värit ja minimalististen muotojen vähäeleisyys." Minimalististen ja vähäeleisten muotojen kontrastina on teoksen vaikuttava koko.

Koon lisäksi sen vaikuttavuutta lisää betonipinnan ominaisuus muuttua sääolosuhteiden ja valon mukaan. Valon suunta ja vuodenaika saavat teoksen näyttämään erilaiselta joka päivä. Ilta-auringon osuessa betonielementteihin, niiden värit muuttuvat lämpimiksi.

Talvipakkasilla betonipinta peittyy huurteeseen. Teoksen valmis-

Koulun edustalta alkava Pekka Jylhän seitsenosainen ympäristöveistos "Tie" yltää Torikadun ja Kustaa Aadolfin kadun risteykseen saakka.

tumisesta on 27 vuotta, ja värit ovat tummuneet, kun liikenteestä ja ilmasta tuleva saaste on sotkenut teoksen pinnan. Teosta on puhdistettu vuonna 2008, mutta uusi perusteellinen pesu toisi taas esiin sen raikkaat sävyt.

Teos merkitsee Jylhälle paljon: “Tie on minun aivan ensimmäisiä julkisia teoksiani ja tämän teoksen kautta löysin kiinnostukseni julkiseen taiteeseen ja yhteistyöhön arkkitehtien kanssa.”

Pekka Jylhän julkisia teoksia löytyy lukuisista kaupungeista. Hän tekee noin kaksi julkista teosta vuodessa. Vuonna 2021 valmistuu Kuopioon ”Valoa kohti” -teos ja Helsingin Jätkäsaareen ”Kohti seitsemää merta”.

Jylhä suunnitteli Tien yhteistyössä arkkitehti Simo Freesen kanssa. Yhteistyö jatkui myöhemmin, kun Jylhä suunnitteli Urho Kekkosen muistomerkin “Lähde” (2000) Helsinkiin Finlandia-talon pihaan.

Merkin synty

Osmo Rauhalan teos “Merkin synty” (1994) käsittelee kielen ja siihen liittyvien symbolien syntyä. Teos on kaksiosainen öljyvärimaalaus vanerille, ja se sijaitsee koulun ruokalassa. Teoksen vieressä on taiteilijan kirjoittamia ajatuksia teoksesta sen valmistumisvuodelta: Teos on kuin huutomerkki vaakatasossa. Keltaisessa osassa on kuvattuna merkin aihio, joka syntyy alkukaaoksessa. Teoksen viivasarja viittaa ihmisen ensimmäiseen tapaan merkitä aikaa. Valkoiselle pyöreälle pohjalle maalattu peura kuvastaa ihmisten varhaisissa piirroksissa esiintyviä sorkkaeläimiä. Merkin synty kuuluu Kokkolan kaupungin taidekokoelmaan.

Rauhala taustoittaa teoksensa aihetta seuraavasti:

”Muinaiset ihmiset oppivat jo kymmeniä tuhansia vuosia sitten piirtämään kuvia, joiden teemana oli useimmiten eläin. Myös merkkejä kuten ympyrä luotiin varhain. Niiden esikuvana lienee olleet kuu ja aurinko.

Jossain vaiheessa nämä kuvat alkoivat muuttua viesteiksi, ikään kuin opasteiksi esimerkiksi hyville metsästyseuduille.

Myös eläinten jäljet muuttuivat symboleiksi, ihmiset osasivat niistä lukea, mikä eläin oli liikkeellä.Näin lopulta syntyi ihmisen kehitykselle suuren harppauksen luonut kyky hahmottaa symboleita ja merkkejä, ja lopulta niiden pohjalta kirjoitus, aakkoset.

Yksi yleisimpiä varhaisimpien piirrosten eläinhahamoja kaikkialla maailmassa ovat peurat ja muut sorkkaeläimet. Ne olivat paitsi tärkeitä ravintoeläimiä, myös ihmisen mittakaavassa sellaisia, joihin oli helppo samaistua. Monet luonnonkansat uskoivat esi-isiensä siirtyvän peuran hahmoon kuoltuaan.”

Osmo Rauhalan kaksiosainen öljyvärimaalaus ”Merkin synty” ruokasalin seinällä.

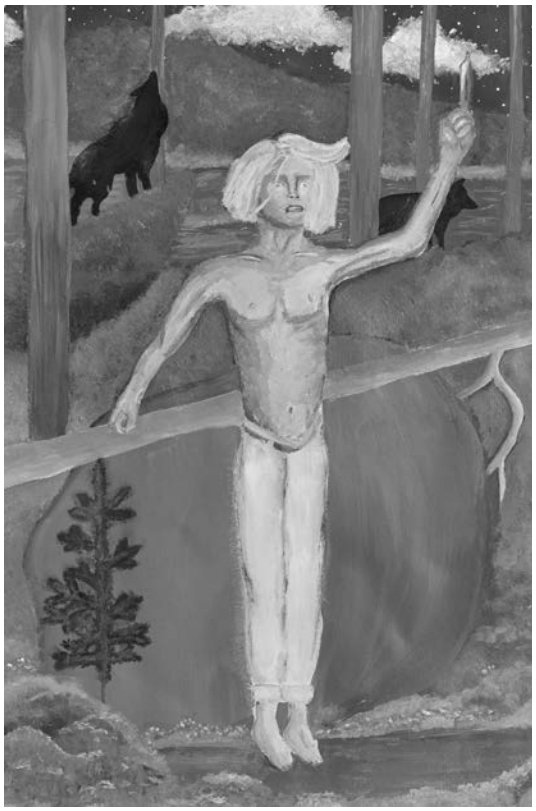

Ella Järvi, tulkinta teoksesta Kullervon kirous

Milla Hakola, hahmon kuvitus

Elli Viirret, tulkinta teoksesta Kuoleman puutarha

Aimon ja Raimon tuumaustuokio

Raimo Lammi

Kokkolan yhteislyseon eläkkeellä oleva rehtori Aimo Juntunen (1973-2001) tapasi toukokuisena iltapäivänä seuraajansa rehtori Raimo Lammin (2002-2021). Tuumaustuokio oli vailla vertaa ja se kesti peräti kolme tuntia. Puhetta kouluasioista olisi riittänyt pitempääkin, itse asiassa loputtomasti.

Tämän artikkelin kokosi toinen rehtoreista. Artikkeli ei pyri olemaan tarkka historian kuvaus, ei edes objektiivinen. Tavoitteena on ollut halu kuvata aikaa ja niitä muutoksia, joita lähes 50 vuoden aika Kokkolan yhteislyseossa on merkinnyt. Aika kultaa muistot ja molemmat rehtorit ovat vielä täydessä vedossa.

Rehtori Aimo Juntunen, 83, on lähtöisin Suomussalmelta. Koulutie eteni häneltä Suomussalmelta Kannuksen lukioon ja sieltä edelleen juuri perustettuun Oulun yliopistoon. Pääaineeksi valikoitui fysiikka lähinnä sen käytännön läheisyyden takia, matematiikka jäi sivuaineeksi.

–Tulin valituksi vuonna 1966 Kokkolan yhteislyseoon fysiikan ja matematiikan opettajan tehtävään ja myöhemmin vuonna 1973 opettajakunnan päätöksellä rehtoriksi. Tosiaan tuohon aikaan koulu oli valtion koulu, eivätkä ulkopuoliset tahot puuttuneet valintaan, Aimo aloittaa.

Yhtäläisyyksiä väliltämme löytyy monia. Ensinnäkin me molemmat valmistuimme samasta Oulun yliopistosta, joskin oma pääaineeni on ollut yleinen historia.

Itse asiassa Aimo Juntunen on fysiikanopettajani ja rehtorini lukioajoiltani (1978–1981). Muistan hänet erityisen hyvin fysiikantunneilta, joihin hän paneutui hyvin huolella. Demonstraatioita oli lähes joka tunnille: kitkapalikat lentelivät, oskilloskoopit värisivät ja huumoria riitti joka lähtöön.

Lähes vuosisadan rehtorit yhteislyseossa. Aimo Juntunen (oikealla) ja Raimo Lammi ovat olleet rehtoreina yhteensä 47 vuotta, ja taustalla muotokuvissa olevat Kerttu Ylitalo ja Matti Herlevi 50 vuotta.

Rehtorina Aimo oli opiskelijamyönteinen ja kannustava – yli-oppilaaksi tuloni jälkeenkin hänellä oli aikaa keskustella milloin missäkin historianopintojeni edistymisestä. Myöhemmin yhteislyseon historianopettajana (1997-2002) Aimo jatkoi esimiehenäni.

Olen monella tapaa jatkanut rehtori Aimo Juntusen työtä ja myös arvomaailmamme ovat samankaltaiset.

Uudistukset puntarissa

Aimo Juntunen aloitti rehtorin tehtävät vuonna 1973 hyvin vaativassa tilanteessa. Kokkolassa oltiin juuri siirtymässä uuteen peruskoulujärjestelmään.

–Ensinnäkin siirron aikataulu oli nopea. Jossakin määrin harmittaa edelleen hyvin toimineen kansalaiskoulujärjestelmän alasajo. Peruskoulu edellytti kaikilta oppilailta entistä vahvempaa teoreettista perehtyneisyyttä, eikä se ole sopinut kaikille. Muutoin uudistus vie-

tiin maaliin ihan kohtuullisesti.

–Pian peruskoulu-uudistuksen jälkeen vuonna 1975 kaupunkiin oltiin perustamassa iltalukiota. Tilanne perustamisasiassa oli kaiken kaikkiaan ainakin minulle hyvin epäselvä, olin sivussa. Ja niinpä eräänä varhaisena aamuna kahvia juodessani lukaisin puolihuolimattomasti lehteä ja säikähdin: ”Juntunen on valittu iltalukion hankkeen vetäjäksi.” Kukaan ei ollut tiedottanut eikä kysynyt mínulta asiasta mitään. Nauratti silloin ja vieläkin.

Edelleen opetussuunnitelmien jatkuvat muutokset aiheuttivat runsaasti työtä. Ne tuntuivat turhanpäiväisiltä, kosmeettiselta viilaukselta ja tekivät koulutyöstä aika-ajoin tosi haasteellista. Erityisesti 1970-luvun alussa politisoituneiden kouluneuvostojen aika on jäänyt Aimon mieleen:

–Koulun kouluneuvostossa vaadittiin muun muassa opiskelijoille omaa tupakkapaikkaa koulun pihalle. En hyväksynyt ajatusta alkuunkaan, ja monien taistelujen jälkeen tupakkapaikka jäi rakentamatta. Nykytietämyksen valossa toimin ihan oikein.

Aimon aikana hyviä uudistuksia oli runsaasti. Erityisesti kouluhallinnon purku sekä opetushallituksen ja lääninhallituksen valvonnan ja byrokratian vähentyminen olivat hyvästä. Toisaalta poisjääneet lääninhallituksen koulutarkastukset viisivuotiskausittain harmittavat. Ne olisivat voineet jatkua, sillä ne pitivät koulua riittävän jämäkkänä.

–Parhaimpina uudistuksina pidän niitä toimenpiteitä, joilla on lisätty opiskelijan valinnanvapautta. Näistä aivan ehdoton on ollut opiskelijoiden oikeus siirtyä pitkästä matematiikasta lyhyelle missä tahansa opintojen vaiheessa. Ennen ei saanut vaihtaa lyhyelle enää toisella vuosiluokalla. Se oli mielestäni kohtuutonta, Aimo arvioi.

Pohtiessani itse opetushallinnosta tulevien uudistusten määrää olen samoilla linjoilla Aimon kanssa. Omalta kohdaltani 19 vuoden aikana opetussuunnitelmia on uudistettu kolme kertaa (2005, 2016, 2021). Varsinkin viimeiset kaksi uudistusta viiden vuoden sisällä osoittavat pelisilmän puutetta. Emmehän me ole koulussa jatkuvaa opetussuunnitelmatyötä varten vaan oppimista varten. Muutokset työstävät ja ovat Aimon sanoja käyttääkseni kosmeettisia.

Muutoin valinnanvapautta kahden viime vuosikymmenen on lisätty edelleen. Mutta jossain vaiheessa nousee väistämättä esille kysymys, mikä on lukion tehtävä. Voidaanko jättää yleissivistäviä kaikkialla maailmalla luettavia kouluaineita sivuun ja keskittyä yhteen? Mielestäni ei.Tällainen tehtävä kuuluu korkeakouluille ja yliopistoille.

Rehtorintyön annista

Aimo Juntunen toimi yhteislyseon rehtorina 28 vuotta, työn ohella myös fysiikan opettajana.

–Kyllä koulussa parasta on opetus ja oppitunnit. Oppitunteihin halusin panostaa ja pyrin aina demonstroimaan fysiikan ilmiöitä. Kitkaa opetettaessa kaltevalla tasolla lisäsin salaa muutamien puupalikoiden alle sinitarraa ja ihmetys oli suuri palikoiden jäädessä paikoilleen. Ei voi olla totta, kuuluivat kommentit. Onneksi aina joku älypää huomasi jekkuni, Aimo muistelee.

–Rehtorin työ on ollut monin verroin haastavampaa. Halusin nostaa opetuksen ja tulosten tasoa vähintään keskivertolukioiden tasolle. Edelleen pyrin edistämään koulun saneerausta, jossa lopulta onnistuimmekin monien vaiheiden jälkeen vuosina 1992–1993. Halusin myös nostaa esille koulun perinteitä ja perustimme perinneyhdistyksesi killan vuonna 1984. Perustimme myös vanhempainyhdistyksen vuonna 1987.

–Kaikki työ on vienyt runsaasti aikaa. Haasteita on riittänyt ja lisää on tullut. Mutta esimerkiksi opettajien etujen ajamisen olen kuitenkin jättänyt muiden tehtäväksi. Olen pyrkinyt katsomaan hankalia asioita monilta näkökulmilta ja usein nimenomaan opiskelijan näkökulmasta.

Arvioidessani rehtorin työtä ei minulla ole juuri Aimon puheenvuoroon lisättävää. Juuri opetustyö ja opiskelijoiden kohtaaminen ovat olleet työn parasta antia. En olisi tehnyt lukuisia laskettelu- ja eduskuntamatkoja sekä Rooman opintomatkoja, ellen olisi pitänyt kirjaimellisesti nuorista.

Ohjeita koulutyöhön

Aimo Juntusen eläkkeelle jäännistä tulee kuluneeksi tänä keväänä 20 vuotta. Aikaa on ollut pohtia elämää ja koulua.

–Mielestäni koulun pitää olla aina positiivinen paikka. Opettajien on kannustettava kaikkia opiskelijoita, erityisesti heikompia. Toisaalta opiskelijoiden tulee olla avoimia, ja heidän tulee ymmärtää koulun tavoitteena olevan heidän parhaansa. On hyvä, jos näitä tavoitteita edistetään hyvässä yhteishengessä.

–Olen kiitollinen ja ylpeä kaikista opiskelijoistani, joita olen virkaurani aikana ohjannut. Olen toivonut heille aina menestystä ja näin toivon edelleenkin, Aimo kiteyttää.

Omalta kohdaltani ajattelen Aimon tavoin. Edistämme nuorten asiaa parhaiten avoimella vuoropuhelulla ja kannustuksella. Nuoruus kasvaa täyteen mittaansa vasta, kun se saa vapaasti valita suuntansa, ja me kasvattajat tuemme nuoria heidän koulutyössään ja valinnoissaan.

Me molemmat rehtorit olemme nyt vapaan sektorin kansalaisia, ja yhteinen sävelemme löytyy myös tulevaisuudesta: emme anna koulutiemme nurmettua vaan olemme aina Kokkolan suomalaisen lukion käytettävissä.

Koulukaverit 75 vuoden takaa

Teksti ja kuva: Raimo Lammi

Kokkolan yhteislyseosta valmistui aikoinaan ylioppilaaksi kaksi upeaa herrasmiestä: Johannes Cederberg vuonna 1951 ja Timo Siukosaari (ent. Saarinen) vuonna 1950. Tänään herrat ovat edelleen pirteitä ja teräviä ysikymppisiä, vaikka heidän ylioppilaaksi tulostaan on jo vierähtänyt peräti 70 vuotta. Elämä ylioppilaaksi tulon jälkeen on ollut pitkä, vaiherikas ja antoisakin. Mutta mitä on tapahtunut noiden 70 vuoden aikana, ja mitä ohjeita he antaisivatkaan pitkän elämänkokemuksensa perusteella tämän päivän nuorille?

Kaupanala elämäntehtävänä

Johannes Cederberg on tehnyt pitkän päivätyön Veho Oy:n palveluksessa. Veho on perustamisestaan vuodesta 1939 asti huolehtinut muun muassa Mercedes Benz -autojen maahantuonnista.

-Aloitin työni Veholla kesäharjoittelijana vuonna 1955 tätini myötävaikutuksella kesken ekonomiopintojeni. Vuosien saatossa etenin yrityksessä aina toimitusjohtajaksi asti (1973-1991).

-Työ toimitusjohtajana vaati paljon aikaa ja vastuu painoi. Perheyrityksen omistajat antoivat toki vapaat kädet, mutta aina oli muistettava pitää yritys kannattavana. Kyllä omalle perheelleni jäi vähemmän aikaa. Suuren yrityksen johtajana opin nöyräksi ja vaatimattomaksi, Johannes jatkaa.

-Palasin takaisin omaan kotikaupunkiini Kokkolaan vuonna 1998 viettämään eläkepäiviäni. Isäni ja isoisäni olivat tehneet elämäntyönsä täällä ja isäni muun muassa valmistunut vuonna 1914 ylioppilaaksi Kokkolan yhteislyseosta. Niin monet siteet pitävät minua kiinni Kokkolassa.

Timo Siukosaaren työelämä ylioppilaaksi tulon jälkeen on ollut monipuolinen. Hän on ollut kansainvälisen kaupan johtotehtävissä ja myös toimitusjohtajana useissa yrityksissä.

- Aloitin urani tavallaan jo kauppakorkeakoulun opiskelijakunnan hallituksessa eri tehtävissä. Tuolta ajalta sain hyviä yhteyksiä Merihuolto Oy:hyn, jossa aloitin tullaajan apulaisena. Pian ekonomiksi valmistumisen jälkeen muutin vuonna 1955 Englantiin ja sieltä Saksaan ja lopulta vastasin esimiehenä Merihuollon kansainvälisistä toiminnoista. Vuonna 1967 tulin Friitala Oy:n vientipäällikök-

Ysikymppiset Johannes Cederberg (vasemmalla) ja Timo Siukosaari muistelevat terävästi kaukaisia kouluaikojaan yhteislyseossa. Tänään elämässä tärkeitä asioita ovat muun muassa terveys ja lapset ja lapsenlapset.

si ja kolmen vuoden kuluttua yrityksen markkinointijohtajaksi.

-Vuonna 1978 muutimme Kokkolaan ja aloitin Hagströmin nahkatehtaan toimitusjohtajana. Yrityksellä oli vaikeuksia jo ennen saapumistani, ja lopulta tehtäväkseni jäi yrityksen alasajo. Viimeinen työtehtäväni oli Keski-Pohjanmaan kauppakamarin toimitusjohtajuus. Työelämästä jäin pois vuonna 1994 ja asun nykyään osin Kokkolassa ja osin Orivedellä isoisäni tilalla Siukolassa, Timo täydentää.

Kouluaika arvopohjana

Molemmat herrat ovat siis käyneet Kokkolan yhteislyseota, ja keskikoulun viidennellä luokalla he olivat samalla luokalla (nyk. peruskoulun yhdeksäs). Ylioppilaaksi valmistumisessa on yhden vuoden aikaero. Koulun merkitys on ollut suuri koko elämää ajatellen.

-Muutimme perheeni kanssa Turusta Kokkolaan vuonna 1946, ja onnistuin heti löytämään hyviä koulukavereita. Meitä yhdisti jalkapallo perikokkolalaiseen tapaan, Timo muistelee.

-Koulussa en välttämättä ollut paras oppilas, mutta kouluajat tekivät minuun lähtemättömän vaikutuksen. Erityisesti opettajat ja se isänmaallinen henki, joka heistä välittyi meille opiskelijoille. Aivan erityisesti rehtori Matti Herlevi oli omaa luokkaansa, monille hän oli esikuva.

-Opettajat olivat hyvin erilaisia. Joku oli perin ankara, jopa pelottava ja toiset taas lepsuja. Kaikki ovat jääneet mieleeni, vaikka noista ajoista jo lähes 80 vuotta.

Timon lempiaineena koulussa olivat liikunta ja historia. Aivan erityisesti historianopettaja, vapaussodan sankari Eero Borg on isänmaallisella asenteellaan vaikuttanut Timon myöhempään arvomaailmaan.

Johannes Cederberg aloitti koulunkäynnin ruotsinkielisessä Renlundin koulussa.

-Isäni ja isoisäni olivat hyvin suomenmielisiä ja kannattivat suomen kieltä. Niinpä isäni neuvotteli rehtori Matti Herlevin kanssa siirrostani Kokkolan yhteislyseoon. Tämä tapahtui siirtyessäni kansakoulusta oppikouluun eli oppikoulun ensimmäiselle luokalle (nykyään peruskoulun viides).

Todettakoon vielä, että isoisäni oli perustamassa yhteislyseota vuonna 1898.

-Rehtori Matti Herlevi oli arvostettu ja esikuvallinen. Myös Eero Borgin isänmaallinen henki vaikutti minuun. Koulusta tuli monella tapaa elämäni peruskivi, jonka varaan olen elämänarvoni järjestänyt.

Johannes näkee koulun yleissivistävän merkityksen suurena.

Ohjeita nuorille

Molemmat herrat haluavat antaa hyviä ja koeteltuja neuvoja tämän päivän nuorille.

-Elämässä saa epäonnistua, koska epäonnistuminen opettaa. Oikeastaan se ratkaisee, kuinka pian epäonnistumisesta pääsee irti. Ei pidä jäädä murehtimaan vaan on luotava katseensa nopeasti eteenpäin, Timo aloittaa.

Johannes on samoilla linjoilla.

-Haluan korostaa valittujen arvojen merkitystä. Koulu on opettanut meitä rehellisyyteen, työntekoon ja yrittäjyyteen. Edelleen koulussa kehotettiin pitämään huolta kanssaihmisistä. Rakenna elämäsi koulussa opittujen arvojen pohjalle ja pidä niistä kiinni ja katso aina eteenpäin, pääset todennäköisesti pitkälle, Johannes tiivistää.

Yhdestä asiasta herrat ovat edelleen yksimielisiä.

-Pidä tolkku päässä, jalat maassa äläkä sorru alkoholiin, Johannes aloittaa.

-Ole kohtuuden ystävä, On paljon hienoja ihmisiä, jotka alkoholi on tuhonnut kirjaimellisesti. Timo jatkaa.

Mitä elämältä voi vanhana vielä toivoa?

Keskustelutuokiomme on päättymässä. Siirrymme vakavaan aiheeseen.

-Toivomme, että saisimme elää vähintään nykykunnossa tulevina vuosina, molemmat vastaavat.

-Niin monet koulukaveristamme ja omaisistamme ovat jo lähteneet viimeiselle matkalle. Osa heistä on sairastellut pitkään ja vaikeasti, ja se on ollut raskasta kaikille osapuolille.

Molemmat herrat ovat kuitenkin kiinni elämässä.

-Pärjään edelleen itsenäisesti ja mielestäni oikein hyvin ja aion ajaa autolla vielä pitkään Kokkolan ja Oriveden väliä. Lapset ja lastenlapseni ovat myös minulle tärkeitä, Timo teroittaa.

-Tuossa asuntoni alakerrassa on autotallini ja siellä tietysti mersuni. Joutuisin vallan holhotuksi, jos siitä joutuisin luopumaan. Kyllä me vanhukset osaamme autonajon, meillähän on yli 70 vuoden ajokokemus. Eiköhän se riitä, Johannes tiivistää.

Myös Johannekselle lapset ja lastenlapset ovat tärkeitä.

-Luonani vieraili juuri 18-vuotias pojanpoikani. Oli mieleenpainuvaa saada keskustella hänen kanssaan koko elämän kirjosta. Hän upea aikuinen herrasmies, Johannes kiitollisena lopettaa.

Johanneksella lapsia on kolme ja lastenlapsia seitsemän. Timolla lapsia on neljä ja lastenlapsia kahdeksan.

Ikimuistoisen keskusteluhetken kirjasi ylös 12.5.2021 Raimo Lammi.

Ylioppilaaksi 50 vuotta sitten

Tapani Hautamäki

Vanhojenpäivän riemua vuonna 1970.

Oli kylmä maaliskuinen aamu. Kokkolassa yöllä oli ollut reipasta pakkasta, mutta päivän valjetessa sää muuttui leudommaksi, ja vähitellen alkoi jopa sadella lunta. Tuona päivänä Yhdysvaltojen ja Neuvostoliiton delegaatiot aloittivat Wienissä Strategisten aseiden rajoittamisneuvottelujen neljännen kierroksen. Lievestuoreella Keski-Suomessa käynnistettiin samana päivänä selluloosatehdas laittomasti, koska se ei ollut saanut lupaa jätevesien laskemiseen paikallisiin vesistöihin.

Näihin asioihin eivät Kokkolan yhteislyseon 67 abiturienttia kiinnittäneet kovinkaan paljon huomiota; he olivat kokoontuneet koulun alakerran isoon voimistelusaliin aloittamaan kevään ylioppilaskirjoitukset ensimmäisellä äidinkielen kokeella. Oli maanantai, maaliskuun - Idus - 15.päivä vuonna 1971.

Runsaat kaksi kuukautta myöhemmin suurin osa näistä abiturienteista painoi koulun juhlasalissa päähänsä valkoisen lakin merkiksi ylioppilastutkinnon suorittamisesta. Meitä valkolakkisia oli silloin 60. Tuolloin me päätimme pitkän kouluajan, jonka kolme viimeistä vuotta oli vietetty yhdessä opiskellen ja yo-tutkintoa tavoitellen.

Meidän, v. 2021 riemuylioppilaiden, kouluaikanamme elettiin kylmän sodan aikaa. Urho Kekkosen kolmas presidenttikausi oli puolivälissä Ahti Karjalaisen johtaessa valtioneuvostoa. Vietnamissa sodittiin, ja maailmassa oli paljon muitakin vakavia kriisejä, vaikka USA ja Kiina lämmittelivätkin suhteitaan ping-pong-diplomatian kautta.

Tuo aika tuntuu nyt vakavista uhkistaan huolimatta jotenkin järjestäytyneeltä, selkeästi jäsentyneeltä vaikkakin staattiselta ja konservatiiviselta. Kuvaavaa tuolle ajalle lienee myös, että television suosituin ohjelma Suomessa oli amerikkalaissarja Peyton Place. Saatoit huoletta jättää väliin useitakin jaksoja putoamatta kärryiltä. Muuttumatonta ja vanhoillista järjestelmää vastaan oli edellisen vuosikymmenen loppupuolella syntynyt kaikkialla voimakasta vastarintaa, ja ajan henki näkyi välillä meidänkin koulussamme. Vanhoja perinteitä eivät muutosvaatimukset kuitenkaan kaataneet.

En voi olla ajattelematta, että tuo aika oli jossain mielessä turvallinen ja tulevaisuus jopa ennustettavissa oleva. Muutoksia ja uudistuksia ei koulumaailmassa juurikaan ollut tapahtunut vuosikymmeniin. Oma keskikouluaikainen rehtorini sanoi meille kerran, että vuoden 1872 Koulujärjestys on edelleen meillä voimassa, siinä vain joskus vaihdetaan vuosilukua. Koulu-uudistus oli tosin hyvää vauhtia kypsymässä perusopetuksesta alkaen, mutta me olimme ”vanhan koulujärjestelmän” lapsia 6-päiväisine työviikkoineen.

Lyseon henki

Kokkolan yhteislyseo oli ja on hieno koulu edelleen neljä kertaa nimensä muuttaneenakin. Sillä on pitkä ja maineikas menneisyys. Aloittaessamme lukiossa v. 1968 yhteislyseo oli täyttänyt juuri 70 vuotta. Se on yksi vanhimmista suomenkielisistä oppilaitoksista Suomessa.

Koulussa koko henkilöstö on merkityksellinen, mutta opettajat luonnollisesti ovat oppilaille tärkeimmät. Luulen, että oppilaiden mielestä kaikissa kouluissa on jotakuinkin samanlainen opettajakunta. Joitakin opettajia arvostetaan, joistakin tykätään, jotkut ovat kurinpitäjiä, toiset lempeämpiä ja jotkut yhdentekeviä. Yleensä mielipiteet eivät ole yhteneviä vaan poikkeavat toisistaan. Tutkimusten mukaan Suomessa koulun opettajia kuitenkin kunnioitetaan. On hauska huomata, että jotkut opettajat yleisesti muistetaan paremmin kuin toiset.

Luokkakaverit vanhassa lukiosysteemissä olivat tärkeitä. Lähes kaikki oppitunnit oltiin yhdessä sen jälkeen, kun olit tehnyt valinnan pitkän ja lyhyen matematiikan eli nk. kielilinjan välillä. Minä olin valinnut kielilinjan. Tulin yhteislyseoon vasta ensimmäiselle lukioluokalle eli VI luokalle. Meidän luokkaamme koostui 27 tytöstä ja 7 pojasta. Suurin osa ikäluokkamme pojista oli valinnut matematiikkalinjan.

Ensimmäinen vuosi meni etenkin aluksi uusiin kavereihin ja uusiin opettajiin tutustuessa. Toinen ja kolmaskin lukiovuosi vierähtivät jälkikäteen mietittynä nopeasti, vaikka koulupäivät sujuivat viikosta toiseen samaan ja valitettavan yksitoikkoiseen tapaan.

Arjen kohokohtia

Aina välillä sattui hauskojakin tapauksia. Muistan, kuinka eräällä psykologian tunnilla opettajamme Maria Viitasalo eli Tantta kertoi älykkyyttä käsiteltäessä eräästä lapsesta, joka muusta vajavuudestaan huolimatta oli poikkeuksellinen oppilas. Tantan sanoin ”hän oli erittäin teräväpäinen poika, erittäin teräväpäinen”. Luokkamme teräväpäinen ja hauska humoristi Hannu Kähkölä iski tähän väliin kysyen: ”No, montako lakkia hänellä kului vuodessa?” Opettajien puheen keskeyttäminen ja kommentoiminen oli erittäin epätavallista, joten Tanttakin hämmentyi niin, että toisteli vain pitkään: ”Voi, Kähkölä, kuinka näin, miten niin, montako lakkia...” Hannun selittäessä kysymystään Tanttakin huvittui ja koko tunnelma keveni kummasti. Olennaista oli, että opettajakin havaittiin inhimilliseksi, minkä opimme muodollisuuksista ja jäykkyyksistä huolimatta pian tunnistamaan opettajissamme.

Kaikkiin kouluihin lääninhallitukset tekivät vuosittain tarkastusmatkoja vielä 1990-luvulle saakka. Tarkastajat kävivät paikan päällä läpi koulun hallintoa ja seurasivat myös oppitunteja. Eräällä tarkastajan seuraamalla historian tunnilla käsiteltiin nykymaailman tapahtumia ja suurvaltapolitiikkaa. Opettaja Tapani Hannonen oli valmistautunut tuntiin huolellisesti, sillä hän oli mm. opetellut ulkoa kaikki kolme maailman silloista demokraattisesti valittua naispääministeriä. Tänä päivänä naiset poliittisina johtajina ovat normaalia, mutta 1970-luvulla se oli poikkeuksellista. Intian Indira Gandhi ja Israelin Golda Meir olivat silloin lähes joka päivä tiedotusvälineissä. Mutta myös Ceylonissa eli nykyisessä Sri Lankassa oli vallassa naispääministeri, Bandaranaike.

Tuolla tunnilla aisti, kuinka opettaja poikkeuksellisen tyylikkäästi ja suurella asiantuntemuksella selvitti ja samalla nautti saadessaan esittää meille laajoja tietojaan. Huipennuksena tuli sitten selvitys maailman kolmesta harvinaisesta naispääministeristä:”Bandaranaike, Gandhi ja...ja ...ja...”.

Yllä oleva ajelukuva julkaistiin paikallisessa sanomalehdessä 50 vuotta sitten saatesanoin: ”Oppikoulujen abiturientit viettivät eilen penkinpainajaisia vanhojen perinteiden mukaan. Nasevilla iskulauseilla ja piirustuksilla koristetuissa autoissa kevään ylioppilaskokelaat kiersivät kaupungin katuja riemuiten äänekkäästi siitä ilosta, että koulu on tällä muotoa taakse jäänyttä elämää. Surtu ei tulevia tenttejä eikä kirjoituksia. Kokkolan ’abit’ ajelulla.”

Aikaa kului, ja puna alkoi kohota opettajan poskille. Oli vaikea myöntää hienon esityksen jälkeen, että Golda Meir ei tullut siinä tilanteessa mieleen. Tarkastajan reaktioita en tiedä, mutta jälleen kerran opettajan inhimillisen piirteen esiintulo tuntui tekevän hänestä meille mitään tietämättömille lukiolaisille paljon läheisemmän.

Kielten opiskelu, joka oli ”meidän luokkamme alaa”, oli miltei pelkkää kielen kääntämistä suomeen ja päinvastoin tekstein ja tehtävin. Kielioppi oli tärkeällä sijalla, kuunteleminen ja keskustelu puuttuivat oikeastaan kokonaan. Senpä takia opiskellessani nyt espanjaa kansalaisopistossa tuntuu, kuin olisi tekemisissä aivan eri oppiaineen kanssa Molemmista tavoista on kuitenkin ollut ainakin itselleni hyötyä. Aikamoinen sanasto- ja kielioppivarmuus sekä nyt myös uskallus puhua vieraita kieliä matkoilla on tärkeää ja myös mukavaa eri kulttuureihin tutustuessa.

Muistan lukion kielistä erityisen hyvin latinan tunnit. Latinan opettajamme oli itse koulun rehtori Kerttu Ylitalo, joka oli erinomainen latinan kielen hallitsija ja opettaja. Vaikka latina osoittautui monesti ylipääsemättömän vaikeaksi, tykkäsin kuitenkin kielestä ja oppitunneista. Latinan tunteja sävyttivät rehtorin valtava Rooman ja koko Antiikin kulttuurin tuntemus, jota hän opiskelun lisäksi oli hankkinut Italian ja Rooman matkoillaan. Sananmukaisesti tunneilla sivistyttiin.

Latinan kielen kokeet olivat sitten oma lukunsa. Kokeessa oli poikkeuksetta noin kymmenen sentin mittainen latinankielinen teksti, joka tuli kääntää suomeksi. Latinan kielessä on tyypillistä, että esim. verbi muuttaa eri indikatiiveissa muotoaan, joka ei välttämättä mitenkään viittaa sanan alkumuotoon. Teksti käsitteli usein Caesarin toimintaa, ja yleensä löysin sitten tekstistä joitakin tuttuja sanoja. Sitten oli käytettävä historian tuntemusta hyväkseen, ja saatava käännös jotenkin loogiseksi ja oikeaksi. Joskus onnistui vähän paremmin useimmiten ei, ja tulos liikkui välttävän ja tyydyttävän välimailla. Poistuessamme kokeesta tulikin yleiseksi kysymykseksi: ”Mistä kirjoitit?” Ja pitkät ja vapauttavat naurut päälle.

Oppilaiden käännökset eri kielissä olivat yleinen pilailun aihe kaikissa kielissä. Aina on kielten käännöksille ja tulkinnoille naurettu. Se on epäilemättä parhaita huumorin lajeja, josta voi nauttia vaikkapa nerokkaiden Marxin veljesten elokuvissa. Oman kouluaikani parhaita käännösoivalluksia oli erään oppilaan ruotsin kielen suomennos: en förestående forskare = etukenossa seisova koskenlaskija. Se on jäänyt elämään!

Koulu juhlista jaloin

Koulun juhlat olivat tietysti aina mieleenpainuvia tilaisuuksia. Samoin erilaiset musiikki-, kirjallisuus-, elokuva- ym. esitykset, joita koulussamme silloin tällöin järjestettiin, merkitsivät mukavaa vaihtelua jokapäiväiseen arkirutiiniin. Juhlien huipentuma koettiin tietysti lukion päätösluokilla.

Vanhojen päivänä normaalista koulupäivästä ei ollut tietoakaan. Kouluun tultiin erikoisesti pukeutuneina. Skaala oli laaja, ja naamiaisasut herättivät epäilemättä huomiota liikennevälineissä, kaupungilla ja tietenkin koulun käytävillä, vaikka kyseessä onkin jokavuotinen tapahtuma. Ilta vietettiin riehakkaissa merkeissä Kokkolan lähistöllä sijaitsevassa motellissa. Hauskaa oli, ja monista luokkakavereista paljastui illan kuluessa yllättäviä piirteitä.

Penkkarit ja potkiaiset kolmannen lukuvuoden päätteeksi helmikuussa merkitsivät koulutyön loppua ja lukulomaa kirjoituksiin. ”Viralliset” päivän tilaisuudet koululla olivat asialliset ja lämminhenkiset. Opettajatkin olivat valmiita keskustelemaan ja juttelemaan kanssamme samalla ”levelillä” nykyistä sanontaa käyttääkseni. Illalla sitten omalla porukalla jatkettiin siitä, mihin edellisvuotena oli jääty. Nyt oli paljon hyviä kavereita paikalla. Jonkinlainen haikeus varmaan vallitsi, mutta tuskin sitä silloin kovin paljon ajatteli.

Aivan oma juhla lukion aikana osui kohdalleni ollessani VIII eli viimeisellä lukioluokalla. Syyskuun 2. päivänä 1970 Helsingin Olympiastadionilla esiintyi maailmankuulu rock-yhtye Rolling Stones. Rockmusiikki oli meidän sukupolvemme suuri vaikuttaja, vaikka kaikki eivät siihen yhtä innokkaasti uppoutuneetkaan. Mutta meidän musiikin kuuntelijoiden piiri oli laaja ja näkyvä välitunneilla koulun rappusilla. Väittely kuului ja näkyi kauas. Koulun oppilaiden päätösjuhlissa soi rock, ja tuskin oli monta viikonloppua, jolloin ei jonkun luona pidetty bileitä tai kuunneltu musiikkia porukalla.

Tuon lukioajan kovia nimiä olivat mm. Creedence Clearwater Revival, Steppenwolf, Led Zeppelin, Santana, Jethro Tull, Deep Purple ja Black Sabbath, jotka tehokkaasti haastoivat vakiintuneet suosikit eli Beatles- ja Rolling Stones-yhtyeen. Tuossa vaiheessa myös niin kutsuttu progressiivinen rock löi itsensä läpi, ja Yes, King Crimson, Pink Floyd ja Genesis tulivat meille tutuiksi.

Oma suosikkini oli Rolling Stones, joten konserttiin oli päästävä, oli koulupäivä tai ei. Poissaololupaa ei kannattanut edes kysyä, joten päätimme lukioaikani läheisimmän ystäväni Hanno Hiltusen kanssa lähteä Helsinkiin. Matkaan lähti kaksi muutakin koulumme

Kevään 1971 yluoppilaat koulun portailla.

oppilasta VII luokalta eli Jari Havia ja Eero Ylitalo sekä vielä Hannu Prepula, joka ei ollut vielä lukiolainen.

Matkaa ei voinut tehdä junalla aikataulujen sopimattomuuden vuoksi. Lopulta ainoa vaihtoehto oli taksi! Hyvän ystäväni isä oli taksikuski, ja hän suostui 250 mk:n hinnalla viemään meidät Helsinkiin konserttiin ja takaisin. Varhain aamulla lähdettiin liikkeelle, ja päivä Helsingissä sujui kaupungilla levykaupoissa, ruokailemassa ja jopa - ilmeisesti huonon omantunnon vuoksi - nähtävyyksiinkin tutustuessa.

Mutta konsertti - se oli elämys, jota en unohda koskaan. Moneen kertaan piti kavereille takoa: ” Hei, me ollaan Stonesien konsertissa, yeeaaa!” Kyllä paluumatkalla riitti puhetta, jota kuljettajamme hymähdellen seurasi. Syysyö on monesti synkkä ja sateinen, joten ennen pitkää väsymys ja lämmin MB siivittivät uneen rankan päivän jälkeen. Kuljettajamme alkoi herätellä väsyneitä kuulijoita juuri ennen kuin saavuimme Kokkolaan. Eipä siinä tilanteessa juuri puhuttu kouluun menosta.

Kun saavuin kotiin, päätin kuitenkin lähteä kouluun vain huomatakseni, että olin meistä ainoa, joka oli paikalla. Lyhyeksi jäänyt yöuni vaati kuitenkin veronsa, joten käytännössä se oli toinen poissaolopäivä. Poissaolovihkoihin merkittiin 2.9. kohdalle ”sairas”. Odotimme pienellä jännityksellä, mitä luvattomista poissaoloista seuraisi. Mutta eipä niistä tullut kysymyksiä tai tiedusteluja; mahdollisesti jo noina aikoina yllättävät ja nopeat sairastumiset äkkitoipumisineen olivat yleistymässä. Neljän oppilaan poissaolo ei isossa koulussa ollut poikkeuksellista.

Kaikkien meidän koulu

Runsas vuosi sitten vietimme Espoossa hyvän ystävämme muistojuhlaa. Mukana oli joukko entisiä lyseolaisia, joiden kouluajoista oli kulunut hyvä tovi, lähes puoli vuosisataa. Ihme ja kumma keskeisin puheenaihe oli koulu ja koulukaverit. Tietenkin kyselimme toistemme kuulumiset ja tapahtumat kouluajan jälkeen, mutta pääosa ajasta kului muistellessamme muita luokka- ja kouluaikaisia tuttujamme sekä mieleenpainuvia tapahtumia. Yhteislyseon tunnelma ja muistot olivat vahvasti läsnä.

Kouluaika on meille kaikille tärkeä ja luonnollinen yhteinen puheenaihe. Kaikki ovat sen kokeneet.

On helppo yhtyä kuuluisan englantilaisen trubaduurin Raymond Douglas Daviesin sanoihin: ”Schooldays were the happiest days, now they seem so far away. I remember and I’ll always treasure. Schooldays were the happiest days of your life. But we never appreciate the good times we have until it’s too late.” Valitettavasti!?

Kirjoittaja toimi historianopettajana Kokkola yhteislyseon lukiossa ja Länsipuiston yläasteella vuosina 1981-1987.

Edessä suurten muutosten lukuvuosi

Raimo Lammi

Tuleva lukuvuosi 2021–2022 on suurten muutosten vuosi lukiokoulutuksessa. Muutokset ovat sekä valtakunnallisia että paikallisia, ja ne ovat laajuudeltaan mittavia.

Lukiokoulutuksen historiassa tilannetta voi verrata peruskouluuudistukseen 1970-luvun alussa. Tuolloin purettiin vanha rinnakkaiskoulujärjestelmä. Rakennettiin yhtenäinen peruskoulu ja erotettiin lukio vanhasta oppikoulujärjestelmästä omaksi toisen asteen kouluksi. Muutos merkitsi tuolloin kaikkialla perinpohjaisia muutoksia koulutuksen rakenteisiin, myös Kokkolassa.

Uuteen opetussuunnitelmaan

Koko menneen lukuvuoden 2020– 2021 ajan lukioissa on pohjustettu uutta lukion opetussuunnitelmaa (LOPS 2021). Nykyinenkään opetussuunnitelma (LOPS 2016) ei ole vanha, päinvastoin juuri sisään ajettu. Vuoden 2016 opetussuunnitelman mukaan opiskelevat vielä vuonna 2020 aloittaneet lukiolaiset, syksyllä 2021 lukioon tulevat aloittavat uudella opetussuunnitelmalla.

Uudessa opetussuunnitelmassa kurssinimityksestä luovutaan. Tilalle tulevat moduulit ja opintojaksot. Moduulit ovat periaatteessa kursseja, joita voidaan koulun opetussuunnitelmassa yhdistellä usean moduulin opintojaksoiksi. Käytännössä moduulien yhdistämisiä laajemmiksi opintojaksoiksi ei ole paljon, jolloin yksi tai kaksi moduulia muodostaa yhden opintojakson. Mikä nimitys jääneekään käyttöön, on epäselvää.

Tässä yhteydessä myös siirrytään opintojen laajuuden kuvaamisessa kursseista opintopisteisiin. Yksi vanha kurssi vastaa kahta opintopistettä. Yksi opintojakso on puolestaan kaksi opintopistettä, tai jos moduuleja yhdistellään suuremmiksi opintokokonaisuuksiks,i esimerkiksi neljä opintopistettä. Lukio-opintojen laajuus on vähintään 150 opintopistettä. Vanhemmat vuosiluokat käyttävät yhä kurssinimitystä, ja vähimmäisvaatimuksena heillä on edelleen 75 kurssia.

Muuten uusi opetussuunnitelma LOPS 2021 ei kovinkaan paljon eroa vanhasta vuoden 2016 opetussuunnitelmasta.

Oppimateriaalit digiaikaan

Opetussuunnitelmaa suurempi muutos on siirtyminen laajennettuun oppivelvollisuuteen. Muutos koskee ensimmäistä kertaa syksyllä lukionsa aloittavia.

Laajennetun oppivelvollisuuden myötä jokaisen peruskoulunsa päättäneen tulee aloittaa toisen asteen opinnot tai toista astetta korvaavat opintojärjestelyt ja jatkaa niitä vähintään täysi-ikäisyyteen asti. Tämä aiheuttaa lukioille entistä tarkemman opintojen ja poissaolojen seurantavelvoitteen.

Edelleen oppimateriaalit tulevat ilmaisiksi. Ainakin suuret lukioyksiköt eri puolilla maata siirtyvät digikirjojen ja -oppimateriaalin aikakauteen. Jokainen koulunsa aloittava saa koulultaan tietokoneen, laskimen ja oikeudet kustantajien digikirjoihin ja -materiaaleihin. Muutos on merkittävä, sillä painetut kirjat jäävät historiaan. Millaisen vastaanoton digiaikakausi saa tulevien opiskelijoiden maailmassa, on täysi arvoitus. Osa pitää muutosta hyvänä, osa taas haluaisi pitäytyä painetussa materiaalissa.

Joka tapauksessa paperisia oppikirjoja painetaan edelleen. Jos sellaisen haluaa, voi sen ostaa omalla kustannuksellaan.

Ylioppilastutkintoon enemmän pakollisuutta

Keväästä 2022 alkaen ylioppilastutkinto muuttuu niin, että pakollisia aineita tulee kirjoittaa neljän sijasta viisi. Enemmistölle kokelaista tämä ei tuota ongelmaa, koska he kirjoittavat jo nyt vähintään viisi koetta. Sen sijaan heikommin menestyville saattaa syntyä ongelmia. Pitää kirjoittaa viisi ainetta neljän sijasta ja saada ne hyväksytysti suoritetuksi.

Suuri digiharppaus ylioppilaskirjoituksissa vuodesta 2016 alkaen on jo onnellisesti takanapäin. Kaikki kokeet tehdään nyt koulun tiloissa tietokoneilla suljetussa verkossa. Ongelmia ei ole juurikaan esiintynyt, ja muutokseen on oltu yleisesti tyytyväisiä.

Katseet yhteen lukioon

Kokkolassa suuret muutokset koskevat suomenkielisen lukiokoulutuksen yhdistämistä yhteen koulurakennukseen.

Kaupunginvaltuusto päätti talvella 2014 Kokkolan yhteislyseon ja Kiviniityn lukioiden hallinnollisesta yhdistämisestä yhdeksi lukioksi 1.8.2016 alkaen. Nimeksi tuli Kokkolan suomalainen lukio, ja sille määrättiin kaksi toimipaikkaa, Kokkolan yhteislyseo ja Kiviniitty.

Myöhemmin vuonna 2017 päätettiin toimipaikkojen yhdistämisestä yhteen koulurakennukseen 1.8.2020 alkaen. Lukion koulukiinteistöksi määrättiin Länsipuiston koulurakennus. Kaupungissa vireillä olleiden lukuisten koulurakennushankkeiden päällekkäisyyksien vuoksi päätöstä yhdistämisestä myöhennettiin vielä vuodella. Eli yhdistynyt lukio aloittaa 1.8.2021 ja Länsipuiston kiinteistössä oleva yläkoulu siirtyy vastaavasti Isokylän koululle raken-

nettavaan lisärakennukseen.

Länsipuiston yläkoulun siirtyminen Isokylän koululle tulee kuitenkin myöhästymään. Tämä puolestaan vaikuttaa siihen, ettei Länsipuiston koulurakennuksessa tulevana syksynä ole tilaa kaikille lukiolaisille. On sovittu, että uudet lukionsa aloittavat ikäluokat aloittavat Länsipuistossa ja Kiviniittyyn jäävät siellä opintonsa aloittaneet toisen ja kolmannen vuoden lukiolaiset.

Tätä kirjoitettaessa ei ole tietoa, milloin Isokylän koulun lisärakennus on valmis ja voi ottaa vastaan noin 200 Länsipuiston yläkoululaista. Arviot vaihtelevat runsaastikin. Puhutaan marraskuusta, tammikuusta ja helmikuusta. Joka tapauksessa Länsipuiston yläkoululaisten siirryttyä Isokylään kaikki lukiotoiminta voidaan keskittää Länsipuistoon.

Kesällä 2022 ovat vuorossa Länsipuiston koulurakennuksen muutostyöt. Tavoitteena on rakentaa nykyaikainen oppimisympäristö noin 700 lukiolaisille.

Kokkolan suomalaisen lukion yhdistymisen viimeinen vaihe toteutuu ensi lukuvuoden aikana, kun myös Kiviniityn toimipaikan opiskelijat siirtyvät Länsipuiston koulurakennukseen.

Muutoksia opettajakunnassa

Siirryttäessä yhteen lukioyksikköön 1.8.2021 alkaen peruskoulun ja lukioiden yhteisistä opettajista on luovuttu. Osa yhteisistä opettajista siirtyy yläkoulun puolelle ja osa siirtyy lukioon. Useita lukion virkoja ja toimia on myös täytetty kevään aikana.

Rehtorikunnassa muutostarve syntyy Kokkolan yhteislyseon rehtorin siirtyessä opintovapaalle 1.8.2021 ja hieman myöhemmin eläkkeelle. Hänen tehtävänsä apulaisvirkarehtori -nimikkeellä täyttää lehtori Anneli Kauppi. Lukion varsinaisena rehtorina toimii Markku Anttila.

Syyslukukausi 2020

ti 12.8.2020	Koulu alkaa
to 13.8.	Suomen lukiolaisten liitto vierailee
25.–26.8.	Ykkösten ryhmäytymispäivät Villa Elbassa
la 29.8.	Kevään ylioppilaiden juhla Länsipuistossa
ti 1.9.	Kouluvalokuvaus
ma 7.9.	Kokkola 400 vuotta, videoesityksiä luokissa
14.–29.9.	Syksyn yo-kirjoitukset
ma 21.9.	Syksyn laskentapäivä, KYL 463, KN 203 / KSL 666
ke 23.9.	Vanhempainyhdistyksen kokous
ke 2.10.	Killan kokous
12.–16.10.	Syysloma
to 22.10.	Vanhempainyhdistyksen vuosikokous
ti 27.10.	Kotiväenilta, 1. vuosikurssi, suora videoyhteys
ke 28.10.	Abeilla sata päivää jäljellä, pitsat koululle
pe 30.10.	Etäopetuspäivä, opettajien koulutuspäivä (LOPS 2021)
ke 4.11.	Oulu yliopiston abi-päivä, suora videoyhteys
to 5.11.	Lasten oikeuksien päivä
ti 10.11.	Nuorisovaltuustovaalit
pe 13.11.	Taksvärkkipäivä
ti 17.11.	Itsenäisen työskentelyn aamu, opettajien muutosvalmennus
pe 5.12.	Itsenäisyys- ja yo-juhla, juhlapuhuja Terho Taarna
to 10.12.	Centria open, suora videolähetys
pe 18.12.	Puurojuhla videotallenteena
la 19.12.	Syyskauden päättäjäiset, suora videolähetys
21.12.–6.1.	Joululoma

Koulu aloitettiin tiistaina 12.8. kokoontumalla poikkeuksellisesti koulun pihalle.

Tapahtumakalenterin kuvat: Anneli Kauppi

Yllä: Abit juhlistivat 28.10. pitsalounaalla sitä, että heidän aamukammassaan oli enää sata piikkiä jäljellä. Opiskelijakunta tarjosi.

10.11. äänestettiin toimipaikkamme edustaja Kokkolan nuorisovaltuustoon. Ehdokkaina olivat Siiri Kallio ja Rosaline Sesay. Vaali oli todella tasainen, ja valituksi tulivat lopulta molemmat.

Oikealla: 19.12. lukukauden päätöspäivänä järjetettiin pieni jouluinen tilaisuus, joka striimattiin koteihin. Musiikkinumerosta vastasi Soitinyhtye kappaleella Walking in the Air. Vasemmalta Sanni Ojala (piano), Siiri Kallio (piano), Kasperi Brandt (kitara), Arttu Kivistö (rummut) ja Oona Ojala (ukulele).

5.12. juhlittiin Suomen itsenäisyyttä ja syksyn ylioppilaita.

Uusi sivistysjohtaja Terho Taarna piti ylioppilaille puheen.

Kevätlukukausi 2021

to 7.1.2021	Kevätlukukausi alkaa
ti 11.1.	Vanhempainyhdistyksen ja opiskelijakunnan yhteispalaveri
ti 19.1.	Poistumisharjoitus
ti 9.2.	Killan kokous
ke 10.2.	Ysien huoltajien kotiväenilta, suora videoyhteys
pe 12.2.	Etäopetuspäivä, opettajien koulutuspäivä (LOPS 2021)
ti 23.2.	Itsenäisen työskentelyn aamu, opettajien muutosvalmennus
pe 26.2.	Opiskelijakunnan teemapäivä: mm. opiskelijoiden näytelmä luokissa tallenteena
1.–5.3.	Talviloma
16.–31.3.	Kevään yo-kirjoitukset
2.–5.4.	Pääsiäisloma
ma 12.4.	Vanhempainyhdistyksen kokous
ti 27.4.	Killan vuosikokous (osin videoteitse)
pe 30.4.	Vappubrunssi abeille
pe 7.5.	Kuntavaalipaneeli, videotallenne
17.5.–5.6.	Etäopetus
la 5.6.	Vuosikirjan julkaisupäivä
la 5.6.	Kevään yo-juhla, videotallenne

Ylioppilaskirjoitukset olivat ohi 31.3. Päivästä teki erityisen se, että se oli samalla rehtori Raimo Lammille (keskellä) viimeinen kerta, kun hän avasi yo-koetilaisuuden. Uralle mahtuu 38 tutkintokertaa. Ennen kokeen alkua tilannetta juhlistamassa myös abiturientit Reija Lehtimäki (vas.), Iiris Puutio, Juuso Erkkilä ja Jaan Virkkala.

Yläkuva: Lukuvuodelle olivat tyypillisiä virtuaaliset vierailut ja luennot. FT Veera Pukkila Päijät-Hämeen LUMA-keskuksesta piti erityislinjalaisille helmikuussa etäluennon mikrobiologiasta.

Oikealla: Opiskelijakunnan teemapäivänä juuri ennen talvilomaa opettajat pukeutuivat harrastustensa mukaisesti. Raimo Lammilla ja Pekka Kaupilla oli ilmeisen lämmin päivä.

Vappuaattona koulu tarjosi abiturienteille brunssin: simaa ja tippaleipää.

Kokkolan suomalainen lukio

Kokkolan yhteislyseon toimipaikka

Henkilökunta ja luottamushenkilöt 2020-2021

Johtava rehtori
Markku Anttila puh. 044 5767673
Koulun rehtori
Raimo Lammi puh. 044 7809 621
Apulaisrehtori
Anneli Kauppi

Koulun yhteystiedot
Osoite: Torikatu 43 67100 Kokkola
Puhelin: Kanslia 040 806 5158
opettajainhuone 040 806 5252
terveydenhoitaja 044 730 7690
opinto-ohjaaja 044 780 9630; keittiö 040 806 5249
Sähköposti: raimo.lammi@kokkola.fi
anita.kauppinen@kokkola.fi

Kokkolan suomenkielisen lukiokoulutuksen johtokunta

Harju-Karhula Tarja (pj.)
Finnilä Sebastian (vpj.)
Hyppönen Anne
Ruokoja Olavi
Kylmä Pirita
Ollikainen Jonna
Kautto Marko
Nissilä Teuvo
Linna Petri (henkilökuntajäsen)
Aro Nina (opettajajäsen)
Ihamäki Outi (opettajajäsen)
Pulkkinen Riia (opiskelijajäsen)
Sarajärvi Roope (opiskelijajäsen)
Pietilä Jenni (opiskelijajäsen)
Lammi Raimo (rehtori)
Anttila Markku (rehtori)

Vanhempainyhdistyksen hallitus

Veli-Matti Haarala, puheenjohtaja
Tiina Similä, sihteeri
Timo Alatupa, taloudenhoitaja
Minna Ojanperä
Tuula Nissilä
Sakari Ruisaho
Jari Peitso
Kimmo Erkkilä
Raimo Lammi, koulun edustaja

Killan hallitus

Hannu Pajunpää, puheenjohtaja
Elisa Maunumäki, sihteeri
Seija Johnson
Erkki Saavalainen
Eija Mikkola
Arja Sammallahti
Jarmo Nissi
Taina Lehtonen
Aimo Juntunen, asiantuntijajäsen
Riitta Liias-Lepistö, asiantuntijajäsen
Raimo Lammi, asiantuntijajäsen
Johannes Cederberg, asiantuntijajäsen
Raimo Lammi, rahastonhoitaja

Henkilökunta

Rehtori

Lammi Raimo FM	Historia, yhteiskuntaoppi

Apulaisrehtori

Kauppi Anneli FM	Kemia, matematiikka

Lehtorit

Alatupa Pirjo FM	Uskonto, psykologia
Hietalahti Janne FM	Äidinkieli ja kirjallisuus
Kauppi Pekka FM	Historia, yhteiskuntaoppi
Keski-Sikkilä Mari FM	Englanti, ruotsi
Kontiokoski Marjut FK	Englanti
Myllylä Marika FM	Biologia, maantiede
Muuraiskangas Katariina FM	Ruotsi, englanti, espanja
Mäkitalo Matti FM	Kemia, matematiikka
Pollarikoski Kamilla FM	Ruotsi
Ranta-Nilkku Marja KM	Opinto-ohjaus
Suutari Elina FM	Äidinkieli ja kirjallisuus
Viiliäinen Kirsi FM	Matematiikka

Peruskoulun yhteiset lehtorit

Huuhka Kim LTM	Liikunta
Iivonen Päivi LTM	Liikunta, terveystieto
Karjalainen Kirsi TaM	Kuvataide

Tuntiopettajat ja sijaiset

Breilin Reetta TaM	Kuvataide
Hakunti Eija FM	Saksa, ranska
Haverinen Risto LTM	Liikunta
Järvi Pia MuM	Musiikki
Keskitalo Vuokko FM	Äidinkieli ja kirjallisuus, historia
Kinnunen Anne FM	Fysiikka, matematiikka
Klemola Janne FM	Matematiikka, fysiikka, kemia
Linna Petri ATK-sovellusneuvoja	Tietotekniikka, liikunta
Pienimäki Outi FM	Maantiede
Poranen Marjaana FM	Venäjä
Relander Mikko YTM	Filosofia
Sandqvist-Niemi Anu FM	Espanja

Resurssiopettajat

Luikku Riikka FM	Matematiikka
Määttälä Niina FM	Opinto-ohjaus
Pitkälä Satu FM	Englanti
Snåre Jenni FM	Englanti

Erityisopettaja

Anne Hautamäki FM

Muu henkilökunta

Koulusihteeri
Anita Kauppinen

Vahtimestarit
Toni Haapasalo, Kati Kyrölä (iltavahtimestari)

Kiinteistöhuolto
Kaupungin kiinteistönhuolto

Keittiöhenkilökunta
ruokapalveluesimies Marika Träsk, Gunni-Maj Björk, Jonas Sandström, Anne Etelämäki, Diana Kumpulainen, Tiina Harju-Patana

Laitoshuoltajat
Tarja Prittinen, Merja Sillanpää, Eija Pajukangas ja Judit Hrabovszki

Terveydenhoitaja
Niina Heinonen

Koulupsykologi
Anna Savolainen, Jetta Aarnio

Kuraattori
Mari Parkas, Sanna Sarkkinen-Vuorinen

Fanni Brandt, triptyykki

Länsipuiston koulun ja KSL:n yhteislyseon toimipaikan opettajakunta 2020-2021 *1.rivi vasemmalta: Ilkka Raunismaa, Henna Isokääntä, Janne Hietalahti, Teppo Sirén, Janne Klemola, Raimo Lammi, Riitta Liias-Lepistö, Mari Keski-Sikkilä, Katariina Muuraiskangas, Sallamari Aalto, Risto Haverinen, Essi Lähteenmäki 2. rivi: Maarit Kaketti, Maritta Harvala, Eija Hakunti, Kirsi Karjalainen, Vuokko Keskitalo, Ann-Mari Rasmus, Pirjo Alatupa, Anne Kinnunen, Marja Ranta-Nilkku, Elina Suutari, Pauliina Gonzales 3.rivi: Pekka Heikkilä, Piia Järvi, Kirsi Viiliäinen, Päivi Iivonen, Sari Wallin-Hannila, Antti Anttila, Leila Hakala, Marju Raunismaa, Sara Rasmus, Janne Ojala, Anneli Kauppi, Kamilla Pollarikoski 4. rivi: Toni Haapasalo, Matti Mäkitalo, Petri Linna, Jarmo Rasmus, Mikko Metsäranta, Annakaisa Marjokorpi, Pekka Kauppi, Johanna Kumpulainen, Tarja Roslund, Tuula Heikkilä, Mikko Relander, Reemi Myllymäki, Jouko Pahikainen*

Kuva: Seppälän Koulukuvat

Pihla Ollikainen, tulkinta rakennetusta ympäristöstä

Tiia Salmi, pienoismalli

Matilda Finnilä ja Erika Rajala, pienoismalli

Kokkolan yhteislyseon toimipaikan opiskelijat 2020-2021

20A Ryhmänohjaaja Kirsi Viiliäinen

Backman Kerttu
Ervasti Linnea
Göös Maaria
Hangasmaa Sofia
Hautala Oskari
Hietala Vinski
Isopahkala Viljami
Jansson Nenna
Jelekäinen Eetu
Järvelä Liisa
Keiski Oskari
Korpisalo Joonas
Kukkonen Juho
Kämäräinen Siiri
Linnanmäki Taavi
Maunula Venla
Miekkoja Aleksi
Niemi-Korpi Ellen
Ojanperä Lenni
Puolitaival Aarni
Rajaniemi Samuli
Timonen Herman
Tokola Juhana
Uusitalo Petteri
Virtakangas Saga
Vähäkangas Miko
Vähämaa Joonatan
Åberg Noora

20B Ryhmänohjaaja Pekka Kauppi

Anttila Nooa
Gyamtso Anthony
Hannila Jessica
Heikkilä Eetu
Huhtala Sarah
Hylkilä Julia
Järvelä Jenna-Sofia
Järvi Ella
Knuuttila Viivi
Koivisto Anna
Korkeaniemi Miia
Koskela Andrei
Krokfors Wilma
Kuivanto Rasmus
Lehto Laura
Myllymäki Camilla
Mäenpää Niklas
Möttönen Helmiina
Pietilä Emma
Rekilä Mirella
Siiriä Enna
Sulkakoski Jere
Sundell Vivi-Anne
Uusisalo Jusa
Viirret Elli
Viitala Iina
Viitala Sohvi
Värinen Verna
Wargh Saga

20C Ryhmänohjaaja Pirjo Alatupa

Aholainen Kasimir
Emmes Laura
Erkkilä Elisa
Eteläaho Elias
Gustafsson Wilma
Haara Niki
Hiekka Maximus
Hietaharju Aliisa
Jukarainen Emma
Karjalainen Elisa
Kauppinen Josefina
Kinnunen Liisa
Kivinen Senja
Klapuri Eemeli
Kola Matias
Koski Nea
Kotanen Iina
Martikainen Alisa
Mäkinen Nea
Nääppä Jalmari
Pesola JanikaI
Puukangas Jasmiina
Rintala Aliina
Rosenback Petra
Sundfors Viivi
Syri Leevi
Tantarimäki Pihla
Vasela Lauri

20D Ryhmänohjaaja Mari Keski-Sikkilä

Brandt Kasperi
Haapasalo Inka
Hakola Milla
Hiltunen Eero-Pietari
Honkala Ossi
Iivonen Henri
Kauppinen Mette
Keränen Patrik
Kivistö Arttu
Kukkola Simo
Kuorikoski Viola
Lindholm Frida
Läspä Eemeli
Myllykoski Veera
Niemi Ella
Nygård Ada
Ojala Oona
Ojala Sanni
Pinola Valtteri
Pura Matilda
Puutio Helka
Salonen Sisu
Sarajärvi Veera
Spak Sanna
Viitala Robin
Vuorinen Eemi
Välipakka Ville

20E Ryhmänohjaaja Anne Kinnunen

Flinck Erin
Honkaharju Alina
Hyyppä Liina
Jylhä Eetu
Kallio Joona
Kallio Siiri
Kiviniemi Olivia
Koivisto Aino
Koivisto Oosa
Känsäkangas Henna
Laakkonen Sampo
Lahnalampi Riina
Lahnalampi Viljami
Lahtinen Lassi
Levijoki Kasperi
Liedes Emilia
Läspä Vilho
Mattila Niko
Nykänen Jenna
Oinas Neea
Ojala Taavi
Uusimäki Roni
Viitala Joonas
Vuolukka Vinona
Ylikorpi Vili

20F Ryhmänohjaaja Janne Klemola

Andersson Luca
Butov Lukas
Finnilä Olivia
Heikkinen Inka
Heinämäki Sofia
Hosionaho Senja
Karhumaa Ottilia
Karjalainen Mikko
Karvonen Vilma
Kivimäki Milla
Kleimola Aurora
Känsäkangas Aku
Lamberg Pinja
Mutka Samu
Niemi Elli
Pajukangas Jaakko
Pajukangas Julius
Salminen Alisa
Sesay Roseline
Syri Ahti
Syri Antti
Syri Otto
Uusitalo Nuppu

19A Ryhmänohjaaja Anneli Kauppi

Almén Ilona
Herlevi Sandra
Hietalahti Otto
Hilli Aleksi
Huistinoja Joona
Karppinen Emmi-Lotta
Kiiski Jemina
Koski Emilia
Kotisaari Kalle
Latsa Otto
Lehtimäki Tino
Lehtonen Liina
Manninen Sasha
Maunumäki Aleksi
Myllymäki Vilma
Mäkelä Janica
Niemelä Senni
Nissilä Eemeli
Ovaskainen Aleksi
Paananen Topias
Pajukangas Lauri
Peltokangas Noora
Pollarikoski Aada
Puutio Hilma-Kerttu
Pylkkänen Elias
Pöppönen Wilmiina
Rantala Milla
Räisänen Petrus
Soini Pinja
Valkama Jenna
Yrttiaho Roosa

19B Ryhmänohjaaja Kamilla Pollarikoski

Finnilä Matilda
From Oona
Heinonen Sara
Herlevi Venla
Juola Iida
Kankainen Sade
Kokkoniemi Aleksantra
Lamberg Anniina
Liedes Petra
Luhtio Kasper
Lågland Milla
Maunula Aija
Nguyen Anni
Ojala Arno
Ollikainen Pihla
Parantala Minea
Pulkkinen Riia
Rajala Erika
Rantala Aada
Salmi Tiia
Sediqi Neda
Seikkula Niklas
Sivonen Jessica
Syri Nea
Toivonen Elli
Typpö Hilda
Uusimäki Emma
Väisälä Emmi

19C Ryhmänohjaaja Matti Mäkitalo

Asiala Ada
Autio Ella
Brandt Fiina
Hautamäki Olli
Hautamäki Saara
Herlevi Juuso
Hirvinen Hanna
Kaislaranta Emma
Kinaret Jami
Komulainen Olivia
Koskela Anna
Koski Oskari
Lampinen Emilia
Melametsä Saara
Mild Eetu
Molander Aaro
Myllyniemi Siiri
Niemi Eveliina
Piippo Konsta
Puolitaival Reetta
Rantala Hilma
Rantala Iina
Ruisaho Amanda
Ukskoski Olivia
Vesala Vilma
Vuollet Saara
Wikström Kia
Yang Zhibo

19D Ryhmänohjaaja Janne Hietalahti

Biskop Robert
Heikkinen Elias
Huttula Hanna
Hylkilä Henna
Hyytinen Emilia
Hyytinen Sofia
Jaakkola Jenna
Jukkola Vilma
Junkkila Aaro
Kivelä Eino
Kovalainen Otto
Laitalainen Sanni
Lassila Iitu
Lehtonen Noa
Luostarinen Alisa
Länsipää Lenni
Myllykoski Viljami
Mäki Vilma
Möttönen Arttu
Nurmi Melissa
Paananen Joonas
Paavola Elina
Peltoniemi Joona
Rintala Benjamin
Salo Aada
Sipilä Okko
Tillander Rasmus
Viik Venla
Viitasaari Liina
Vironen Antti
Vähäkainu Veeti
Övermark Joel

19E Ryhmänohjaaja Vuokko Keskitalo

Ainasoja Anna-Kaisa
Bask Olivia
Enlund Nea
Haasala Iina
Heinonen Viivi
Huhtamäki Aino
Häyrynen Julia
Jestoi Teppo
Kaasinen Jaakko
Kallioinen Hilla
Kamutta Juuso
Koskela Veera
Kossi Hilja
Luomala Jere
Malviniemi Erika
Manninen Atte
Marttila Camilla
Myllykangas Emma
Mäkelä Helmi
Mäki Janika
Mäki Topi
Niskala Alina
Nissilä Oskari
Ohtamaa Olivia
Oikari Arttu
Paloneva Ida
Porkola Tomi
Sorvari Leevi
Toivola Sara
Uusisalo Jimi
Virolainen Senni
Vörlin Emilia

18A Ryhmänohjaaja Mikko Relander

Aho Laura
Alanen Iida
Andersson Emilia
Björkman Niko
Brandt Fanni
Hankaniemi Liisa
Hautala Emmi
Herlevi Aarne
Hiltunen Aapo
Huhtala Milla
Jaakkola Tuomas
Junnola Riku
Jänkä Milja
Kaasinen Otto
Kerola Vilma
Kinnunen Niila
Kinnunen Patrik
Kinnunen Tommi
Koivisto Arttu
Kuivaniemi Roosa
Kujala Nelli
Lappi Miro
Lehtimäki Reija
Levijoki Nanna-Serena
Lilja Juhani
Lohtaja Stella
Lukkarila Emma
Lukkarila Joonas
Lundberg Annukka
Niemelä Sini
Taskila Milka
Typpö Lyydia

18B Ryhmänohjaaja Elina Suutari

Airiola Soile
Anttila Teea
Björklund Malena
Breilin Hanna
Erkkilä Aino
Hietala Veera
Makowiecka Isla
Mild Jenna
Märsy Julia
Mörsky Santtu
Palosaari Mirella
Parkkinen Iida
Puutio Iiris
Pöyskö Siiri
Rentola Fanni
Saarela Pinja
Salmén Siiri
Savela Ester
Sesay Baki
Song Helinä
Store Salla
Tainio Alina
Thiel Awig
Uusitalo Tiia
Varpaluoma Johanna
Viitanen Vanessa
VirtakangasAada
Vähähyyppä Lotta
Vähähyyppä Ville
Wikström Jenni

18C Ryhmänohjaaja Eija Hakunti

Anttila Jesse
Böös Ria
Först iJoska
Granö Marie
Hautamäki Tiia-Maria
Huhtala Petra
Hyyppä Milja
Iso-Kungas Sara
Jaakkola Julia
Juvila Jaakko
Kankainen Sini
Kauppinen Salla-Maaria
Keiski Kaisla
Kellomäki Viivi
KinnunenTatu
Korpisalo Aleksi
Lahti Elmeri
Laitala Niklas
Leminen Wilma
Liimatta Lenni
Lilja Nea
Lindholm Fanny
Marquilie Emma
Matilainen Alina
Melender Oskari
Rättyä Tinja
Salmu Milla
Sarén Vilma
Sirén Sofia
Tarvainen Aaron
Tuomela Mikko
Uuskartano Minja

18D Ryhmänohjaaja Tuula Heikkilä

Erkkilä Juuso
Ervasti Julia
Forsgård Dani
Haapasalo Oona
Harju Juuso
Harju Tinja
Ingalsuo Jessica
Junkala Venla
Kallio Sammy
Kangasvieri Otto
Keronen Salla
Koski-Vähälä Alma
Lehtomaa Sissi
Liimatainen Henna
Linnanmäki Aaron
Lumme Lari
Mikkola Elias
Mäkinen Santeri
Pajukangas Matias
Pihlaja Eeli
Puurula Roosa
Puutio Ansa
Pöyskö Aada
Rinne Mikko
Salo Elias
Sarajärvi Roope
Selkälä Emilia
Song Boyan
Sten Atte
Suopanki Alex
Tiitinen Vilma
Uusitalo Samuel
Virkkala Jaan

17A Ryhmänohjaaja Marja Ranta-Nilkku

Heikkilä Laura
Kalliokoski Oliver
Lehmuskallio Veeti
Luoma Wiljam
Morales Samuel
Ojala Oskari
Puutio Johannes
Rajala Joona
Tupeli Arttu

Venla Herlevi ja Hilda Typpö, pienoismalli

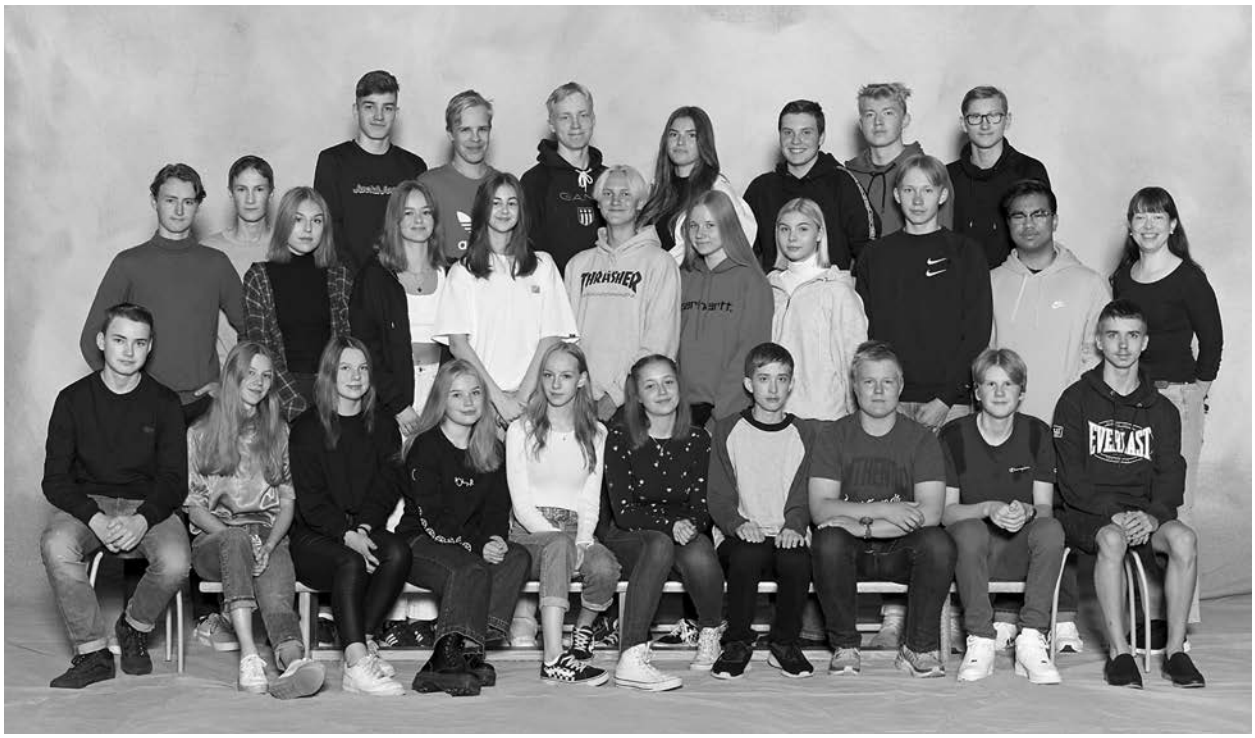

20A *1. alarivi vasemmalta: Taavi Linnanmäki, Linnea Ervasti, Ellen Niemi-Korpi, Saga Virtakangas, Siiri Kämäräinen, Kerttu Backman, Vinski Hietala, Petteri Uusitalo, Lenni Ojanperä, Herman Timonen 2. rivi: Juhana Tokola, Noora Åberg, Maaria Göös, Venla Maunula, Oskari Keiski, Sofia Hangasmaa, Nenna Jansson, Joonas Korpisalo, Juho Kukkonen, ryhmänohjaaja Kirsi Viiliäinen 3. rivi: Aarni Puolitaival, Aleksi Miekkoja, Samuli Rajaniemi, Eetu Jelekäinen, Liisa Järvelä, Viljami Isopahkala, Oskari Hautala, Joonatan Vähämaa.*

20B *1.alarivi vasemmalta: Elise Saraste, Saga Wargh, Anna Koivisto, Emma Pietilä, Laura Lehto, Viivi Knuuttila, Iina Viitala, Vivi-Anne Sundell, ryhmänohjaaja Pekka Kauppi 2. rivi: Sohvi Viitala, Ella Järvi, Verna Värinen, Wilma Krokfors, Helmiina Möttönen, Julia Hylkilä, Jusa Uusisalo, Elli Viirret, Andrei Koskela, Rasmus Kuivanto 3rivi: Eetu Heikkilä, Sarah Huhtala, Miia Korkeaniemi, Mirella Rekilä, Camilla Myllymäki, Anthony Gyamtso, Nooa Anttila, Jessica Hannila, Jenna Järvelä, Niklas Mäenpää, Jere Sulkakoski.*

20C *1.alarivi vasemmalta: Petra Rosenback, Nea Koski, Senja Kivinen, Iina Kotanen, Nea Mäkinen, Aliisa Hietaharju, Laura Emmes, Alisa Martikainen 2. rivi: Janika Pesola, Pihla Tantarimäki, Aliina Rintala, Elias Eteläaho, Matias Kola, Josefina Kauppinen, Viivi Sundfors, Niki Haara, Lauri Vasela, Jasmiina Puukangas, ryhmänohjaaja Pirjo Alatupa 3. rivi: Elisa Erkkilä, Kasimir Aholainen, Ida Kuutti, Max Hiekka, Wilma Gustafsson, Eemeli Klapuri, Liisa Kinnunen, Jalmari Nääppä, Emma Jukarainen, Leevi Syri.*

20D *1.alarivi vasemmalta: Oona Ojala, Ada Nygård, Ella Niemi, Frida Lindholm, Sanni Ojala, Mette Kauppinen, Simo Kukkola 2 rivi: Ryhmänohjaaja Mari Keski-Sikkilä, Sanna Spak, Helka Puutio, Inka Haapasalo, Veera Sarajärvi, Veera Myllykoski, Milla Hakola, Viola Kuorikoski, Vilma Känsälä, Matilda Pura 3. rivi: Eero-Pietari Hiltunen, Valtteri Pinola, Arttu Kivistö, Patrik Keränen, Robin Viitala, Eemeli Läspä, Kasperi Brandt, Eemi Vuorinen, Henri Iivonen, Ossi Honkala.*

20E *1.alarivi vasemmalta: Vinona Vuolukka, Emilia Liedes, Olivia Kiviniemi, Liina Hyyppä, Oosa Koivisto, Neea Oinas, Mikko Karjalainen, Vilho Läspä 2.rivi: Ryhmänohjaaja Anne Kinnunen, Siiri Kallio, Erin Flinck, Aino Koivisto, Henna Känsäkangas, Alina Honkaharju, Riina Lahnalampi, Viljami Lahnalampi, Taavi Ojala, Eetu Jylhä, Lassi Lahtinen 3.rivi: Miska Honkaniemi, Aapo Ruotsalainen, Kasperi Levijoki, Niko Mattila, Vili Ylikorpi, Roni Uusimäki, Joonas Viitala, Sampo Laakkonen, Jenna Nykänen.* **Kaikki ryhmäkuvat: Seppälän Koulukuva**

20F *1.alarivi vasemmalta: Alisa Salminen, Olivia Finnilä, Milla Kivimäki, Julius Pajukangas, Otto Syri, Ahti Syri, Aurora Kleimola 2.rivi: Ottilia Karhumaa, Inka Heikkinen, Elli Niemi, Nuppu Uusitalo, Pinja Lamberg, ryhmänohjaaja Janne Klemola 3.rivi: Senja Hosionaho, Vilma Karvonen, Samu Mutka, Aku Känsäkangas, Antti Syri, Jaakko Pajukangas, Sofia Heinämäki.*

19A *1.alarivi vasemmalta: Sandra Herlevi, Vilma Myllymäki, Wilmiina Pöppönen, Hilma-Kerttu Puutio, Roosa Yrttiaho, Sasha Manninen, Petrus Räisänen, Niko Patana 2.rivi: Ryhmänohjaaja Anneli Kauppi, Eemeli Nissilä, Emmi-Lotta Karppinen, Emilia Koski, Senni Niemelä, Jemina Kiiski, Liina Lehtonen, Jenna Valkama, Aada Pollarikoski, Pinja Soini, Otto Hietalahti 3.rivi: Aleksi Ovaskainen, Aleksi Hilli, Otto Latsa, Aleksi Maunumäki, Elias Pylkkänen, Tino Lehtimäki, Joona Huistinoja, Kalle Kotisaari, Lauri Pajukangas.*

19B *1.alarivi vasemmalta: Hilda Typpö, Jessica Sivonen, Pihla Ollikainen, Anni Nguyen, Neda Sediqi, Sade Kankainen, Milla Lågland, Oona From 2. rivi: Minea Parantala, Sara Heinonen, Petra Liedes, Emmi Väisälä, Nea Syri, Eedit Kellokoski, Iida Juola, Riia Pulkkinen, Emma Uusimäki, Aija Maunula, ryhmänohjaaja Kamilla Pollarikoski 3.rivi: Venla Herlevi, Alexandra Kokkoniemi, Aada Rantala, Arno Ojala, Niklas Seikkula, Kasper Luhtio, Anniina Lamberg, Tiia Salmi, Elli Toivonen.*

19C *1.alarivi vasemmalta: Kia Wikström, Emilia Lampinen, Saara Melametsä, Iina Rantala, Emma Kaislaranta, Reetta Puolitaival, Saara Vuollet, Saara Hautamäki 2.rivi: Ada Asiala, Olivia Komulainen, Eveliina Niemi, Jami Kinaret, Hilma Rantala, Fiina Brandt, Anna Koskela, Hanna Hirvinen, Siiri Myllyniemi, Ella Autio 3.rivi: Konsta Piippo, Juuso Herlevi, Aaro Molander, Amanda Ruisaho, Zhibo Yang, Olli Hautamäki, Vilma Vesala, Olivia Ukskoski, Oskari Koski, Eetu Mild.*

19D *1.alarivi vasemmalta: Iitu Lassila, Emilia Hyytinen, Sofia Hyytinen, Ada Salo, Venla Viik, Hanna Huttula, Vilma Mäki, Alisa Luostarinen, Elina Paavola, Jenna Jaakkola 2.rivi: Ryhmänohjaaja Janne Hietalahti, Lenni Länsipää, Joel Övermark, Rasmus Tillander, Elias Heikkinen, Viljami Myllykoski, Vilma Jukkola, Liina Viitasaari, Henna Hylkilä, Benjamin Rintala, Joonas Paananen, Sanni Laitalainen 3.rivi: Robert Biskop, Jaakko Kaasinen (vieraileva tähti), Joona Peltoniemi, Aaro Junkkila, Noa Lehtonen, Antti Vironen, Arttu Möttönen, Otto Kovalainen, Okko Sipilä, Veeti Vähäkainu, Eino Kivelä .*

19E *1.alarivi vasemmalta: Nea Enlund, Hilla Kallioinen, Hilja Kossi, Senni Virolainen, Olivia Ohtamaa, Alina Niskala, Iina Haasala, Ida Paloneva, Aino Huhtamäki, Veera Koskela 2.rivi: Ryhmänohjaaja Vuokko Keskitalo, Viivi Heinonen, Jaakko Kaasinen, Atte Manninen, Sara Toivola, Olivia Bask, Janika Mäki, Emilia Vörlin, Anna-Kaisa Ainasoja, Camilla Marttila, Erika Malviniemi, Jere Luomala 3.rivi: Leevi Sorvari, Oskari Nissilä, Juuso Kamutta, Arttu Oikari, Topi Mäki, Teppo Jestoi, Tomi Porkola, Jimi Uusisalo, Emma Myllykangas, Julia Häyrynen.*

18A *1.alarivi vasemmalta: Emma Lukkarila, Emilia Andersson, Laura Aho, Lyydia Typpö, Vilma Kerola, Stella Lohtaja, Liisa Hankaniemi, Milla Huhtala, Nelli Kujala, Annukka Lundberg 2.rivi: Aarne Herlevi, Milka Taskila, Fanni Brandt, Isabella Kuorikoski, Sini Niemelä, Milja Jänkä, Reija Lehtimäki, Aapo Hiltunen, Nanna-Serena Levijoki, Roosa Kuivaniemi, Emmi Hautala, ryhmänohjaaja Mikko Relander 3.rivi: Miro Lappi, Tuomas Jaakkola, Juhani Lilja, Patrik Kinnunen, Niko Björkman, Riku Junnola, Tommi Kinnunen, Otto Kaasinen, Joonas Lukkarila.*

18B *1.alarivi vasemmalta: Fanni Rentola, Johanna Varpaluoma, Tiia Uusitalo, Iiris Puutio, Hanna Breilin, Malena Björklund, Alina Tainio, Ester Savela 2.rivi: Veera Hietala, Sesay Bakie, Isla Makowiecka, Lotta Vähähyyppä, Siiri Salmén, Soile Airiola, Teea Anttila, Aada Virtakangas, Vanessa Viitanen, Julia Märsy ryhmänohjaaja Elina Suutari 3.rivi: Helinä Song, Salla Store, Pinja Saarela, Iida Parkkinen, Mirella Palosaari, Ville Vähähyyppä, Santtu Mörsky, Aino Erkkilä, Siiri Pöyskö.*

18C *1.alarivi vasemmalta: Nea Lilja, Fanny Lindholm, Vilma Sarén, Milla Salmu, Tinja Rättyä, Salla-Maaria Kauppinen, Sini Kankainen, Emma Marquilie 2.rivi: Ryhmänohjaaja Eija Hakunti, Tiia-Maria Hautamäki, Viivi Kellomäki, Julia Jaakkola, Sofia Sirén, Milja Hyyppä, Petra Huhtala, Kaisla Keiski, Ria Böös, Minja Uuskartano 3.rivi: Sara Iso-Kungas, Niklas Laitala, Mikko Tuomela, Jesse Anttila, Elmeri Lahti, Aleksi Korpisalo, Tatu Kinnunen, Aaron Tarvainen, Lenni Liimatta, Oskari Melender, Jaakko Juvila.*

18D *1.alarivi vasemmalta: Matias Pajukangas, Boyan Song, Otto Kangasvieri, Roope Sarajärvi, Ansa Puutio, Oona Haapasalo, Julia Ervasti, Emilia Selkälä, Alma Koski-Vähälä, Vilma Tiitinen 2.rivi: Samuel Uusitalo, Eeli Pihlaja, Santeri Mäkinen, Aada Pöyskö, Sissi Lehtomaa, Salla Keronen, Tinja Harju, Henna Liimatainen, Venla Junkala, ryhmänohjaaja Tuula Heikkilä 3.rivi: Jaan Virkkala, Juuso Harju, Elias Mikkola, Atte Sten, Lari Lumme, Juuso Erkkilä, Mikko Rinne, Alex Suopanki, Aaron Linnanmäki, Roosa Puurula.*

Venla Herlevi, tulkinta rakennetusta ympäristöstä

18A

Aho Laura
-kääpiö
-en tiiä
-ei pysty, oon töis

Andersson Emilia
-ilmaiset subit
-A:n paperit
-feng shui

Björkman Niko
-aktiivinen
-motivoitunut
-lukutoukka

Hankaniemi Liisa
-hair goals
-Ridankylä
-nätti

Herlevi Aarne
-pääasia
-että ajaa
-mersulla

Huhtala Milla
-mäkin kanta-asiakas
-navigointitaidot
-nirso

Junnola Riku
-lukio
-lukematta
-läpi

Kaasinen Otto
-ruttis
-fiksu
-isä rauhallisuus

Kinnunen Tommi
-urheilija
-positiivinen
-auttavainen

Kujala Nelli
-precious
-taidesielu
-virtuaalihalit

Lappi Miro
-Aitopää
-Netflix
-hyvä tyyppi

Lohtaja Stella
-ei
-en asu
-Lohtajalla

Lukkarila Emma
-setämies
-tosinuija
-daddy

Lukkarila Joonas
-Lohtaja
-klarinetti
-lahjakkuus

Lundberg Annukka
-terminaattori
-nuija
-mommy

Taskila Milka
-momfriend
-mäkkäri
-johtaja

18B

Airiola Soile
-eeppinen
-täyteläinen
-ylenpalttinen

Anttila Teea
-sählääjä
-stressaaja
-suuntavaisto

Björklund Malena
-lintuviini
-kikatus
-…poliisi

Erkkilä Aino
-tunnollinen
-niskanuttura
-Revolution Race

Hietala Veera
-pyörällä kouluun
-pinkki
-lukutoukka

Makowiecka Isla
-Puolan ihme
-keskikonsoli
-pupillit

Märsy Julia
-hyvä punnertaa
-toyota corolla
-tunari

Mörsky Santtu

-kyytsääjä
-romu Astra
-”hyvänen jyvänen”

Palosaari Mirella

-vanha suola janottaa
-hassunhauska
-”mirkkuwaa”

Pöyskö Siiri

-aamuvirkku
-nälkä
-kirjasto

Saarela Pinja

-Harry Styles
-true crime
-”kuha pääsee läpi”

Salmén Siiri

-nälkäinen
-viluinen
-sohvanvalloittaja

Savela Ester

-membu
-letkee
-täl pual jokkee

Sesay Baki

-tanssija
-tyyli
-kosmopoliitti

Song Helinä

-aina kylmä
-valokuvaus
-keep smiling

Store Salla

-Winx
-cat mom
-päiväunet

Uusitalo Tiia

-kahvi
-stylish
-aina myöhässä

Viitanen Vanessa

-hukassa
-Netflix-addiktio
-unirytmi

Virtakangas Aada

-pihi
-kuuro
-aspa ääni

Vähähyyppä Lotta

-magee ja chilli
-päikkärit
-jeespoks

Vähähyyppä Ville

-kolmen L:n taktiikka
-“legit?”
-:DD

18C

Anttila Jesse

-jätti
-Mr Minimani
-kevyt olo

Böös Ria

-nojailija
-sala...
-ei pysty

Hautamäki Tiia

-rintamatulittaja
-mojito
-hampurilaistyöntekijä

Huhtala Petra

-LLL
-lapsenvahti
-nuoret;)

Hyyppä Milja

-suunnistaja
-auringonsäde
-hullun ahkera

Jaakkola Julia

-kissanainen
-Sanna
- ystävällinen

Juvila Jaakko

-futari
-timmissä kunnossa
-tunnollinen

Kankainen Sini

-ikiliikkuja
-twitchin suurkuluttaja
-gamergirl

Kauppinen Salla

-aurinkoinen
-ihana
-sporttinen

Keiski Kaisla

-reeniä
-reeniä
-reeniä

Kellomäki Viivi

-neliveto
-Bambi
-junnu

Kinnunen Tatu

-aina in
-cruisailija
-selviytyjä

Korpisalo Aleksi

-mörkö
-granny smith
-golfamatööri

Lahti Elmeri

-Iso
-Paha
-Ege

Laitala Niklas

-pohkeet
-mäiskeet
-Ninja-Nige

Liimatta Lenni

-kollarit
-leijona
-komeilija

Lilja Nea

-pulla
-päikkärit
-nuudelipää

Lindholm Fanny

-plimplom
-tähkäpää
-hyrri

Marquilie Emma

-ranskatar
-taiteellinen
-Öja

Matilainen Alina

-aurinkoinen
-sankari
-mikkihiiri

Melender Oskari

-Anna
-musta härkä
-myöhässä

Rättyä Tinja

-väri vaihtuu
-kahvinjuoja
-pyöräilijä

Salmu Milla

-Harry Potter
-kahvinjuoja
-menevä

Sarén Vilma

-Postimies Pate
-pensselinheiluttaja
-pullatyttö

Sirén Sofia

-asiakaspalvelija
-Celcius
-taksikuski

Tarvainen Aaron

-raataja
-herrasmies
-pro fribaaja

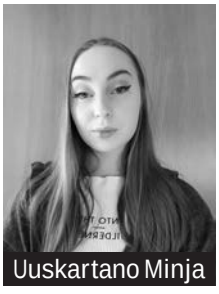

Uuskartano Minja

-niskaponnari
-hese
-sori ku oon myöhässä

18D

Erkkilä Juuso

-Purrimus
-lohtaja
-älykkö

Ervasti Julia

-Rallikuski
-T-werk
-vuoden enkeli

Haapasalo Oona

-ilopilleri
-nätti
-ahkera

Harju Juuso

-peksi
-MTG
-twitch-striimaaja

Harju Tinja

-Glow up
-ridankylä
-paha-Tinja

Kangasvieri Otto

-kommari
-Kaposen allu
-lasit

Keronen Salla

-Kendall
-kirurgi
-”jos sitä yksille”

Koski-Vähälä Alma

-tee
-Sarah Paulson
-perusmatemaatikko

Lehtomaa Sissi

-kylie
-rock-muusikot
-kirjailija

Linnanmäki Aaron

-aina myöhässä
-kaikessa mukana
-kokemusten summa

Lumme Lari

-apsin kassa
-shakki
-nallekarhu

Mikkola Elias

-KS29
-Pidron ihmelapsi
-sivistysporvari

Mäkinen Santeri

-pikapokerikuningas
-mestari
-aina mukana kaikessa

Pajukangas Matias

-Machu
-persu
-mestari

Pihlaja Eeli

-hahmottelija
-kuuma
-syötti

Puurula Roosa

-kultakutri
-Jetlag
-ABBA

Puutio Ansa

-”lähen töihin”
-träp
-poliitikko

Pöyskö Aada

-”siiri”
-positiivinen
-reipas

Rinne Mikko

-Bubblebutt
-akateemikko
-yo-parta

Sarajärvi Roope

-kpj
-gym
-kaikkien kaveri

Selkälä Emilia

-kiltti
-sporttinen
-rauhallinen

Song Boyan

-koulun keulakuva
-bombo
-superman

Suopanki Alex

-tietopankki
-herrasmies
-nero

Uusitalo Samuel

-sääripotku
-1980-luku
-simp

Virkkala Jaan

-mersumies
-bulkki
-jarnoldi

Ylioppilaat 2020-2021

KOKKOLAN SUOMALAINEN LUKIO - YHTEISLYSEON TOIMIPAIKKA

SYKSY 2020

Hollanti Minna
Kallunki Oula
Korpijärvi Vili
Koski Elias
Leskinen Tia
Lindholm Oskari
Parpala Kalle
Suvanto Emilia
Venetjoki Venla
Ylikangas Pinja

KEVÄT 2021

Aho Laura
Andersson Emilia
Anttila Jesse
Anttila Teea
Björklund Malena
Björkman Niko
Brandt Fanni
Breilin Hanna
Böös Ria
Erkkilä Aino
Erkkilä Juuso
Ervasti Julia
Forsgård Dani
Forsgård Topias
Granö Marie
Haapasalo Oona
Harju Juuso
Harju Tinja
Hautala Emmi
Hautamäki Tiia-Maria
Heikkilä Laura
Herlevi Aarne
Huhtala Milla
Hyyppä Milja
Ingalsuo Jessica
Jaakkola Julia
Jaakkola Tuomas
Junnola Riku
Juvila Jaakko
Jänkä Milja
Kaasinen Otto
Kallio Sammy
Kangasvieri Otto
Kankainen Sini
Kauppinen Salla-Maaria
Kellomäki Viivi
Kerola Vilma
Kinnunen Patrik
Kinnunen Tommi
Koski-Vähälä Alma
Kujala Nelli
Laitala Niklas
Lappi Miro
Lehtimäki Reija
Leminen Wilma
Levijoki Nanna-Serena
Liimatainen Henna
Liimatta Lenni
Lilja Nea
Lindholm Fanny
Linnanmäki Aaron
Lohtaja Stella
Lukkarila Emma
Lukkarila Joonas
Lumme Lari
Makowiecka Isla
Mikkola Elias
Morales Samuel
Mäkinen Santeri
Märsy Julia
Mörsky Santtu
Niemelä Sini
Pajukangas Matias
Palosaari Mirella
Parkkinen Iida
Pihlaja Eeli
Puurula Roosa
Puutio Ansa
Puutio Iiris
Pöyskö Aada
Pöyskö Siiri
Rentola Fanni
Rinne Mikko
Rättyä Tinja
Saarela Pinja
Salmén Siiri
Salmu Milla
Salo Elias
Sarajärvi Roope
Sarén Vilma
Savela Ester
Selkälä Emilia
Sirén Sofia
Song Boxiao Helinä
Song Boyan
Sten Atte
Store Salla
Suopanki Alex
Tarvainen Aaron
Taskila Milka
Tiitinen Vilma
Tuomela Mikko
Typpö Lyydia
Uusitalo Samuel
Uusitalo Tiia
Uuskartano Minja
Varpaluoma Johanna
Virkkala Jaan
Virtakangas Aada
Vähähyyppä Lotta
Vähähyyppä Ville

Lounea
Lähellä sinua
Canorama
uudistuu,
olemme nyt Lounea
Parasta paikallista palvelua!
ICT- ja tulostusratkaisujen
kumppanisi
lounea.fi

Stipendit ja palkinnot

Lakki ja lyyra

Kokkolan Yhteislyseon Kilta lakki ja lyyra	Milja Hyyppä

Perinteiset ainestipendit

Kauppaneuvos F. Tikanojan sekä	
Martta ja Olof Hagströmin historiastipendi 60 €	Emma Lukkarila
Rehtori Bertel Mustosen sekä Maisu ja	
Teppo Hakalan maantieteen stipendi 60 €	Samuel Uusitalo
Lehtori Lauri Savolaisen kirjoitustaidon stipendi 60 €	Julia Ervasti
Rehtori Matti Herlevin pitkän matematiikan stipendi 60 €	Jaakko Juvila
Lehtori Matti Ketosen lyhyen matematiikan stipendi 60 €	Aada Virtakangas

Yksityishenkilöiden lahjoittamat stipendit

Lehtori Maarit Pakarisen psykologian stipendi 100 €	Joonas Lukkarila
Lehtori Marjut Kontiokosken englannin kielen stipendi 150 €	Otto Kaasinen

Yhdistysten ja yhteisöjen stipendit

Kokkolan Yhteislyseon Kilta 150 €	Salla Store
Kokkolan Yhteislyseon Kilta, rahastot	
Rehtori Anselm Ebelingin rahasto 2 x 200 €	Roosa Puurula
	Salla-Maaria Kauppinen
Rehtori Aimo Juntusen fysiikan stipendi 150 €	Salla Keronen
Jarmo Nissin rahasto	
-taloustieto 2 x 100 €	Ester Savela
	Jessica Ingalsuo
-yo-tutkinnon yllättäjä 100 €	Aino Erkkilä
Marianne ja Vesa Pihlajamaan rahasto	
-pitkän matematiikan stipendi 300 €	Roope Sarajärvi
Kokkolan suomalainen seurakunta 100 €	Isla Makowiecka
Lions Club Kokkola-Kokko -stipendi 100 €	Nelli Kujala
Rotaryklubi Kokkola-Hakalax 100 €	Lari Lumme
Vuoden 1970 riemuylioppilaiden stipendi 2 x 75 €	Juuso Harju
	Vilma Sarén
Kokkolan yhteislyseon vanhempainyhdistys 2 x 100 €	Ria Böös
	Milla Huhtala
Vuoden 1984 ylioppilaiden stipendi 75 €	Emilia Selkälä

Vanhempainyhdistyksen stipendit 3 x 11 x 50 €

ly19a Emilia Koski, Otto Latsa, Eemeli Nissilä
ly19b Petra Liedes, Niklas Seikkula, Nea Syri
ly19c Fiina Brandt, Jami Kinaret, Olivia Komulainen
ly19d Jenna Jaakkola, Noa Lehtonen, Joonas Paananen
ly19e Jaakko Kaasinen, Hilja Kossi, Olivia Ohtamaa
ly20a Kerttu Backman, Eetu Jelekäinen, Saga Virtakangas
ly20b Anthony Gyamtso, Ella Järvi, Rasmus Kuivanto
ly20c Eemeli Klapuri, Alisa Martikainen, Leevi Syri
ly20d Ossi Honkala, Sanni Ojala, Robin Viitala
ly20e Erin Flinck, Viljami Lahnalampi, Emilia Liedes
ly20f Olivia Finnilä, Senja Hosionaho, Samu Mutka

Yritysten stipendit

Avain Säästöpankki, ympäristöstipendi 100 €	Siiri Salmén
Boliden Oy Kokkola 2 x 250 €	Lotta Vahähyyppä
	Juuso Erkkilä
Cabb Oy, kemian osaaja 250 €	Milja Hyyppä
Freeport Cobalt, kemian stipendi 200 €	Alex Suopanki
Halpahalli Oy, yrittäjyysstipendi 2 x 100 €	Boyan Song
	Nanna-Serena Levijoki
Hammasklinikka Rytivaara	
-englannin kielen stipendi 150 €	Alma Koski-Vähälä
Keski-Pohjanmaan Osuuspankin stipendi 2 x 100 €	Jaan Virkkala
	Mikko Rinne
Asianajotoimisto Hannu Laakso	
-oikeustiedon stipendi 200 €	Niklas Laitala
Osuuskauppa KPO, kuvataiteen stipendi 2 x 100 €	Fanni Brandt
	Emma Marquilie
Umicore Finland Oy, kemian osaaja 250 €	Tommi Kinnunen

Palkinnot ja mitalit

Palkinnot lahjoittaa Palkinto-Keisari Oy	
Vuoden kulttuuripalkinto,	
Kokkolan Yhteislyseon KIlta Erkki Koivukankaan rahasto, 50 €	Joonas Lukkarila
Vuoden urheilija, 50 €	
Kokkolan Yhteislyseon KIlta Erkki Koivukankaan rahasto, 50 €	Santeri Mäkinen
Pro Lingua	Lotta Vähähyyppä
Pro Mathematica	Niklas Laitala
Pro Scientia	Milja Hyyppä
Pro Kokkolan yhteislyseo	
kultainen mitali	Eeva-Kaarina Lampinen
	Erkki Urmo
hopeinen mitali	Marjut Kontiokoski
pronssinen mitali	Roope Sarajärvi

Kirjat ja muut julkaisut

Keskipohjanmaan digilehden vuosikerta	Ansa Puutio Ester Savela
Kemia-lehden vuosikerta	Saara Vuollet Olivia Komulainen Aleksi Hilli Otto Latsa Zhibo Yang
Biologian kirjapalkinnot	Oona Haapasalo Reetta Puolitaival
Sverigekontakt i Finland rf -ruotsin kielen kirjalahja	Wilma Leminen
Suomalainen kirjakauppa -historia	Emma Lukkarila
-filosofia	Salla Store
-äidinkieli	Sissi Lehtomaa

Muut saavutukset

MAOL kemian kilpailu, koulun paras	Zhibo Yang
HYOL Oikeusguru 2021, koulun paras	Niklas Laitala
MAOL fysiikan kilpailu, koulun paras	Otto Latsa